

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามที่ส่งไปยังหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครและเขตปริมณฑล ที่ทำหน้าที่เผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีน ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลของหน่วยงาน (ตารางที่ 2 - 10)

ตอนที่ 2 การเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีน (ตารางที่ 11 - 45)

- 2.1 ประเภทของสื่อสารนิเทศ
- 2.2 วิธีการเผยแพร่สารนิเทศ
- 2.3 เนื้อหาสารนิเทศ
- 2.4 กลุ่มเป้าหมายในการเผยแพร่สารนิเทศ
- 2.5 การประเมินผลการเผยแพร่สารนิเทศ
- 2.6 การเผยแพร่สารนิเทศไปยังห้องสมุด

ตอนที่ 3 ปัญหาในการเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีน (ตารางที่ 46 - 65)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลของหน่วยงาน

ข้อมูลของหน่วยงาน ประกอบด้วย จำนวนหน่วยงานที่ตอบแบบสอบถาม ขอบเขตหน้าที่รับผิดชอบของหน่วยงาน การกำหนดนโยบายการเผยแพร่สารนิเทศ งบประมาณ และบุคลากร

1.1 จำนวนหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่ตอบแบบสอบถาม

จากการส่งแบบสอบถาม ไปยังหน่วยงานที่ทำหน้าที่เผยแพร่สารนิเทศแอม-เฟตามีน 150 ชุด จำแนกเป็นหน่วยงานภาครัฐจำนวน 129 ชุด (หน่วยงานราชการ 121 ชุด รัฐวิสาหกิจ 8 ชุด) และหน่วยงานภาคเอกชนจำนวน 21 ชุด ปรากฏว่า ได้รับแบบสอบถามคืนมาจำนวนทั้งสิ้น 125 ชุด (ร้อยละ 83.33)

เมื่อจำแนกแบบสอบถามตามประเภทของหน่วยงานที่ตอบ ปรากฏว่า เป็นแบบสอบถามของหน่วยงานภาครัฐจำนวน 107 ชุด คิดเป็นร้อยละ 71.33 ของแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด จำแนกเป็นหน่วยงานราชการ 100 ชุด รัฐวิสาหกิจ 7 ชุด และเป็นแบบสอบถามของหน่วยงานภาคเอกชนจำนวน 18 ชุด (ร้อยละ 12.00) ดังรายละเอียดในตารางที่ 2

สำหรับรายชื่อและที่อยู่ของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่ตอบแบบสอบถามพร้อมทั้งที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์ ปรากฏรายละเอียดในภาคผนวก ค

ตารางที่ 2 จำนวนหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่ตอบแบบสอบถาม

หน่วยงาน	แบบสอบถามที่ส่งไป		แบบสอบถามที่รับคืน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ภาครัฐ				
หน่วยงานราชการ	121	80.67	100	66.66
รัฐวิสาหกิจ	8	5.33	7	4.67
	[129]	[86.00]	[107]	[71.33]
ภาคเอกชน				
หน่วยงานเอกชน	21	14.00	18	12.00
รวม	150	100.00	125	83.33

1.2 ขอบเขตหน้าที่รับผิดชอบของหน่วยงาน

ในการสอบถามถึงขอบเขตหน้าที่รับผิดชอบของหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนที่ทำหน้าที่เผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีนทั้ง 125 แห่ง ปรากฏว่า หน่วยงานส่วนใหญ่ 96 แห่ง (ร้อยละ 76.80) ทำหน้าที่รับสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อโสตทัศนจากหน่วยงานต่าง ๆ เช่น กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) เพื่อนำไปเผยแพร่ รองลงมาหน่วยงานจำนวน 84 แห่ง (ร้อยละ 67.20) ทำหน้าที่เผยแพร่สารนิเทศเกี่ยวกับยาเสพติดทุกประเภทรวมทั้งแอมเฟตามีน หน่วยงานจำนวน 38 แห่ง (ร้อยละ 30.40) ทำหน้าที่ผลิตสื่อสารนิเทศในรูปแบบต่าง ๆ ขึ้นเอง เพื่อนำไปเผยแพร่สู่กลุ่มเป้าหมาย เช่น วิทยุทัศน์ โปสเตอร์ แผ่นพับ คู่มือ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 9 แห่ง (ร้อยละ 7.20) ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการสนับสนุนด้านงบประมาณการผลิตสื่อสารนิเทศเกี่ยวกับยาเสพติด และแจกจ่ายสื่อสารนิเทศให้หน่วยงานที่ต้องการ ได้แก่ กองควบคุมกำลัง และพัฒนากำลังพล กรมกำลังพลทหารอากาศ กองสารนิเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย กองป้องกันและบำบัดการติดยาเสพติด สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ฝ่ายพัฒนาเยาวชน 1 กองนันทนาการ สำนักสวัสดิการสังคม กรุงเทพมหานคร งานสวัสดิการนักศึกษา กองบริการสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ฝ่ายบริหารงานฝึกอาชีพ สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานกลาง กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน สำนักงานเลขาธิการกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กองงานคณะกรรมการประชาสัมพันธ์แห่งชาติ กรมประชาสัมพันธ์ สำนักนายกรัฐมนตรี (หน่วยงานภาครัฐ) และหน่วยงานภาคเอกชน คือ ศูนย์ประสานงานกลางองค์การภาคเอกชนต่อต้านยาเสพติด (สอศ.) สำหรับขอบเขตหน้าที่รับผิดชอบอื่น ๆ มีผู้ตอบ 2 หน่วยงาน (ร้อยละ 1.60) ได้แก่ งานแพทย์ และอนามัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง ทำหน้าที่จัดประชุม อบรม โดยเน้นการเผยแพร่สารนิเทศเพื่อให้ความรู้แก่ผู้เข้าร่วมประชุม และส่วนการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยี สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) ทำหน้าที่ประสานงานกับบริษัทผู้ผลิตรายการโทรทัศน์ วิทยุ ในการขอความร่วมมือเพื่อเผยแพร่สารนิเทศ

เมื่อจำแนกขอบเขตหน้าที่รับผิดชอบตามประเภทของหน่วยงาน ปรากฏว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่จำนวน 84 แห่ง (ร้อยละ 78.50) ทำหน้าที่รับสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อโสตทัศนจากหน่วยงานต่าง ๆ เช่น กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) เพื่อนำไปเผยแพร่ รองลงมาหน่วยงานจำนวน 72 แห่ง

(ร้อยละ 67.29) ทำหน้าที่เผยแพร่สารนิเทศเกี่ยวกับยาเสพติดทุกประเภทรวมทั้งแอมเฟตามีน หน่วยงานจำนวน 30 แห่ง (ร้อยละ 28.04) ทำหน้าที่ผลิตสื่อสารนิเทศในรูปแบบต่าง ๆ ขึ้นเอง เพื่อนำไปเผยแพร่สู่กลุ่มเป้าหมาย เช่น วีดิทัศน์ โปสเตอร์ แผ่นพับ คู่มือ และหน่วยงานจำนวน น้อยที่สุดคือ 8 แห่ง (ร้อยละ 7.48) ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการสนับสนุนด้านงบประมาณ การผลิตสื่อสารนิเทศเกี่ยวกับยาเสพติดและแจกจ่ายสื่อสารนิเทศให้หน่วยงานที่ต้องการ

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 12 แห่ง (ร้อยละ 66.67) เท่ากัน ทำหน้าที่รับผิดชอบเผยแพร่สารนิเทศเกี่ยวกับยาเสพติดทุกประเภท รวมทั้งแอมเฟตามีน และรับสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อโสตทัศน์ จากหน่วยงานต่าง ๆ เช่น กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) เพื่อนำไปเผยแพร่ รองลงมาหน่วยงานจำนวน 8 แห่ง (ร้อยละ 44.44) ทำหน้าที่ผลิตสื่อสาร นิเทศในรูปแบบต่าง ๆ ขึ้นเอง เพื่อนำไปเผยแพร่สู่กลุ่มเป้าหมาย เช่น วีดิทัศน์ โปสเตอร์ แผ่นพับ คู่มือ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 1 แห่ง (ร้อยละ 5.56) ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางใน การสนับสนุนด้านงบประมาณการผลิตสื่อสารนิเทศเกี่ยวกับยาเสพติด และแจกจ่ายสื่อสาร นิเทศให้หน่วยงานที่ต้องการ ดังรายละเอียดในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ขอบเขตหน้าที่รับผิดชอบของหน่วยงาน

ขอบเขตหน้าที่รับผิดชอบ *	หน่วยงาน		ภาคเอกชน (N=18)		รวม (N=125)	
	ภาครัฐ (N=107)	ภาคเอกชน (N=18)	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รับผิดชอบเผยแพร่สารนิเทศเกี่ยวกับแอมเฟตามีนอย่างเดียว	-	-	-	-	-	-
รับผิดชอบเผยแพร่สารนิเทศเกี่ยวกับยาเสพติดทุกประเภทรวมทั้งแอมเฟตามีน	72	67.29	12	66.67	84	67.20
รับผิดชอบเผยแพร่สารนิเทศเกี่ยวกับยาเสพติดบางประเภทรวมทั้งแอมเฟตามีน	13	12.15	-	-	13	10.40
รับสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อโสตทัศนจากหน่วยงานต่าง ๆ เช่น กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) เพื่อนำไปเผยแพร่ เป็นต้น	84	78.50	12	66.67	96	76.80
ผลิตสื่อสารนิเทศในรูปแบบต่างๆ ขึ้นเองเพื่อเผยแพร่สู่กลุ่มเป้าหมาย เช่น วีดิทัศน์ แผ่นพับ โปสเตอร์ คู่มือ เป็นต้น	30	28.04	8	44.44	38	30.40
เป็นศูนย์กลางในการสนับสนุนด้านงบประมาณการผลิตสื่อสารนิเทศเกี่ยวกับยาเสพติด และแจกจ่ายสื่อสารนิเทศให้หน่วยงานที่ต้องการ	8	7.48	1	5.56	9	7.20
อื่น ๆ	2	1.87	-	-	2	1.60

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

1.3 การกำหนดนโยบายการเผยแพร่สารนิเทศ

ในด้านการกำหนดนโยบายการเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีนของหน่วยงาน ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ปรากฏว่า หน่วยงานส่วนใหญ่ 92 แห่ง (ร้อยละ 73.60) ไม่มีการ กำหนดนโยบายการเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีนโดยเฉพาะ เนื่องจากมีการกำหนดนโยบาย ร่วมกับยาเสพติดประเภทอื่น (ร้อยละ 50.40) และรับนโยบายจากสำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) (ร้อยละ 23.20) ส่วนหน่วยงานอีก 33 แห่ง (ร้อยละ 26.40) ตอบว่ามีการกำหนดนโยบายการเผยแพร่สารนิเทศโดยเฉพาะ โดยหน่วยงาน จำนวน 19 แห่ง (ร้อยละ 15.20) ระบุว่ามีการกำหนดนโยบายเป็นลายลักษณ์อักษร และ หน่วยงานจำนวน 14 แห่ง (ร้อยละ 11.20) มีการกำหนดนโยบายการเผยแพร่สารนิเทศไม่เป็น ลายลักษณ์อักษร

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน ปรากฏว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่ จำนวน 76 แห่ง และหน่วยงานภาคเอกชนเกือบทั้งหมด 16 แห่ง (ร้อยละ 71.03 และ 88.89) ไม่ มีการกำหนดนโยบายการเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีนโดยเฉพาะ เนื่องจากมีการกำหนด นโยบายร่วมกับยาเสพติดประเภทอื่น (ร้อยละ 49.53 และ 55.56) และรับนโยบายจากสำนักงาน คณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) (ร้อยละ 21.50 และ 33.33) ในขณะที่ มีหน่วยงานภาครัฐจำนวนเพียง 31 แห่ง และภาคเอกชนจำนวน 2 แห่ง (ร้อยละ 28.97 และ 11.11) ที่มีการกำหนดนโยบายการเผยแพร่สารนิเทศโดยเฉพาะ โดยหน่วยงานภาครัฐส่วน ใหญ่จำนวน 17 แห่ง (ร้อยละ 15.89) และหน่วยงานภาคเอกชนทั้ง 2 แห่ง (ร้อยละ 11.11) มี การกำหนดนโยบายเป็นลายลักษณ์อักษร ดังรายละเอียดในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การกำหนดนโยบายการเผยแพร่สารสนเทศ

การกำหนดนโยบาย	หน่วยงาน	ภาครัฐ (N=107)		ภาคเอกชน (N=18)		รวม (N=125)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มี		[31]	28.97	[2]	11.11	[33]	26.40
เป็นลายลักษณ์อักษร		17	15.89	2	11.11	19	15.20
ไม่เป็นลายลักษณ์อักษร		14	13.08	-	-	14	11.20
ไม่มี เนื่องจาก		[76]	71.03	[16]	88.89	[92]	73.60
มีการกำหนดนโยบายร่วมกับอาสาสมัครประเภทอื่น		53	49.53	10	55.56	63	50.40
รับนโยบายจากสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โทษ (ป.ป.ส)		23	21.50	6	33.33	29	23.20
อื่นๆ		-	-	-	-	-	-

สำหรับหน่วยงานจำนวน 33 แห่ง ที่ตอบว่ามีการกำหนดนโยบาย การเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีนโดยเฉพาะ เมื่อสอบถามถึงวิธีการกำหนดนโยบาย พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่ 23 แห่ง (ร้อยละ 69.69) รับนโยบายจากกระทรวงหรือกรมที่สังกัด รองลงมา หน่วยงานจำนวน 14 แห่ง (ร้อยละ 42.42) มีผู้บริหารระดับสูงสุดของหน่วยงานเป็นผู้ กำหนดนโยบาย หน่วยงานจำนวน 8 แห่ง (ร้อยละ 24.24) ร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกอื่นที่ เกี่ยวข้องในการกำหนดนโยบาย และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 7 แห่ง (ร้อยละ 21.21) ให้ทุก ฝ่ายในหน่วยงานร่วมกันกำหนดนโยบาย

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน ปรากฏว่า หน่วยงานภาครัฐ ส่วนใหญ่จำนวน 21 แห่ง (ร้อยละ 67.74) รับนโยบายจากกระทรวงหรือกรมที่สังกัด รองลงมา หน่วยงานจำนวน 14 แห่ง (ร้อยละ 45.16) มีผู้บริหารระดับสูงสุดของหน่วยงานเป็นผู้กำหนด นโยบาย หน่วยงานจำนวน 7 แห่ง (ร้อยละ 22.58) ร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกอื่นที่เกี่ยวข้อง ในการกำหนดนโยบาย และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 6 แห่ง (ร้อยละ 19.35) ให้ทุกฝ่ายใน หน่วยงานร่วมกันกำหนดนโยบาย

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานทั้ง 2 แห่ง (ร้อยละ 100.00) รับนโยบายจากหน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานจำนวน 1 แห่ง (ร้อยละ 50.00) เท่ากัน ให้ทุกฝ่ายในหน่วยงานร่วมกันกำหนดนโยบาย และร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกอื่น ที่เกี่ยวข้องในการกำหนดนโยบาย ดังรายละเอียดในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 วิธีการกำหนดนโยบายการเผยแพร่สารสนเทศ

วิธีการกำหนดนโยบาย*	หน่วยงาน	ภาครัฐ (N=31)		ภาคเอกชน (N=2)		รวม (N=33)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รับนโยบายจากกระทรวงหรือกรม ที่สังกัด		21	67.74	2	100.00	23	69.69
ผู้บริหารระดับสูงสุดของหน่วยงาน เป็นผู้กำหนดนโยบาย		14	45.16	-	-	14	42.42
ทุกฝ่ายในหน่วยงานร่วมกันกำหนด นโยบาย		6	19.35	1	50.00	7	21.21
ร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกอื่นที่ เกี่ยวข้องข้องในการกำหนดนโยบาย		7	22.58	1	50.00	8	24.24
อื่นๆ		-	-	-	-	-	-

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

1.4 งบประมาณในการเผยแพร่สารนิเทศ

1.4.1 การจัดสรรงบประมาณ

ในด้านการจัดสรรงบประมาณในการเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีน ในปีงบประมาณ 2541 ของหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ปรากฏว่า หน่วยงานส่วนใหญ่ จำนวน 109 แห่ง (ร้อยละ 87.20) ไม่ได้รับจัดสรรงบประมาณโดยเฉพาะ ใช้งบประมาณร่วมกับยาเสพติดประเภทอื่น และหน่วยงานจำนวน 11 แห่ง (ร้อยละ 8.80) ได้รับจัดสรรงบประมาณโดยเฉพาะ ส่วนหน่วยงานที่ระบุค่าตอบอื่น ๆ มีจำนวน 5 แห่ง (ร้อยละ 4.00) โดยระบุว่าไม่ได้รับจัดสรรโดยเฉพาะ เนื่องจากใช้งบประมาณร่วมกับหมวดอื่น

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน ปรากฏว่า หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนส่วนใหญ่จำนวน 95 แห่ง และ 14 แห่ง (ร้อยละ 88.79 และ 77.78) ไม่ได้รับจัดสรรงบประมาณโดยเฉพาะ ใช้งบประมาณร่วมกับยาเสพติดประเภทอื่น มีหน่วยงานภาครัฐเพียง 7 แห่ง (ร้อยละ 6.54) และหน่วยงานภาคเอกชน 4 แห่ง (ร้อยละ 22.22) ที่ได้รับจัดสรรงบประมาณโดยเฉพาะ ดังรายละเอียดตารางที่ 6

ตารางที่ 6 การจัดสรรงบประมาณการเผยแพร่สารนิเทศ

การจัดสรรงบประมาณ	หน่วยงาน	ภาครัฐ (N=107)		ภาคเอกชน (N=18)		รวม (N=125)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับจัดสรรโดยเฉพาะ		7	6.54	4	22.22	11	8.80
ไม่ได้รับจัดสรรโดยเฉพาะ ใช้งบประมาณร่วมกับยาเสพติดประเภทอื่น		95	88.79	14	77.78	109	87.20
อื่น ๆ		5	4.67	-	-	5	4.00

1.4.2 แหล่งที่มาของงบประมาณ

เมื่อพิจารณาแหล่งที่มาของงบประมาณประจำปี 2541 ที่ใช้สำหรับการเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตامينของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนทั้ง 125 แห่ง ปรากฏว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 68 แห่ง (ร้อยละ 54.40) ได้รับจากงบประมาณแผ่นดิน รองลงมาหน่วยงานจำนวน 29 แห่ง (ร้อยละ 23.20) ได้รับงบประมาณจากเงินอุดหนุนของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) หน่วยงานจำนวน 16 แห่ง (ร้อยละ 12.80) ได้รับงบประมาณจากเงินบริจาค และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 15 แห่ง (ร้อยละ 12.00) ได้รับเงินสนับสนุนจากองค์กรภาคเอกชน สำหรับคำตอบอื่น ๆ มีหน่วยงานตอบ 2 แห่ง (ร้อยละ 1.60) ได้แก่ ส่วนการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยี สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) ได้รับจากเงินช่วยเหลือของต่างประเทศ และสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตชวติเวช กระทรวงศึกษาธิการ ได้รับจากเงินกิจกรรมของนักศึกษา

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน ปรากฏว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่จำนวน 68 แห่ง (ร้อยละ 63.55) ได้รับจากงบประมาณแผ่นดิน รองลงมาหน่วยงานจำนวน 24 แห่ง (ร้อยละ 22.43) ได้รับงบประมาณจากเงินอุดหนุนของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 6 แห่ง (ร้อยละ 5.61) ได้รับเงินสนับสนุนจากองค์กรภาคเอกชน

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานจำนวนครึ่งหนึ่ง 9 แห่ง (ร้อยละ 50.00) เท่ากัน ได้รับงบประมาณจากเงินสนับสนุนขององค์กรภาคเอกชน และจากเงินบริจาค และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 5 แห่ง (ร้อยละ 22.78) ได้รับงบประมาณจากเงินอุดหนุนของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) ดังรายละเอียดในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แหล่งที่มาของงบประมาณปี 2541

แหล่งที่มา *	หน่วยงาน	ภาครัฐ (N=107)		ภาคเอกชน (N=18)		รวม (N=125)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
งบประมาณแผ่นดิน		68	63.55	-	-	68	54.40
เงินอุดหนุนจากสำนักงานคณะกรรมการ การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.)		24	22.43	5	22.78	29	23.20
เงินสนับสนุนจากองค์กรภาคเอกชน		6	5.61	9	50.00	15	12.00
เงินบริจาค		7	6.54	9	50.00	16	12.80
อื่นๆ		2	1.87	-	-	2	1.60

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

1.4.3 จำนวนงบประมาณที่ได้รับ

สำหรับจำนวนงบประมาณที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนได้รับ ในปีงบประมาณ 2541 มีหน่วยงานที่ไม่ตอบจำนวน 33 แห่ง (ร้อยละ 26.40) จำแนกเป็นหน่วยงานภาครัฐ 29 แห่ง (ร้อยละ 27.10) และหน่วยงานภาคเอกชน 4 แห่ง (ร้อยละ 22.22) ส่วนหน่วยงานที่ตอบ พบว่า หน่วยงานจำนวนมากที่สุด 34 แห่ง (ร้อยละ 27.20) ได้รับงบประมาณจำนวน 20,000 บาท ถึง 49,999 บาท รองลงมาหน่วยงานจำนวน 21 แห่ง (ร้อยละ 16.80) ได้รับงบประมาณมากกว่า 100,000 บาท หน่วยงานจำนวน 20 แห่ง (ร้อยละ 16.80) ได้รับงบประมาณต่ำกว่า 20,000 บาท และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 17 แห่ง (ร้อยละ 13.60) ได้รับงบประมาณจำนวน 50,000 ถึง 99,999 บาท

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน ปรากฏว่า หน่วยงานภาครัฐ ส่วนใหญ่จำนวน 28 แห่ง (ร้อยละ 26.17) ได้รับงบประมาณจำนวน 20,000 ถึง 49,999 บาท รองลงมาหน่วยงานจำนวน 19 แห่ง (ร้อยละ 17.76) ได้รับงบประมาณจำนวนมากกว่า 100,000 บาท และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 15 แห่ง (ร้อยละ 14.02) ได้รับงบประมาณจำนวน 50,000 ถึง 99,999 บาท

ส่วนหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 6 แห่ง (ร้อยละ 33.33) ได้รับงบประมาณจำนวน 20,000 ถึง 49,999 บาท รองลงมาหน่วยงานจำนวน 4 แห่ง (ร้อยละ 22.22) ได้รับงบประมาณจำนวนต่ำกว่า 20,000 บาท และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 2 แห่ง (ร้อยละ 11.11) เท่ากัน ได้รับงบประมาณจำนวน 50,000 ถึง 99,999 บาท และ ได้รับงบประมาณจำนวนมากกว่า 100,000 บาท

สำหรับจำนวนงบประมาณที่ให้ระบุในส่วนของงบประมาณต่ำกว่า 20,000 บาท และมากกว่า 100,000 บาท พบว่า หน่วยงานภาครัฐ ได้รับงบประมาณตั้งแต่ 1,000 บาท ถึง 9,599,000 บาท โดยฝ่ายวางแผน กองฝึกอบรมแรงงาน กรมสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ได้รับงบประมาณมากที่สุด และฝ่ายบริการเผยแพร่ทางไกล สำนักการศึกษาต่อเนื่อง มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช และฝ่ายดูขศึกษา กองส่งเสริมสาธารณสุข สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ได้รับงบประมาณน้อยที่สุด

ส่วนหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า ได้รับงบประมาณตั้งแต่ 15,000 บาท ถึง 109,000 บาท โดยสมาคมเพื่อการพัฒนาสังคมไทย และสมาคมต่อต้านยาเสพติดให้โทษ ได้รับงบประมาณมากที่สุด และสมาคมลูกเสือธนบุรี ได้รับงบประมาณน้อยที่สุด ดังรายละเอียดในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 จำนวนงบประมาณที่ได้รับ

งบประมาณที่ได้รับ	หน่วยงาน	ภาครัฐ (N=107)		ภาคเอกชน (N=18)		รวม (N=125)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20,000		16	14.95	4	22.22	20	16.00
20,000 – 49,999		28	26.17	6	33.33	34	27.20
50,000 – 99,999		15	14.02	2	11.11	17	13.60
มากกว่า 100,000		19	17.76	2	11.11	21	16.80
ไม่ตอบ		29	27.10	4	22.22	33	26.40

1.5 บุคลากร

1.5.1 จำนวนบุคลากรและตำแหน่งของผู้ทำหน้าที่เผยแพร่สารนิเทศ

ในการสอบถามถึงจำนวนบุคลากรผู้ทำหน้าที่เผยแพร่สารนิเทศ แอมเฟตามีนของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนทั้ง 125 แห่ง พบว่า มีหน่วยงานจำนวน 17 แห่ง (ร้อยละ 13.60) ที่ไม่ตอบ ส่วนหน่วยงานที่ตอบจำนวน 108 แห่ง พบว่าหน่วยงานจำนวนมากที่สุด 37 แห่ง (ร้อยละ 29.60) มีบุคลากรทำหน้าที่รับผิดชอบ 2 คน รองลงมาหน่วยงานจำนวน 24 แห่ง (ร้อยละ 19.20) มีบุคลากรทำหน้าที่รับผิดชอบ 3 คน หน่วยงานจำนวน 20 แห่ง (ร้อยละ 16.00) มีบุคลากรทำหน้าที่รับผิดชอบ 1 คน และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 1 แห่ง (ร้อยละ 0.80) เท่ากัน มีบุคลากรที่ทำหน้าที่รับผิดชอบจำนวนแตกต่างกันดังนี้ คือ ฝ่ายพัฒนาเยาวชน 1 และ 2 กองนันทนาการ สำนักสวัสดิการสังคม กรุงเทพมหานคร มีบุคลากรทำหน้าที่รับผิดชอบ 14 คน และ 19 คน ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่จำนวน 31 แห่ง (ร้อยละ 28.97) มีบุคลากรทำหน้าที่รับผิดชอบ 2 คน รองลงมาหน่วยงานจำนวน 21 แห่ง (ร้อยละ 19.62) มีบุคลากรทำหน้าที่รับผิดชอบ 3 คน หน่วยงานจำนวน 16 แห่ง (ร้อยละ 14.95) มีบุคลากรทำหน้าที่รับผิดชอบจำนวน 1 คน และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 1 แห่ง (ร้อยละ 0.93) เท่ากัน มีบุคลากรจำนวนแตกต่างกัน คือ 14 คน และ 19 คน

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 6 แห่ง (ร้อยละ 33.33) มีบุคลากรทำหน้าที่รับผิดชอบ 2 คน รองลงมาหน่วยงานจำนวน 4 แห่ง (ร้อยละ 22.22) มีบุคลากรทำหน้าที่รับผิดชอบจำนวน 1 คน หน่วยงานจำนวน 3 แห่ง (ร้อยละ 16.66) มีบุคลากรทำหน้าที่รับผิดชอบจำนวน 3 คน และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 1 แห่ง (ร้อยละ 5.55) มีบุคลากรทำหน้าที่รับผิดชอบจำนวน 6 คน สำหรับหน่วยงานภาคเอกชนที่มีบุคลากรจำนวนมากที่สุด 8 คน มี 2 แห่ง คือ มูลนิธิดวงประทีป และมูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย ดังรายละเอียดในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 จำนวนบุคลากรของหน่วยงาน

จำนวนบุคลากร	หน่วยงาน	ภาครัฐ(N=107)		ภาคเอกชน(N=18)		รวม(N=125)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1		16	14.95	4	22.22	20	16.00
2		31	28.97	6	33.33	37	29.60
3		21	19.62	3	16.66	24	19.20
4		9	8.41	2	11.11	11	8.80
5		4	3.73	-	-	4	3.20
6		4	3.73	1	5.55	5	4.00
8		3	2.80	2	11.11	5	4.00
14		1	0.93	-	-	1	0.80
19		1	0.93	-	-	1	0.80
ไม่ตอบ		17	15.88	-	-	17	13.60

1.5.2 ระดับการศึกษาและตำแหน่งของบุคลากร

สำหรับระดับการศึกษา และตำแหน่งของผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบการเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีนของหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนจำนวน 108 แห่ง ปรากฏว่า ไม่มีหน่วยงานใดที่มีบุคลากรคุณวุฒิระดับปริญญาเอก และระดับต่ำกว่าปริญญาตรี การนำเสนอจึงปรากฏเฉพาะคุณวุฒิที่มีผู้ตอบเท่านั้น

ในด้านตำแหน่งของบุคลากร พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 69 แห่ง (ร้อยละ 63.89) มีบุคลากรตำแหน่งหัวหน้าฝ่าย รองลงมาหน่วยงานจำนวน 28 แห่ง (ร้อยละ 25.93) มีบุคลากรตำแหน่งผู้อำนวยการ หน่วยงานจำนวน 27 แห่ง มีบุคลากรตำแหน่งนักประชาสัมพันธ์ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 1 แห่ง (ร้อยละ 0.93) มีบุคลากรตำแหน่งนักวิชาการสุศึกษา สำหรับคำตอบอื่น ๆ มีหน่วยงานจำนวน 20 แห่ง (ร้อยละ 18.52) ระบุว่า มีบุคลากรในตำแหน่งแตกต่างกันไปดังนี้คือ พยาบาล (5 แห่ง) นักวิชาการสุศึกษา (1 แห่ง) เจ้าหน้าที่อนามัย (2 แห่ง) นักสุขภาพิบาล (5 แห่ง) พนักงานคุมประพฤติ (2 แห่ง) ครูฝึกฝีมือแรงงาน (4 แห่ง) และเจ้าหน้าที่อาสา (1 แห่ง) ทั้งนี้ไม่มีบุคลากรของหน่วยงานใดอยู่ในตำแหน่งเจ้ากรม

เมื่อพิจารณาตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่จำนวน 56 แห่ง (ร้อยละ 62.22) มีบุคลากรตำแหน่งหัวหน้าฝ่าย รองลงมาหน่วยงานจำนวน 25 แห่ง (ร้อยละ 27.78) มีบุคลากรตำแหน่งนักประชาสัมพันธ์ หน่วยงานจำนวน 24 แห่ง (ร้อยละ 26.67) มีบุคลากรตำแหน่งผู้อำนวยการ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 1 แห่ง (ร้อยละ 1.11) มีบุคลากรตำแหน่งนักวิชาการสุศึกษา

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 13 แห่ง (ร้อยละ 72.22) มีบุคลากรตำแหน่งหัวหน้าฝ่าย รองลงมาหน่วยงานจำนวน 6 แห่ง (ร้อยละ 33.33) มีบุคลากรตำแหน่งนักสังคมสงเคราะห์ หน่วยงานจำนวน 5 แห่ง (ร้อยละ 27.78) มีบุคลากรตำแหน่งนายกสมาคม และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 1 แห่ง (ร้อยละ 5.55) มีบุคลากรตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุข นักพัฒนาชุมชน และนักวิชาการโสต

เมื่อพิจารณาคุณวุฒิของบุคลากร พบว่า หน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานภาคเอกชนส่วนใหญ่จำนวน 76 แห่ง และ 17 แห่ง (ร้อยละ 84.44 และ 94.44) มีบุคลากรคุณวุฒิปริญญาตรี และหน่วยงานจำนวนน้อย 39 แห่ง และ 6 แห่ง (ร้อยละ 43.33 และ 33.33) มีบุคลากรคุณวุฒิปริญญาโท

เมื่อจำแนกคุณวุฒิของบุคลากรในตำแหน่งต่าง ๆ ปรากฏดังนี้

หน่วยงานภาครัฐ พบว่า บุคลากรตำแหน่งผู้อำนวยการของหน่วยงานส่วนใหญ่มีคุณวุฒิระดับปริญญาโท และตำแหน่งผู้บัญชาการของหน่วยงาน 1 แห่ง มีคุณวุฒิปริญญาโทระดับเดียว ส่วนตำแหน่งหัวหน้าฝ่าย นักพัฒนาชุมชน นักจิตวิทยา และนักประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่มีคุณวุฒิระดับปริญญาตรี และตำแหน่งเลขานุการศูนย์ นักวิชาการสาธารณสุข นักวิชาการสุขศึกษา นักวิชาการโสต และตำแหน่งอื่น ๆ ของหน่วยงานทั้งหมดมีคุณวุฒิระดับปริญญาตรีระดับเดียว

หน่วยงานภาคเอกชน พบว่า บุคลากรตำแหน่งผู้อำนวยการของหน่วยงานส่วนใหญ่มีคุณวุฒิระดับปริญญาโท ส่วนตำแหน่งหัวหน้าฝ่าย และนายกสมาคมของหน่วยงานส่วนใหญ่มีคุณวุฒิระดับปริญญาตรี และบุคลากรตำแหน่งผู้บัญชาการ เลขานุการ-ศูนย์ นักวิชาการสาธารณสุข นักพัฒนาชุมชน นักวิชาการโสต นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ และนักประชาสัมพันธ์มีคุณวุฒิระดับปริญญาตรีระดับเดียว ดังรายละเอียดในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ตำแหน่งและคุณวุฒิของบุคลากรที่ทำหน้าที่เผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีน

ตำแหน่ง	คุณวุฒิ	หน่วยงานภาครัฐ(N=90)				หน่วยงานภาคเอกชน(N=18)				รวม(N=108)	
		ป.โท	ป.ตรี	รวม	ร้อยละ	ป.โท	ป.ตรี	รวม	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้อำนวยการ		19	5	24	26.67	3	1	4	22.22	28	25.93
ผู้บัญชาการ		1	-	1	1.11	-	2	2	11.11	3	2.78
เจ้ากรม		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
หัวหน้าฝ่าย		18	38	56	62.22	2	11	13	72.22	69	63.89
นายกสมาคม		-	-	-	-	1	4	5	27.78	5	4.63
เลขานุการศูนย์		-	2	2	2.22	-	4	4	22.22	6	5.56
นักวิชาการเผยแพร่		1	5	6	6.67	-	-	-	-	-	-
นักวิชาการสาธารณสุข		-	11	11	12.22	-	1	1	5.55	12	11.11
นักพัฒนาชุมชน		3	19	22	24.44	-	1	1	5.55	23	21.30
นักวิชาการสุขศึกษา		-	1	1	1.11	-	-	-	-	1	0.93
นักวิชาการโสต		-	7	7	7.78	-	1	1	5.55	8	7.41
นักจิตวิทยา		5	10	15	16.67	-	2	2	11.11	17	15.74
นักสังคมสงเคราะห์		6	14	20	22.22	-	6	6	33.33	26	24.07
นักประชาสัมพันธ์		3	22	25	27.78	-	2	2	11.11	27	25.00
อื่น ๆ		-	19	19	21.11	-	1	-	5.55	20	18.52
รวม (จำนวน)		39	76			6	17				
(ร้อยละ)		[43.33]	[84.44]			[33.33]	[94.44]				

ตอนที่ 2 การเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีนของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนใน เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ข้อมูลการเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีนของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในเขต
กรุงเทพมหานครและปริมณฑลประกอบด้วยประเภทของสื่อสารนิเทศ วิธีการเผยแพร่สาร
นิเทศ เนื้อหาสารนิเทศ และกลุ่มเป้าหมายในการเผยแพร่สารนิเทศ ดังนี้

2.1 ประเภทของสื่อที่ใช้ในการเผยแพร่สารนิเทศ

ในการสอบถามหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจำนวน 125 แห่ง ถึงประเภท
ของสื่อที่ใช้ในการเผยแพร่สารนิเทศ พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 119 แห่ง (ร้อยละ
95.20) เผยแพร่สารนิเทศโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ รองลงมาหน่วยงานจำนวน 91 แห่ง (ร้อยละ
72.80) เผยแพร่สารนิเทศโดยใช้สื่อบุคคล หน่วยงานจำนวน 65 แห่ง (ร้อยละ 52.00) เผยแพร่
สารนิเทศโดยใช้สื่อโสตทัศน และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 9 แห่ง (ร้อยละ 7.20) เผยแพร่
สารนิเทศโดยใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ ส่วนการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยี สำนักงานคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) กองงานคณะกรรมการประชาสัมพันธ์
สำนักนายกรัฐมนตรี สำนักข่าว กรมประชาสัมพันธ์ สำนักนายกรัฐมนตรี กลุ่มงานวิชาการ
โรงพยาบาลธัญญารักษ์ กระทรวงสาธารณสุข กองพัฒนาการศึกษาออกโรงเรียน กรมการ
ศึกษาออกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ ฝ่ายฝึกอบรม กองแผนงาน กรมการศาสนา
กระทรวงศึกษาธิการ ศูนย์ประสานการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดให้โทษกองทัพบก (สป.ทบ.)
กองควบคุมและพัฒนากำลังพล ศูนย์ประสานงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โทษ
กองทัพอากาศ (สป.ทอ.) และมูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาค
เอกชนส่วนใหญ่จำนวน 102 แห่ง และ 17 แห่ง (ร้อยละ95.33 และ94.44) ตามลำดับ เผยแพร่
สารนิเทศโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ รองลงมาหน่วยงานจำนวน 76 แห่ง และ 15 แห่ง (ร้อยละ 71.03
และ83.33) เผยแพร่สารนิเทศโดยใช้สื่อบุคคล หน่วยงานจำนวน 54 แห่ง และ 11 แห่ง
(ร้อยละ 50.47 และ61.11) เผยแพร่สารนิเทศโดยใช้สื่อโสตทัศน และหน่วยงานจำนวนน้อย
ที่สุด 8 แห่ง และ 1 แห่ง (ร้อยละ 7.48 และ 5.56) เผยแพร่สารนิเทศโดยใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์
ดังรายละเอียดในตารางที่ 11

สำหรับประเภทของสื่อที่หน่วยงานแต่ละแห่งใช้ ปรากฏรายละเอียดในภาค

ผนวก ค

ตารางที่ 11 ประเภทของสื่อที่ใช้ในการเผยแพร่สารนิเทศ

ประเภทของสื่อ *	หน่วยงาน	ภาครัฐ (N=107)		ภาคเอกชน (N=18)		รวม (N=125)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สื่อบุคคล		76	71.03	15	83.33	91	72.80
สื่อสิ่งพิมพ์		102	95.33	17	94.44	119	95.20
สื่อโทรทัศน์		54	50.47	11	61.11	65	52.00
สื่อมวลชน		26	24.29	5	27.78	31	24.80
สื่ออิเล็กทรอนิกส์		8	7.48	1	5.56	9	7.20
สื่อพื้นบ้าน		20	18.69	2	11.11	22	17.60

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

เมื่อจำแนกรายละเอียดของสื่อแต่ละประเภท ปรากฏผลดังนี้

2.1.1 สื่อบุคคล

สื่อบุคคลที่หน่วยงานภาครัฐและเอกชนจำนวน 91 แห่งใช้ในการเผยแพร่สารนิเทศ พบว่า หน่วยงานจำนวนมากที่สุด 33 แห่ง (ร้อยละ 36.26) เผยแพร่สารนิเทศผ่านทางครู / อาจารย์ รองลงมาหน่วยงานจำนวน 32 แห่ง (ร้อยละ 35.16) เท่ากัน เผยแพร่สารนิเทศผ่านทางผู้นำชุมชนและเจ้าหน้าที่อาสาสมัคร หน่วยงานจำนวน 31 แห่ง (ร้อยละ 34.07) เผยแพร่สารนิเทศผ่านทางพยาบาล และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 4 แห่ง (ร้อยละ 4.39) เผยแพร่สารนิเทศผ่านทางดารา / นักร้อง สำหรับคำตอบอื่น ๆ มีหน่วยงานตอบ 3 แห่ง (ร้อยละ 3.29) ได้แก่ ฝ่ายส่งเสริมแรงงานสัมพันธ์ กองแรงงานสัมพันธ์ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และกลุ่มผลิตและวิเคราะห์เอกสาร สำนักพัฒนาการประชาสัมพันธ์ สำนักนายกรัฐมนตรี ระบุว่าเผยแพร่สารนิเทศผ่านทางนักประชาสัมพันธ์ และกองสวัสดิภาพการขนส่ง กรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม ระบุว่าเผยแพร่สารนิเทศผ่านทางนักวิชาการขนส่ง

เมื่อพิจารณาตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่จำนวน 30 แห่ง (ร้อยละ 39.47) เผยแพร่สารนิเทศผ่านทางพยาบาล รองลงมาหน่วยงานจำนวน 26 แห่ง (ร้อยละ 34.21) เผยแพร่สารนิเทศผ่านทางผู้นำชุมชน หน่วยงานจำนวน 24 แห่ง (ร้อยละ 31.58) เท่ากัน เผยแพร่สารนิเทศผ่านทางครู / อาจารย์ เจ้าหน้าที่สังคมสงเคราะห์ และเจ้าหน้าที่อาสาสมัคร และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 4 แห่ง (ร้อยละ 5.26) เผยแพร่สารนิเทศผ่านทางดารา / นักร้อง

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 9 แห่ง (ร้อยละ 60.00) เผยแพร่สารนิเทศผ่านทางครู / อาจารย์ รองลงมาหน่วยงานจำนวน 8 แห่ง (ร้อยละ 53.33) เท่ากัน เผยแพร่สารนิเทศผ่านทางบิดา / มารดา และเจ้าหน้าที่อาสาสมัคร หน่วยงานจำนวน 6 แห่ง (ร้อยละ 40.00) เผยแพร่สารนิเทศผ่านทางผู้นำชุมชน และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 1 แห่ง (ร้อยละ 6.67) เท่ากัน เผยแพร่สารนิเทศผ่านทางแพทย์ และ พยาบาล ดังรายละเอียดในตารางที่ 12

ตารางที่ 12   สื่อบุคคลที่หน่วยงานใช้ในการเผยแพร่สารสนเทศ

สื่อบุคคล *	หน่วยงาน	ภาครัฐ (N=76)		ภาคเอกชน (N=15)		รวม (N=91)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ครู / อาจารย์		24	31.58	9	60.00	33	36.26
บิดา / มารดา		12	15.79	8	53.33	20	21.98
ผู้นำศาสนา		11	14.47	2	13.33	13	14.29
ผู้นำชุมชน		26	34.21	6	40.00	32	35.16
ดารา / นักร้อง		4	5.26	-	-	4	4.39
ประธานชมรมเยาวชน		14	18.42	5	33.33	19	20.88
เจ้าหน้าที่สังคมสงเคราะห์		24	31.58	4	26.67	28	30.77
เจ้าหน้าที่สวัสดิการ		6	7.89	-	-	6	6.59
แพทย์		14	18.42	1	6.67	15	16.48
พยาบาล		30	39.47	1	6.67	31	34.07
เจ้าหน้าที่สาธารณสุข		18	23.68	3	20.00	21	23.08
เจ้าหน้าที่อาสาสมัคร		24	31.58	8	53.33	32	35.16
อื่น ๆ		2	2.63	1	6.67	3	3.29

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

2.1.2 สื่อสิ่งพิมพ์

สื่อสิ่งพิมพ์ที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน จำนวน 119 แห่ง ใช้ในการเผยแพร่สารนิเทศ พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 106 แห่ง (ร้อยละ 89.08) เผยแพร่สารนิเทศโดยใช้แผ่นพับ รองลงมาหน่วยงานจำนวน 103 แห่ง (ร้อยละ 86.55) เผยแพร่สารนิเทศโดยใช้โปสเตอร์ หน่วยงานจำนวน 55 แห่ง (ร้อยละ 46.22) เผยแพร่สารนิเทศโดยใช้แผ่นปลิว และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดคือ 10 แห่ง (ร้อยละ 8.40) เผยแพร่สารนิเทศโดยใช้นิตยสาร สำหรับคำตอบอื่น ๆ มีหน่วยงานตอบ 3 แห่ง (ร้อยละ 2.52) ได้แก่ ส่วนการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยี สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) แผนกพยาบาล สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตโชนดิเวช กลุ่มงานเผยแพร่ กองสุขศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ระบุว่า เผยแพร่สารนิเทศโดยใช้ สติกเกอร์

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่จำนวน 93 แห่ง (ร้อยละ 91.18) เผยแพร่สารนิเทศโดยใช้แผ่นพับ รองลงมาหน่วยงานจำนวน 90 แห่ง (ร้อยละ 88.24) เผยแพร่สารนิเทศโดยใช้โปสเตอร์ หน่วยงานจำนวน 47 แห่ง (ร้อยละ 46.08) เผยแพร่สารนิเทศโดยใช้แผ่นปลิว และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 8 แห่ง (ร้อยละ 7.84) เผยแพร่สารนิเทศโดยใช้นิตยสาร

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 13 แห่ง (ร้อยละ 76.47) เท่ากัน เผยแพร่สารนิเทศโดยใช้แผ่นพับ และโปสเตอร์ รองลงมาหน่วยงานจำนวน 8 แห่ง (ร้อยละ 47.06) เผยแพร่สารนิเทศโดยใช้แผ่นปลิว หน่วยงานจำนวน 6 แห่ง (ร้อยละ 35.29) เผยแพร่สารนิเทศโดยใช้หนังสือ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 2 แห่ง (ร้อยละ 11.76) เผยแพร่สารนิเทศโดยใช้นิตยสาร ดังรายละเอียดในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 สื่อสิ่งพิมพ์ที่หน่วยงานใช้ในการเผยแพร่สารนิเทศ

สื่อสิ่งพิมพ์ *	หน่วยงาน	ภาครัฐ (N=102)		ภาคเอกชน (N=17)		รวม (N=119)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หนังสือ		20	19.61	6	35.29	26	21.85
นิตยสาร		8	7.84	2	11.76	10	8.40
จุลสาร		34	33.33	5	29.41	39	32.77
แผ่นพับ		93	91.18	13	76.47	106	89.08
แผ่นปลิว		47	46.08	8	47.06	55	46.22
โปสเตอร์		90	88.24	13	76.47	103	86.55
ป้ายโฆษณา		23	22.55	4	23.53	27	22.69
อื่น ๆ		3	2.94	-	-	3	2.52

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

2.1.3 สื่อโสตทัศน

สื่อโสตทัศนที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจำนวน 65 แห่ง ใช้ในการเผยแพร่สารนิเทศ พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 53 แห่ง (ร้อยละ 81.54) เผยแพร่สารนิเทศโดยใช้วีดิทัศน์ รองลงมาหน่วยงานจำนวน 39 แห่ง (ร้อยละ 60.00) เผยแพร่สารนิเทศโดยใช้สื่อประสม คือนิทรรศการ หน่วยงานจำนวน 24 แห่ง (ร้อยละ 36.92) เผยแพร่สารนิเทศโดยใช้เทปบันทึกเสียง และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 9 แห่ง (ร้อยละ 13.85) เผยแพร่สารนิเทศโดยใช้ภาพยนตร์ ได้แก่ ฝ่ายแผนงาน กองสังคมสังเคราะห์ กรมสวัสดิการคุ้มครองแรงงาน กองงานคณะกรรมการประชาสัมพันธ์ กรมประชาสัมพันธ์ สำนักนายกรัฐมนตรี ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม สำนักงานเขตตลิ่งชัน ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม สำนักงานเขตบางกอกใหญ่ ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม สำนักงานเขตสวนหลวง กลุ่มงานป้องกัน ศูนย์บริการสาธารณสุข 54 ทับเตี้ย สำนักงานมัธยม กรุงเทพมหานคร กองป้องกันและบำบัดการติดยาเสพติด สำนักงานมัธยม กรุงเทพมหานคร กองแพทย์ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง กระทรวงยุติธรรม และฝ่ายเผยแพร่ กองเผยแพร่และควบคุมการโฆษณา สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่จำนวน 48 แห่ง (ร้อยละ 88.88) เผยแพร่สารนิเทศโดยใช้วีดิทัศน์ รองลงมาหน่วยงานจำนวน 31 แห่ง (ร้อยละ 57.41) เผยแพร่สารนิเทศโดยใช้สื่อประสม คือนิทรรศการ หน่วยงานจำนวน 21 แห่ง (ร้อยละ 38.89) เผยแพร่สารนิเทศโดยใช้เทปบันทึกเสียง และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 9 แห่ง (ร้อยละ 16.67) เผยแพร่สารนิเทศโดยใช้ภาพยนตร์

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 8 แห่ง (ร้อยละ 72.72) เผยแพร่สารนิเทศโดยใช้สื่อประสม คือ นิทรรศการ รองลงมาหน่วยงานจำนวน 5 แห่ง (ร้อยละ 27.78) เผยแพร่สารนิเทศโดยใช้วีดิทัศน์ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 3 แห่ง (ร้อยละ 16.67) เท่ากัน เผยแพร่สารนิเทศโดยใช้เทปบันทึกเสียง และ สไลด์ประกอบเสียง สำหรับหน่วยงานภาคเอกชนที่เผยแพร่โดยใช้เทปบันทึกเสียง ได้แก่ ศูนย์ประสานงานกลางองค์การภาคเอกชนต่อต้านยาเสพติด (สอศ.) ศูนย์เยาวชนเดอะวณิช และ

สมาคมพัฒนาประชากรและชุมชน และหน่วยงานที่เผยแพร่โดยใช้สไลด์ประกอบเสียง ได้แก่ สมาคมพัฒนาประชากรและชุมชน มูลนิธิดวงประทีป และสมาคมลูกเสือธนบุรี ดังรายละเอียดในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 สื่อโสตทัศนที่หน่วยงานใช้ในการเผยแพร่สารนิเทศ

สื่อโสตทัศน *	หน่วยงาน	ภาครัฐ (N=54)		ภาคเอกชน (N=11)		รวม (N=65)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วีดิทัศน์		48	88.88	5	45.45	53	81.54
ภาพยนตร์		9	16.67	-	-	9	13.85
เทปบันทึกเสียง		21	38.89	3	27.27	24	36.92
สไลด์ประกอบเสียง		19	35.19	3	27.27	22	33.85
สื่อประสม คือนิทรรศการ		31	57.41	8	72.72	39	60.00
อื่น ๆ		-	-	-	-	-	-

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

2.1.4 สื่อมวลชน

สื่อมวลชนที่หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน จำนวน 31 แห่ง ใช้ในการเผยแพร่สารนิเทศ พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 26 แห่ง (ร้อยละ 83.87) เผยแพร่สารนิเทศผ่านทางวิทยุ รองลงมาหน่วยงานจำนวน 21 แห่ง (ร้อยละ 67.74) เผยแพร่สารนิเทศผ่านทางโทรทัศน์ หน่วยงานจำนวน 18 แห่ง (ร้อยละ 58.06) เผยแพร่สารนิเทศผ่านทางหนังสือพิมพ์ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 2 แห่ง (ร้อยละ 6.45) เผยแพร่สารนิเทศผ่านทางเคเบิลทีวี ได้แก่ ส่วนการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยี สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) และฝ่ายผลิตรายการ สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย กรมประชาสัมพันธ์ สำนักนายกรัฐมนตรี

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน ปรากฏว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่จำนวน 24 แห่ง (ร้อยละ 92.31) เผยแพร่สารนิเทศผ่านทางวิทยุ รองลงมาหน่วยงานจำนวน 19 แห่ง (ร้อยละ 73.08) เผยแพร่สารนิเทศผ่านทางโทรทัศน์ หน่วยงานจำนวน 14 แห่ง (ร้อยละ 53.85) เผยแพร่สารนิเทศผ่านทางหนังสือพิมพ์ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 2 แห่ง (ร้อยละ 7.69) เผยแพร่สารนิเทศผ่านทางเคเบิลทีวี

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 4 แห่ง (ร้อยละ 80.00) เผยแพร่สารนิเทศผ่านทางหนังสือพิมพ์ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 2 แห่ง (ร้อยละ 40.00) เผยแพร่สารนิเทศผ่านทางวิทยุ ได้แก่ สมาคมเพื่อการพัฒนาสังคมไทย และมูลนิธิเพื่อการพัฒนาชุมชน และหน่วยงานอีก 2 แห่งเท่ากัน เผยแพร่สารนิเทศผ่านทางโทรทัศน์ ได้แก่ สหทัยมูลนิธิ และ สมาคมเพื่อการพัฒนาสังคมไทย ดังรายละเอียดในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 สื่อมวลชนที่หน่วยงานใช้ในการเผยแพร่สารนิเทศ

สื่อมวลชน *	หน่วยงาน	ภาครัฐ (N=26)		ภาคเอกชน (N=5)		รวม (N=31)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หนังสือพิมพ์		14	53.85	4	80.00	18	58.06
วิทยุ		24	92.31	2	40.00	26	83.87
โทรทัศน์		19	73.08	2	40.00	21	67.74
เคเบิลทีวี		2	7.69	-	-	2	6.45
อื่น ๆ		-	-	-	-	-	-

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

2.1.5 สื่ออิเล็กทรอนิกส์

สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน จำนวน 9 แห่ง ใช้ในการเผยแพร่สารนิเทศ พบว่า หน่วยงานทั้งหมดจำนวน 9 แห่ง (ร้อยละ 100.00) เผยแพร่สารนิเทศผ่านทางอินเทอร์เน็ต รองลงมาหน่วยงานจำนวน 5 แห่ง (ร้อยละ 55.56) เผยแพร่สารนิเทศผ่านทางฐานข้อมูลออนไลน์ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 1 แห่ง (ร้อยละ 11.11) เผยแพร่สารนิเทศผ่านทางฐานข้อมูลซีดีรอม ได้แก่ ส่วนการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยี สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) สำหรับคำตอบอื่น ๆ มีหน่วยงานตอบ 1 แห่ง ได้แก่ ส่วนการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยี สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) ระบุว่า เผยแพร่สารนิเทศผ่านเกมส์คอมพิวเตอร์

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน ปรากฏว่า หน่วยงานภาครัฐ ทั้งหมดจำนวน 8 แห่ง (ร้อยละ 100.00) เผยแพร่สารนิเทศผ่านทางอินเทอร์เน็ต รองลงมา หน่วยงานจำนวนครึ่งหนึ่ง 4 แห่ง (ร้อยละ 50.00) เผยแพร่สารนิเทศผ่านทางฐานข้อมูลออนไลน์ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 1 แห่ง (ร้อยละ 12.50) เผยแพร่สารนิเทศผ่านทางฐานข้อมูลซีดีรอม

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชนซึ่งมีหน่วยงานเดียวที่เผยแพร่สารนิเทศผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ คือ มูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย พบว่า เผยแพร่สารนิเทศผ่านทางฐานข้อมูลออนไลน์ และอินเทอร์เน็ต ดังรายละเอียดในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่หน่วยงานใช้ในการเผยแพร่สารสนเทศ

สื่ออิเล็กทรอนิกส์ *	หน่วยงาน	ภาครัฐ (N=8)		ภาคเอกชน (N=1)		รวม (N=9)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ฐานข้อมูลซีดีรอม		1	12.50	-	-	1	11.11
ฐานข้อมูลออนไลน์		4	50.00	1	100.00	5	55.56
อินเทอร์เน็ต		8	100.00	1	100.00	9	100.00
อื่น ๆ		1	12.50	-	-	1	11.11

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

2.1.6 สื่อพื้นบ้าน

สื่อพื้นบ้านที่หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนจำนวน 22 แห่งใช้ในการเผยแพร่สารนิเทศ พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 20 แห่ง (ร้อยละ 90.91) เผยแพร่สารนิเทศผ่านทางหอกระจายข่าว และหน่วยงานจำนวน 5 แห่ง (ร้อยละ 22.73) เผยแพร่สารนิเทศผ่านทาง การแสดงพื้นบ้าน ได้แก่ ส่วนการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยี สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ปป.ส.) ฝ่ายพัฒนาเยาวชน 2 กองนันทนาการ สำนักสวัสดิการสังคม กรุงเทพมหานคร ฝ่ายฝึกอบรม กองแผนงาน กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ กองงานคณะกรรมการประชาสัมพันธ์ กรมประชาสัมพันธ์ สำนักนายกรัฐมนตรี และสหทัยมูลนิธิ สำหรับคำตอบอื่น ๆ มีหน่วยงาน 4 แห่ง (ร้อยละ 18.19) ระบุว่าเผยแพร่สารนิเทศผ่านทาง เพลงพื้นบ้าน ได้แก่ ส่วนการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยี สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ปป.ส.) ศูนย์ปฏิบัติการ สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท กระทรวงมหาดไทย สำนักประสานงานมวลชน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย กองเวชศาสตร์ป้องกัน กรมแพทยทหารอากาศ กองทัพอากาศ กระทรวงกลาโหม

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน ปรากฏว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่จำนวน 19 แห่ง (ร้อยละ 95.00) เผยแพร่สารนิเทศผ่านทางหอกระจายข่าว และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 4 แห่ง (ร้อยละ 20.00) เผยแพร่สารนิเทศผ่านทาง การแสดงพื้นบ้าน

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานจำนวน 1 แห่ง (ร้อยละ 50.00) เท่านั้น เผยแพร่สารนิเทศผ่านทางหอกระจายข่าว และผ่านทาง การแสดงพื้นบ้าน ดังรายละเอียดในตารางที่ 17

ตารางที่ 17 สื่อพื้นที่บ้านที่หน่วยงานใช้ในการเผยแพร่สารสนเทศ

สื่อพื้นที่บ้าน *	หน่วยงาน	ภาครัฐ (N=20)		ภาคเอกชน (N=2)		รวม (N=22)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หอกระจายข่าว		19	95.00	1	50.00	20	90.91
การแสดงพื้นบ้าน		4	20.00	1	50.00	5	22.73
อื่น ๆ		4	20.00	-	-	4	18.19

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

2.1.7 เหตุผลในการเลือกใช้สื่อสารนิเทศแต่ละประเภท

สำหรับเหตุผลในการเลือกใช้สื่อสารนิเทศแต่ละประเภทในการเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีนของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ปรากฏดังนี้

สื่อบุคคล หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน จำนวน 91 แห่ง ที่ใช้สื่อบุคคลให้เหตุผลในการเลือกใช้ดังนี้ หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 63 แห่ง (ร้อยละ 69.23) เลือกใช้เพราะเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ทุกที่ รองลงมาหน่วยงานจำนวน 57 แห่ง (ร้อยละ 62.64) เลือกใช้เพราะสามารถถ่ายทอด บอกเล่าแทนได้ หน่วยงานจำนวน 54 แห่ง (ร้อยละ 59.34) เลือกใช้เพราะมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาแอมเฟตามีนดี และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 3 แห่ง (ร้อยละ 3.29) เลือกใช้เพราะบันทึกข้อมูลได้คราวละมาก ๆ

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่จำนวน 53 แห่ง (ร้อยละ 69.74) เลือกใช้เพราะเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ทุกที่ รองลงมาหน่วยงานจำนวน 44 แห่ง (ร้อยละ 57.89) เท่ากัน เลือกใช้เพราะสามารถถ่ายทอด บอกเล่าแทนได้ และมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาแอมเฟตามีนดี หน่วยงานจำนวน 19 แห่ง (ร้อยละ 25.00) เลือกใช้เพราะหาได้ง่าย สามารถผลิตได้เอง และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 2 แห่ง (ร้อยละ 2.63) เลือกใช้เพราะบันทึกข้อมูลได้คราวละมาก ๆ

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 13 แห่ง (ร้อยละ 86.67) เลือกใช้สื่อบุคคลเพราะสามารถถ่ายทอด บอกเล่าแทนได้ รองลงมาหน่วยงานจำนวน 10 แห่ง (ร้อยละ 76.90) เท่ากัน เลือกใช้เพราะมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาแอมเฟตามีนดี และเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ทุกที่ หน่วยงานจำนวน 8 แห่ง (ร้อยละ 53.33) เลือกใช้เพราะสามารถเผยแพร่สารนิเทศได้อย่างรวดเร็ว และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 1 แห่ง (ร้อยละ 6.67) เลือกใช้เพราะบันทึกข้อมูลได้คราวละมาก ๆ

สื่อสิ่งพิมพ์ หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน จำนวน 119 แห่ง ที่ใช้สื่อสิ่งพิมพ์ให้เหตุผลในการเลือกใช้ดังนี้ หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 82 แห่ง (ร้อยละ 68.91) เลือกใช้เพราะสะดวกในการใช้ รองลงมาหน่วยงานจำนวน 72 แห่ง (ร้อยละ 60.50)

เลือกใช้เพราะเหมาะสมกับงบประมาณที่มีอยู่ หน่วยงานจำนวน 71 แห่ง (ร้อยละ 59.66) เลือกใช้เพราะสะดวกในการจัดเก็บเพื่อเตรียมเผยแพร่ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 14 แห่ง (ร้อยละ 11.76) เลือกใช้เพราะบันทึกข้อมูลได้ครวละมาก ๆ

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐ ส่วนใหญ่จำนวน 71 แห่ง (ร้อยละ 69.61) เลือกใช้เพราะสะดวกในการใช้ รองลงมาหน่วยงาน จำนวน 61 แห่ง (ร้อยละ 59.80) เลือกใช้เพราะสะดวกในการจัดเก็บเพื่อเตรียมเผยแพร่ หน่วยงานจำนวน 60 แห่ง (ร้อยละ 58.82) เลือกใช้เพราะเหมาะสมกับงบประมาณที่มีอยู่ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 10 แห่ง (ร้อยละ 9.80) เลือกใช้เพราะบันทึกข้อมูลได้ครวละมาก ๆ

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 12 แห่ง (ร้อยละ 70.59) เลือกใช้สื่อสิ่งพิมพ์เพราะเหมาะสมกับงบประมาณที่มีอยู่ รองลงมา หน่วยงานจำนวน 11 แห่ง (ร้อยละ 64.71) เลือกใช้เพราะสะดวกในการใช้ หน่วยงานจำนวน 10 แห่ง (ร้อยละ 58.82) เท่ากัน เลือกใช้เพราะหาได้ง่าย สามารถผลิตได้เอง และสะดวกในการจัดเก็บเพื่อเตรียมเผยแพร่ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 3 แห่ง (ร้อยละ 17.65) เท่ากัน เลือกใช้เพราะสามารถถ่ายทอด บอกเล่าแทนได้ และมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาแอมเฟตามีนดี

สื่อโสตทัศน หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน จำนวน 65 แห่ง ที่ใช้ สื่อโสตทัศนให้เหตุผลในการเลือกใช้ดังนี้ หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 35 แห่ง (ร้อยละ 53.85) เลือกใช้เพราะสามารถเผยแพร่สารนิเทศได้อย่างรวดเร็ว รองลงมาหน่วยงานจำนวน 30 แห่ง (ร้อยละ 46.15) เลือกใช้เพราะสะดวกในการใช้ หน่วยงานจำนวน 29 แห่ง (ร้อยละ 44.62) เลือกใช้เพราะสะดวกในการจัดเก็บเพื่อเตรียมเผยแพร่ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 10 แห่ง (ร้อยละ 15.38) เลือกใช้เพราะต้นทุนในการผลิตต่ำ

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่จำนวน 29 แห่ง (ร้อยละ 53.70) เลือกใช้เพราะสามารถเผยแพร่สารนิเทศได้อย่างรวดเร็ว รองลงมาหน่วยงานจำนวน 25 แห่ง (ร้อยละ 46.29) เท่ากัน เลือกใช้เพราะสะดวกในการจัดเก็บเพื่อเตรียมเผยแพร่ และสะดวกในการใช้ หน่วยงานจำนวน 20 แห่ง (ร้อยละ 37.04) เลือกใช้เพราะสามารถถ่ายทอด บอกเล่าแทนได้ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 10 แห่ง (ร้อยละ 18.52) เท่ากัน เลือกใช้เพราะต้นทุนในการผลิตต่ำ และพกพา หรือเคลื่อนที่ได้สะดวก

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 6 แห่ง (ร้อยละ 54.55) เลือกใช้สื่อโซเชียลมีเดียเพราะสามารถเผยแพร่สารนิเทศได้อย่างรวดเร็ว รองลงมาหน่วยงานจำนวน 5 แห่ง (ร้อยละ 45.45) เท่ากัน เลือกใช้เพราะสะดวกในการใช้ และบันทึกข้อมูลได้คร่าวๆ หน่วยงานจำนวน 4 แห่ง (ร้อยละ 36.36) เท่ากัน เลือกใช้เพราะสะดวกในการจัดเก็บเพื่อเตรียมเผยแพร่ และเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ทุกที่ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 1 แห่ง (ร้อยละ 9.09) เลือกใช้เพราะใช้เวลาในการเตรียมสื่อ

สื่อมวลชน หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน จำนวน 31 แห่ง ที่ใช้สื่อมวลชนให้เหตุผลในการเลือกใช้ดังนี้ หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 21 แห่ง (ร้อยละ 67.74) เลือกใช้เพราะสามารถเผยแพร่สารนิเทศได้อย่างรวดเร็ว รองลงมาหน่วยงานจำนวน 17 แห่ง (ร้อยละ 54.84) เท่ากัน เลือกใช้เพราะสามารถถ่ายทอด บอกเล่าแทนได้ และเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ทุกที่ หน่วยงานจำนวน 10 แห่ง (ร้อยละ 32.26) เลือกใช้เพราะสะดวกในการใช้ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 3 แห่ง (ร้อยละ 9.68) เลือกใช้เพราะมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาแอมเฟตามีนดี

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่จำนวน 18 แห่ง (ร้อยละ 69.23) เลือกใช้เพราะสามารถเผยแพร่สารนิเทศได้อย่างรวดเร็ว รองลงมาหน่วยงานจำนวน 15 แห่ง (ร้อยละ 57.69) เลือกใช้เพราะเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ทุกที่ หน่วยงานจำนวนครึ่งหนึ่ง 13 แห่ง (ร้อยละ 50.00) เลือกใช้เพราะสามารถถ่ายทอด บอกเล่าแทนได้ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 2 แห่ง (ร้อยละ 7.69) เลือกใช้เพราะมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาแอมเฟตามีนดี

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 4 แห่ง (ร้อยละ 80.00) เลือกใช้สื่อมวลชนเพราะสามารถถ่ายทอด บอกเล่าแทนได้ รองลงมาหน่วยงานจำนวน 3 แห่ง (ร้อยละ 60.00) เลือกใช้เพราะสามารถเผยแพร่สารนิเทศได้อย่างรวดเร็ว หน่วยงานจำนวน 2 แห่ง (ร้อยละ 40.00) เท่ากัน เลือกใช้เพราะต้นทุนในการผลิตต่ำ สะดวกในการใช้ พกพา หรือเคลื่อนที่ได้สะดวก และเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ทุกที่ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 1 แห่ง (ร้อยละ 20.00) เท่ากัน เลือกใช้เพราะหาได้ง่าย สามารถผลิตได้

เอง เหมาะสมกับงบประมาณที่มีอยู่ สะดวกในการจัดเก็บเพื่อเตรียมเผยแพร่ บันทึกข้อมูลได้ คราวละมาก ๆ และมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาแอมเฟตามีนดี

สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน จำนวน 9 แห่ง ที่ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ให้เหตุผลในการเลือกใช้ดังนี้ หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 8 แห่ง (ร้อยละ 88.89) เลือกใช้เพราะบันทึกข้อมูลได้คราวละมาก ๆ รองลงมาหน่วยงานจำนวน 4 แห่ง (ร้อยละ 44.44) เลือกใช้เพราะเหมาะสมกับงบประมาณที่มีอยู่ สามารถเผยแพร่สารนิเทศได้อย่างรวดเร็ว สะดวกในการจัดเก็บเพื่อเตรียมเผยแพร่ และสะดวกในการใช้ หน่วยงานจำนวน 3 แห่ง (ร้อยละ 33.33) เลือกใช้เพราะสามารถถ่ายถอด บอกล่าแทนได้ และหน่วยงานจำนวน น้อยที่สุด 1 แห่ง (ร้อยละ 11.11) เลือกใช้เพราะเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ทุกที่

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่จำนวน 7 แห่ง (ร้อยละ 87.50) เลือกใช้เพราะบันทึกข้อมูลได้คราวละมาก ๆ รองลงมา หน่วยงานจำนวนครึ่งหนึ่ง 4 แห่ง (ร้อยละ 50.00) เท่ากัน เลือกใช้เพราะเหมาะสมกับงบประมาณที่มีอยู่ สามารถเผยแพร่สารนิเทศได้อย่างรวดเร็ว สะดวกในการจัดเก็บเพื่อเตรียมเผยแพร่ และสะดวกในการใช้ หน่วยงานจำนวน 3 แห่ง (ร้อยละ 37.50) เลือกใช้เพราะสามารถถ่ายถอด บอกล่าแทนได้ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 1 แห่ง (ร้อยละ 12.50) เท่ากัน เลือกใช้เพราะใช้เวลาในการเตรียมสื่อ น้อย และเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ทุกที่

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน ซึ่งมีเพียง 1 แห่ง เลือกใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์เพราะบันทึกข้อมูลได้คราวละมาก ๆ

สื่อพื้นบ้าน หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจำนวน 22 แห่งที่ใช้สื่อพื้นบ้านให้เหตุผลในการเลือกใช้ดังนี้ หน่วยงานจำนวนครึ่งหนึ่ง 11 แห่ง (ร้อยละ 50.00) เท่ากัน เลือกใช้เพราะเหมาะสมกับงบประมาณที่มีอยู่ ใช้เวลาในการเตรียมสื่อ น้อย และสะดวกในการใช้ รองลงมาหน่วยงานจำนวน 10 แห่ง (ร้อยละ 45.45) เท่ากัน เลือกใช้เพราะสามารถเผยแพร่สารนิเทศได้อย่างรวดเร็ว และเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ทุกที่ หน่วยงานจำนวน 8 แห่ง (ร้อยละ 36.36) เลือกใช้เพราะสามารถถ่ายถอด บอกล่าแทนได้ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 1 แห่ง (ร้อยละ 4.54) เลือกใช้เพราะมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาแอมเฟตามีนดี

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐ ส่วนใหญ่จำนวน 11 แห่ง (ร้อยละ 55.00) เลือกใช้เพราะเหมาะสมกับงบประมาณที่มีอยู่ รองลงมาหน่วยงานจำนวน 10 แห่ง (ร้อยละ 50.00) เท่ากัน เลือกใช้เพราะสามารถเผยแพร่สาร นิเทศได้อย่างรวดเร็ว ใช้เวลาในการเตรียมสื่อสั้นและสะดวกในการใช้ หน่วยงานจำนวน 9 แห่ง (ร้อยละ 45.00) เลือกใช้เพราะเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ทุกที่ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 1 แห่ง (ร้อยละ 5.00) เท่ากัน เลือกใช้เพราะบันทึกข้อมูลได้คราวละมาก ๆ พกพา หรือ เคลื่อนที่ได้สะดวก และมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาแอมเฟดามีนดี

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานจำนวน 1 แห่ง เท่ากัน เลือกใช้สื่อพื้นบ้านเพราะใช้เวลาในการเตรียมสื่อสั้น สะดวกในการใช้ และเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ทุกที่ ดังรายละเอียดในตารางที่ 18

ตารางที่ 18 เหตุผลในการเลือกใช้สื่อ จำแนกตามประเภทของสื่อ (ต่อ)

หน่วยงาน / ประเภทของสื่อ	ภาครัฐ (N=107)						ภาคเอกชน (N=18)						รวม (N=125)					
	ประเภทของสื่อ						ประเภทของสื่อ						ประเภทของสื่อ					
	บุคคล	สิ่งพิมพ์	โทรทัศน์	มวลงาน	อิเล็กทรอนิกส์	พื้นบ้าน	บุคคล	สิ่งพิมพ์	โทรทัศน์	มวลงาน	อิเล็กทรอนิกส์	พื้นบ้าน	บุคคล	สิ่งพิมพ์	โทรทัศน์	มวลงาน	อิเล็กทรอนิกส์	พื้นบ้าน
เหตุผลในการเลือกสื่อ *	[N=76]	[N=102]	[N=54]	[N=26]	[N=8]	[N=20]	[N=15]	[N=17]	[N=11]	[N=5]	[N=1]	[N=2]	[N=91]	[N=119]	[N=65]	[N=31]	[N=9]	[N=22]
หาได้ง่าย สามารถผลิตได้เอง	19	45	15	7	2	3	3	10	2	1	-	-	22	55	17	8	2	3
	[25.00]	[44.12]	[27.78]	[26.92]	[25.00]	[15.00]	[20.00]	[58.82]	[18.18]	[20.00]	-	-	[24.18]	[46.22]	[26.18]	[25.81]	[22.22]	[13.64]
เหมาะสมกับงบประมาณที่มีอยู่	17	60	19	7	4	11	5	12	2	1	-	-	22	72	21	8	4	3
	[22.37]	[58.82]	[35.19]	[26.92]	[50.00]	[55.00]	[33.33]	[70.59]	[18.18]	[20.00]	-	-	[24.18]	[60.50]	[32.31]	[25.81]	[44.44]	[50.00]
ต้นทุนในการผลิตต่ำ	5	45	10	6	2	4	3	9	-	2	-	-	8	54	10	8	2	4
	[6.58]	[44.12]	[18.52]	[23.08]	[25.00]	[20.00]	[20.00]	[52.94]	-	[40.00]	-	-	[8.79]	[45.38]	[15.38]	[25.81]	[22.22]	[18.18]
สามารถเผยแพร่สารนิเทศได้ อย่างรวดเร็ว	16	42	29	18	4	10	8	4	6	3	-	-	24	46	35	21	4	10
	[21.05]	[41.18]	[53.70]	[69.23]	[50.00]	[50.00]	[53.33]	[23.53]	[54.55]	[60.00]	-	-	[26.37]	[38.66]	[53.85]	[67.74]	[44.44]	[45.45]
ใช้เวลาในการเตรียมสื่อสั้น	11	32	16	4	1	10	4	4	1	-	-	1	15	36	17	4	1	11
	[14.47]	[31.37]	[29.63]	[15.38]	[12.50]	[50.00]	[26.67]	[23.53]	[9.09]	-	-	[50.00]	[16.48]	[30.25]	[26.15]	[12.90]	[11.11]	[50.00]
สะดวกในการจัดเก็บเพื่อเตรียม เพื่อเผยแพร่	8	61	25	4	4	2	2	10	4	1	-	-	10	71	29	5	4	2
	[10.53]	[59.80]	[46.29]	[15.38]	[50.00]	[10.00]	[13.33]	[58.82]	[36.36]	[20.00]	-	-	[10.99]	[59.66]	[44.62]	[16.13]	[44.44]	[9.09]
สะดวกในการใช้	13	71	25	8	4	10	2	11	5	2	-	1	15	82	30	10	4	11
	[17.11]	[69.61]	[46.29]	[30.77]	[50.00]	[50.00]	[13.33]	[64.71]	[45.45]	[40.00]	-	[50.00]	[16.48]	[68.91]	[46.15]	[32.26]	[44.44]	[50.00]

ตารางที่ 18 เหตุผลในการเลือกใช้ จำแนกตามประเภทของสื่อ

หน่วยงาน / ประเภทของสื่อ	ภาครัฐ (N=107)						ภาคเอกชน						รวม (N=125)					
	ประเภทของสื่อ						ประเภทของสื่อ						ประเภทของสื่อ					
	บุคคล	สิ่งพิมพ์	โทรทัศน์	มวลชน	อิเล็กทรอนิกส์	พื้นบ้าน	บุคคล	สิ่งพิมพ์	โทรทัศน์	มวลชน	อิเล็กทรอนิกส์	พื้นบ้าน	บุคคล	สิ่งพิมพ์	โทรทัศน์	มวลชน	อิเล็กทรอนิกส์	พื้นบ้าน
เหตุผลในการเลือกสื่อ *	[N=76]	[N=102]	[N=54]	[N=26]	[N=8]	[N=20]	[N=15]	[N=17]	[N=11]	[N=5]	[N=1]	[N=2]	[N=91]	[N=119]	[N=65]	[N=31]	[N=9]	[N=22]
บันทึกข้อมูลได้คราวละหลายๆ	2	10	11	4	7	-	1	4	5	1	1	-	3	14	16	5	8	-
	[2.63]	[9.80]	[20.37]	[15.38]	[87.50]	-	[6.67]	[23.53]	[45.45]	[20.00]	[100.00]	-	[3.29]	[11.76]	[24.12]	[16.13]	[88.89]	-
พกพา หรือเคลื่อนที่ได้สะดวก	7	55	10	4	2	1	2	5	2	2	-	-	9	60	12	6	2	1
	[9.21]	[53.92]	[18.52]	[5.38]	[25.00]	[5.00]	[13.33]	[29.41]	[18.18]	[40.00]	-	-	[9.89]	[50.42]	[18.46]	[19.35]	[22.22]	[4.54]
สามารถถ่ายทอด นอกเล่าแทนได้	44	32	20	13	3	8	13	3	3	4	-	-	57	35	23	17	3	8
	[57.89]	[31.37]	[37.04]	[50.00]	[37.50]	[7.47]	[86.67]	[17.65]	[27.27]	[80.00]	-	-	[62.64]	[29.41]	[35.38]	[54.84]	[33.33]	[36.36]
มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา	44	28	11	2	2	1	10	3	2	1	-	-	54	31	13	3	2	1
แอมเฟตามีนดี	[57.89]	[27.45]	[20.37]	[7.69]	[25.00]	[5.00]	[76.92]	[17.65]	[18.18]	[20.00]	-	-	[59.34]	[26.05]	[20.00]	[9.68]	[22.22]	[4.54]
เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ทุกที่	53	49	16	15	1	9	10	6	4	2	-	1	63	55	20	17	1	10
	[69.74]	[48.04]	[29.63]	[57.69]	[12.50]	[45.00]	[76.92]	[35.29]	[36.36]	[40.00]	-	[50.00]	[69.23]	[46.22]	[30.72]	[54.84]	[11.11]	[45.45]
อื่นๆ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

* คอบได้มากกว่า 1 ข้อ

2.2 วิธีการเผยแพร่สารนิเทศ

ในการสอบถามหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจำนวน 125 แห่ง ถึงวิธีการเผยแพร่สารนิเทศ พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 119 แห่ง (ร้อยละ 95.20) ใช้วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายกลุ่ม รองลงมาหน่วยงานจำนวน 106 แห่ง (ร้อยละ 84.80) ใช้วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายบุคคล และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 43 แห่ง (ร้อยละ 34.40) ใช้วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบมวลชน

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน ปรากฏว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่จำนวน 103 แห่ง (ร้อยละ 96.26) ใช้วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายกลุ่ม รองลงมาหน่วยงานจำนวน 89 แห่ง (ร้อยละ 83.18) ใช้วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายบุคคล และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 31 แห่ง (ร้อยละ 28.97) ใช้วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบมวลชน

ส่วนหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 17 แห่ง (ร้อยละ 94.44) ใช้วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายบุคคล รองลงมาหน่วยงานจำนวนใกล้เคียงกัน 16 แห่ง (ร้อยละ 88.89) ใช้วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายกลุ่ม และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 12 แห่ง (ร้อยละ 66.17) ใช้วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบมวลชน ดังรายละเอียดในตารางที่ 19

สำหรับวิธีการเผยแพร่สารนิเทศที่หน่วยงานแต่ละแห่งใช้ ปรากฏรายละเอียดในภาคผนวก ค

ตารางที่ 19 ตารางวิธีการเผยแพร่สารสนเทศของหน่วยงาน

วิธีการเผยแพร่ *	หน่วยงาน	ภาครัฐ (N=107)		ภาคเอกชน (N=18)		รวม (N=125)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
แบบรายบุคคล		89	83.18	17	94.44	106	84.80
แบบรายกลุ่ม		103	96.26	16	88.89	119	95.20
แบบมวลชน		31	28.97	12	66.17	43	34.40
อื่นๆ		-	-	-	-	-	-

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

เมื่อจำแนกวิธีการเผยแพร่สารนิเทศตามประเภทของสื่อ ปรากฏผลดังนี้

การเผยแพร่สารนิเทศแบบรายบุคคล พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่ 88 แห่ง (ร้อยละ 88.02) ใช้สื่อสิ่งพิมพ์ในการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายบุคคล รองลงมาหน่วยงานจำนวน 74 แห่ง (ร้อยละ 69.81) ใช้สื่อบุคคล หน่วยงานจำนวน 34 แห่ง (ร้อยละ 32.07) ใช้สื่อโสตทัศน และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 5 แห่ง (ร้อยละ 4.72) ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่ 74 แห่ง (ร้อยละ 83.15) ใช้สื่อสิ่งพิมพ์ในการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายบุคคล รองลงมาหน่วยงานจำนวน 60 แห่ง (ร้อยละ 67.41) ใช้สื่อบุคคล หน่วยงานจำนวน 28 แห่ง (ร้อยละ 31.46) ใช้สื่อโสตทัศน และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 4 แห่ง (ร้อยละ 4.49) ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่ 14 แห่ง (ร้อยละ 82.35) เท่ากัน ใช้สื่อบุคคล และสื่อสิ่งพิมพ์ในการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายบุคคล รองลงมาหน่วยงานจำนวน 6 แห่ง (ร้อยละ 35.29) ใช้สื่อโสตทัศน และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 1 แห่ง (ร้อยละ 5.88) ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์

การเผยแพร่สารนิเทศแบบรายกลุ่ม พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่ 100 แห่ง (ร้อยละ 84.03) ใช้สื่อสิ่งพิมพ์ในการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายกลุ่ม รองลงมาหน่วยงานจำนวน 79 แห่ง (ร้อยละ 66.39) ใช้สื่อบุคคล หน่วยงานจำนวน 60 แห่ง (ร้อยละ 50.42) ใช้สื่อโสตทัศน และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 5 แห่ง (ร้อยละ 4.20) ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่จำนวน 88 แห่ง (ร้อยละ 85.44) ใช้สื่อสิ่งพิมพ์ในการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายกลุ่ม รองลงมาหน่วยงานจำนวน 67 แห่ง (ร้อยละ 65.05) ใช้สื่อบุคคล หน่วยงานจำนวน 52 แห่ง (ร้อยละ 50.48) ใช้สื่อโสตทัศน และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 4 แห่ง (ร้อยละ 3.88) ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 12 แห่ง (ร้อยละ 75.00) เท่ากัน ใช้สื่อบุคคล และสื่อสิ่งพิมพ์ในการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายกลุ่ม รอง

ลงมาหน่วยงานจำนวน 8 แห่ง (ร้อยละ 50.00) ใช้สื่อโทรทัศน์ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 1 แห่ง (ร้อยละ 6.25) ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์

การเผยแพร่สารนิเทศแบบมวลชน พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่ 34 แห่ง (ร้อยละ 79.07) ใช้สื่อสิ่งพิมพ์ในการเผยแพร่สารนิเทศแบบมวลชน รองลงมาหน่วยงานจำนวน 25 แห่ง (ร้อยละ 58.14) ใช้สื่อมวลชน หน่วยงานจำนวน 22 แห่ง (ร้อยละ 51.16) ใช้สื่อโทรทัศน์ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 5 แห่ง (ร้อยละ 11.63) ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่ 26 แห่ง (ร้อยละ 83.87) ใช้สื่อสิ่งพิมพ์ในการเผยแพร่สารนิเทศแบบมวลชน รองลงมาหน่วยงานจำนวน 21 แห่ง (ร้อยละ 67.74) ใช้สื่อมวลชน หน่วยงานจำนวน 16 แห่ง (ร้อยละ 51.61) ใช้สื่อโทรทัศน์ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 4 แห่ง (ร้อยละ 12.90) ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่ 8 แห่ง (ร้อยละ 66.67) ใช้สื่อสิ่งพิมพ์ในการเผยแพร่สารนิเทศแบบมวลชน รองลงมาหน่วยงานจำนวน 6 แห่ง (ร้อยละ 50.00) ใช้สื่อโทรทัศน์ หน่วยงานจำนวน 4 แห่ง (ร้อยละ 33.33) เท่ากันใช้สื่อบุคคล และสื่อมวลชน และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ดังรายละเอียดในตารางที่ 20

ตารางที่ 20 วิธีการเผยแพร่สารสนเทศ จำแนกตามประเภทของสื่อ

หน่วยงาน / ประเภทของสื่อ	ภาครัฐ (N=107)						ภาคเอกชน (N=18)						รวม (N=125)					
	ประเภทของสื่อ						ประเภทของสื่อ						ประเภทของสื่อ					
	บุคคล	สิ่งพิมพ์	โสตทัศน	มวลงาน	อิเล็กทรอนิกส์	พื้นบ้าน	บุคคล	สิ่งพิมพ์	โสตทัศน	มวลงาน	อิเล็กทรอนิกส์	พื้นบ้าน	บุคคล	สิ่งพิมพ์	โสตทัศน	มวลงาน	อิเล็กทรอนิกส์	พื้นบ้าน
วิธีการเผยแพร่ *	[N=76]	[N=102]	[N=54]	[N=26]	[N=8]	[N=20]	[N=15]	[N=17]	[N=11]	[N=5]	[N=1]	[N=2]	[N=91]	[N=119]	[N=65]	[N=31]	[N=9]	[N=22]
แบบรายบุคคล (N=106)	60	74	28	8	4	12	14	14	6	2	1	-	74	88	34	10	5	12
	[67.41]	[83.15]	[31.46]	[8.99]	[4.49]	[13.48]	[82.35]	[82.35]	[35.29]	[11.76]	[5.88]	-	[69.81]	[88.02]	[32.07]	[9.43]	[4.72]	[11.31]
แบบรายกลุ่ม (N=117)	67	88	52	12	4	17	12	12	8	3	1	2	79	100	60	15	5	19
	[65.05]	[85.44]	[50.48]	[11.65]	[3.88]	[16.50]	[75.00]	[75.00]	[50.00]	[18.75]	[6.25]	[12.50]	[66.39]	[84.03]	[50.42]	[12.60]	[4.20]	[15.90]
แบบมวลงาน (N=43)	13	26	16	21	4	6	4	8	6	4	1	-	17	34	22	25	5	6
	[41.93]	[83.87]	[51.61]	[67.74]	[12.90]	[19.35]	[33.33]	[66.67]	[50.00]	[33.33]	[8.33]	-	[39.53]	[79.07]	[31.16]	[58.14]	[11.63]	[13.96]
อื่น ๆ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

เมื่อจำแนกรายละเอียดของวิธีการเผยแพร่สารสนเทศแต่ละวิธี ปรากฏผลดังนี้

2.2.1 วิธีการเผยแพร่สารสนเทศแบบรายบุคคล

วิธีการเผยแพร่สารสนเทศ แบบรายบุคคลที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจำนวน 106 แห่งใช้ในการเผยแพร่ พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่ 83 แห่ง (ร้อยละ 78.30) ใช้วิธีการเยี่ยมชมเขียน พบปะ สนทนากับบุคคลเป้าหมายโดยผ่านผู้นำชุมชนหรือบุคคลต่าง ๆ เช่น เจ้าหน้าที่สาธารณสุข อาจารย์ บิดา มารดา รองลงมาหน่วยงานจำนวน 25 แห่ง (ร้อยละ 23.58) ใช้จดหมายติดต่อยังบุคคล และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 24 แห่ง (ร้อยละ 22.64) ใช้โทรศัพท์ติดต่อกับบุคคลโดยตรง

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่ 67 แห่ง (ร้อยละ 75.28) ใช้การเยี่ยมชม พบปะ สนทนากับบุคคลเป้าหมายโดยผ่านผู้นำชุมชนหรือบุคคลต่าง ๆ เช่น เจ้าหน้าที่สาธารณสุข อาจารย์ บิดา มารดา รองลงมาหน่วยงานจำนวน 20 แห่ง (ร้อยละ 22.47) ใช้จดหมายติดต่อยังบุคคล และหน่วยงานจำนวนใกล้เคียงกัน 19 แห่ง (ร้อยละ 21.35) ใช้โทรศัพท์ติดต่อกับบุคคลโดยตรง

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า ส่วนใหญ่จำนวน 16 แห่ง (ร้อยละ 94.12) ใช้วิธีการเยี่ยมชม พบปะ สนทนากับบุคคลกลุ่มเป้าหมายโดยผ่านผู้นำชุมชนหรือบุคคลต่าง ๆ เช่น เจ้าหน้าที่สาธารณสุข อาจารย์ บิดา มารดา และหน่วยงานจำนวน 5 แห่ง (ร้อยละ 29.41) เท่านั้น ใช้โทรศัพท์ติดต่อกับบุคคลโดยตรง และใช้จดหมายติดต่อยังบุคคล ดังรายละเอียดในตารางที่ 21

ตารางที่ 21 วิธีการเผยแพร่สารสนเทศแบบรายบุคคลที่หน่วยงานใช้

แบบรายบุคคล *	หน่วยงาน	ภาครัฐ (N=89)		ภาคเอกชน (N=17)		รวม (N=106)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การเยี่ยมชม พบปะ สันทนาการกับบุคคล เป้าหมายโดยผ่านผู้นำชุมชน หรือ บุคคลต่าง ๆ เช่น อาจารย์ เจ้าหน้าที่ สาธารณสุข อาจารย์ บิดา มารดา		67	75.28	16	94.12	83	78.30
การใช้โทรศัพท์ติดต่อกับบุคคลโดยตรง		19	21.35	5	29.41	24	22.64
การใช้จดหมายติดต่อเป็นรายบุคคล		20	22.47	5	29.41	25	23.58
อื่น ๆ		-	-	-	-	-	-

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

2.2.2 วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายกลุ่ม

วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายกลุ่มที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจำนวน 119 แห่ง ใช้ในการเผยแพร่สารนิเทศ พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 89 แห่ง (ร้อยละ 74.79) ใช้วิธีการฝึกอบรม เช่น โครงการฝึกอบรมเยาวชนเรื่องसानโยเยาวชนเพื่อเยาวชน รองลงมาหน่วยงานจำนวน 83 แห่ง (ร้อยละ 69.75) ใช้วิธีการจัดประชุม เช่น การประชุมเพื่อแก้ไขปัญหาแอมเฟตามีนร่วมกัน โดยเชิญบุคคลผู้สนใจเข้าร่วมประชุม หน่วยงานจำนวน 40 แห่ง (ร้อยละ 33.61) ใช้วิธีการจัดประกวดแข่งขัน เช่น การประกวดว่าด้านยาเสพติด และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 14 แห่ง (ร้อยละ 11.76) ใช้วิธีการสาธิต เช่น การแสดงขั้นตอนการตรวจหาสารแอมเฟตามีนในปัสสาวะ

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน ปรากฏว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่จำนวน 75 แห่ง (ร้อยละ 72.82) ใช้วิธีการฝึกอบรม เช่น โครงการฝึกอบรมเยาวชนเรื่องसानโยเยาวชนเพื่อเยาวชน รองลงมาหน่วยงานจำนวน 69 แห่ง (ร้อยละ 66.99) ใช้วิธีการจัดประชุม เช่น การประชุมเพื่อแก้ไขปัญหาแอมเฟตามีนร่วมกันโดยเชิญบุคคลผู้สนใจเข้าร่วมประชุม หน่วยงานจำนวน 34 แห่ง (ร้อยละ 33.01) ใช้วิธีการจัดประกวดแข่งขัน เช่น การประกวดว่าด้านยาเสพติด และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 12 แห่ง (ร้อยละ 11.65) ใช้วิธีการสาธิต เช่น การแสดงขั้นตอนการตรวจหาสารแอมเฟตามีนในปัสสาวะ

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 14 แห่ง (ร้อยละ 87.50) เท่ากัน ใช้วิธีการฝึกอบรม เช่น โครงการฝึกอบรมเยาวชนเรื่องसानโยเยาวชนเพื่อเยาวชนและการจัดประชุม เช่น การประชุมเพื่อแก้ไขปัญหาแอมเฟตามีนร่วมกัน โดยเชิญบุคคลผู้สนใจเข้าร่วมประชุม รองลงมาหน่วยงานจำนวน 7 แห่ง (ร้อยละ 43.75) ใช้วิธีการจัดทัศนศึกษา เช่น โครงการจัดทัศนศึกษาพหุสถานบำบัดผู้ติดยาเสพติด สถานฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด หน่วยงานจำนวน 6 แห่ง (ร้อยละ 37.50) ใช้วิธีการจัดประกวดแข่งขัน เช่น การประกวดว่าด้านยาเสพติด และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 2 แห่ง (ร้อยละ 12.50) ใช้วิธีการสาธิต เช่น การแสดงขั้นตอนการตรวจหาสารแอมเฟตามีนในปัสสาวะ ดังรายละเอียดในตารางที่ 22

ตารางที่ 22 วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายกลุ่มที่หน่วยงานใช้

แบบรายกลุ่ม *	หน่วยงาน	ภาครัฐ (N=103)		ภาคเอกชน (N=16)		รวม (N=119)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การสาธิต เช่น การแสดงขั้นตอนการ การตรวจหาสารแอมเฟตามีนในปัส- สาวะ		12	11.65	2	12.50	14	11.76
การจัดประกวดแข่งขัน เช่น การจัด ประกวดว่าด้านยาเสพติด		34	33.01	6	37.50	40	33.61
การฝึกอบรม เช่น โครงการอบรมเยาวชนเรื่อง สถานในเยาวชนเพื่อเยาวชน เป็นต้น		75	72.82	14	87.50	89	74.79
การจัดประชุม เช่น การประชุมเพื่อ แก้ไขปัญหาแอมเฟตามีนร่วมกันโดย เชิญบุคคลผู้สนใจเข้าร่วมประชุม		69	66.99	14	87.50	83	69.75
การจัดทัศนศึกษา เช่น โครงการจัด ทัศนศึกษาพาชมสถานบำบัดผู้ติดยา- เสพติด สถานฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด อื่น ๆ		24	23.30	7	43.75	31	26.05
		-	-	-	-	-	-

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

2.2.3 วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบมวลชน

วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบมวลชน ที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจำนวน 43 แห่งใช้ในการเผยแพร่สารนิเทศ พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 29 แห่ง (ร้อยละ 67.44) จัดทำบทความ คำขวัญ เรื่องสั้น ภาพโฆษณา การ์ตูน ลงเผยแพร่ทางหนังสือพิมพ์ รองลงมาหน่วยงานจำนวน 28 แห่ง (ร้อยละ 65.12) จัดทำบทความ สารคดี ละคร เรื่องสั้น คำขวัญ เพลง เผยแพร่ผ่านทางสื่อวิทยุ และหน่วยงานจำนวน 17 แห่ง (ร้อยละ 39.53) จัดทำสปอตสั้น ๆ คำขวัญ ละครสั้นเป็นตอน ๆ รายการสารคดี เผยแพร่ผ่านทางสื่อโทรทัศน์ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 4 แห่ง (ร้อยละ 9.30) จัดทำอักษรวิ้ง คำขวัญ สปอตสั้น ๆ ผ่านรายการบันเทิงทางเคเบิลทีวี ได้แก่ ฝ่ายแผนงานกองสังคมสงเคราะห์ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ฝ่ายประชาสัมพันธ์ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กลุ่มงานเวชกรรมสังคม โรงพยาบาลเลิดสิน กระทรวงสาธารณสุข และกองงานคณะกรรมการประชาสัมพันธ์แห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่จำนวน 22 แห่ง (ร้อยละ 70.96) จัดทำบทความ สารคดี ละคร เรื่องสั้น คำขวัญ เพลง เผยแพร่ผ่านทางสื่อวิทยุ รองลงมาหน่วยงานจำนวน 20 แห่ง (ร้อยละ 64.52) จัดทำบทความ คำขวัญ เรื่องสั้น ภาพโฆษณา การ์ตูน ลงเผยแพร่ทางหนังสือพิมพ์ หน่วยงานจำนวน 15 แห่ง (ร้อยละ 48.39) จัดทำสปอตสั้น ๆ คำขวัญ ละครสั้นเป็นตอน ๆ รายการสารคดี เผยแพร่ทางสื่อโทรทัศน์ และหน่วยงานน้อยที่สุด 4 แห่ง (ร้อยละ 12.90) จัดทำอักษรวิ้ง คำขวัญ สปอตสั้น ๆ ผ่านรายการบันเทิงทางเคเบิลทีวี

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 9 แห่ง (ร้อยละ 75.00) จัดทำบทความ คำขวัญ เรื่องสั้น ภาพโฆษณา การ์ตูน ลงเผยแพร่ทางหนังสือพิมพ์ รองลงมาหน่วยงานจำนวน 6 แห่ง (ร้อยละ 50.00) จัดทำบทความ สารคดี ละคร เรื่องสั้น คำขวัญ เพลง เผยแพร่ผ่านทางสื่อวิทยุ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 2 แห่ง (ร้อยละ 16.67) จัดทำสปอตสั้น ๆ คำขวัญ ละครสั้นเป็นตอน ๆ รายการสารคดี เผยแพร่ทางโทรทัศน์ ดังรายละเอียดในตารางที่ 23

ตารางที่ 23 วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบมวลชนที่หน่วยงานใช้

แบบมวลชน *	หน่วยงาน	ภาครัฐ (N=31)		ภาคเอกชน (N=12)		รวม (N=43)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จัดทำบทความ คำขวัญ เรื่องสั้น ภาพโฆษณา การ์ตูน ลงเผยแพร่ ทางหนังสือพิมพ์		20	64.52	9	75.00	29	67.44
จัดทำบทความ สารคดี ละคร เรื่องสั้น คำขวัญ เพลง เผยแพร่ทางสื่อวิทยุ		22	70.96	6	50.00	28	65.12
จัดทำสปอตสั้นๆ คำขวัญ ละคร เรื่องสั้นเป็น ตอน ๆ รายการ สารคดี เผยแพร่ทาง สื่อโทรทัศน์		15	48.39	2	16.67	17	39.53
จัดทำอักษรวิ่ง คำขวัญ สปอตสั้นๆ เป็นต้น ผ่านทางรายการบันเทิง ทางเคเบิลทีวี		4	12.90	-	-	4	9.30
อื่น ๆ		-	-	-	-	-	-

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

2.2.4 เหตุผลการในการเลือกใช้วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแต่ละวิธี

สำหรับเหตุผลในการเลือกใช้วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแต่ละวิธีของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ปรากฏผลดังนี้

วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายบุคคล ในการใช้วิธีเผยแพร่สารนิเทศแบบรายบุคคลของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจำนวน 106 แห่ง พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 88 แห่ง (ร้อยละ 83.02) เลือกใช้เพราะสามารถตอบข้อซักถามได้ทันทีเมื่อเกิดข้อสงสัย รองลงมาหน่วยงานจำนวน 40 แห่ง (ร้อยละ 37.74) เท่ากัน เลือกใช้เพราะประหยัดเวลาและเสียค่าใช้จ่ายน้อย และช่วยแก้ปัญหาเร่งด่วนได้เร็ว หน่วยงานจำนวน 36 แห่ง (ร้อยละ 33.96) เลือกใช้เพราะสามารถปรับเนื้อหาสารนิเทศให้เข้ากับกลุ่มเป้าหมายได้ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 9 แห่ง (ร้อยละ 8.49) เลือกใช้เพราะสามารถส่งข่าวสารไปได้ไกล

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่จำนวน 72 แห่ง (ร้อยละ 80.89) เลือกใช้เพราะสามารถตอบข้อซักถามได้ทันทีเมื่อเกิดข้อสงสัย รองลงมาหน่วยงานจำนวน 31 แห่ง (ร้อยละ 34.83) เลือกใช้เพราะช่วยแก้ปัญหาเร่งด่วนได้เร็ว หน่วยงานจำนวน 30 แห่ง (ร้อยละ 33.71) เลือกใช้เพราะประหยัดเวลา และเสียค่าใช้จ่ายน้อย และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 6 แห่ง (ร้อยละ 6.74) เลือกใช้เพราะสามารถส่งข่าวสารไปได้ไกล

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 16 แห่ง (ร้อยละ 94.12) ใช้วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายบุคคลเพราะสามารถตอบข้อซักถามได้ทันทีเมื่อเกิดข้อสงสัย รองลงมาหน่วยงานจำนวน 10 แห่ง (ร้อยละ 58.82) เลือกใช้เพราะประหยัดเวลา และเสียค่าใช้จ่ายน้อย หน่วยงานจำนวน 9 แห่ง (ร้อยละ 52.94) เลือกใช้เพราะช่วยแก้ปัญหาเร่งด่วนได้เร็ว และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 3 แห่ง (ร้อยละ 17.65) เลือกใช้เพราะสามารถส่งข่าวสารไปได้ไกล

วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายกลุ่ม ในการใช้วิธีเผยแพร่สารนิเทศแบบรายกลุ่มของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจำนวน 119 แห่ง พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 90 แห่ง (ร้อยละ 75.63) เลือกใช้เพราะส่งเสริมให้กลุ่มเป้าหมายมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น รองลงมาหน่วยงานจำนวน 88 แห่ง (ร้อยละ 73.95) เลือกใช้เพราะสามารถปรับเนื้อหาสารนิเทศให้เข้ากับกลุ่มเป้าหมายได้ หน่วยงานจำนวน 65 แห่ง (ร้อยละ 54.62) เลือกใช้เพราะประหยัดเวลาและเสียค่าใช้จ่ายน้อย และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 24 แห่ง (ร้อยละ 20.17) เลือกใช้เพราะสามารถส่งข่าวสารไปได้ไกล

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่จำนวน 78 แห่ง (ร้อยละ 75.73) เลือกใช้เพราะส่งเสริมให้กลุ่มเป้าหมายมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น รองลงมาหน่วยงานจำนวน 75 แห่ง (ร้อยละ 72.82) เลือกใช้เพราะสามารถปรับเนื้อหาสารนิเทศให้เข้ากับกลุ่มเป้าหมายได้ หน่วยงานจำนวน 60 แห่ง (ร้อยละ 58.25) เลือกใช้เพราะประหยัดเวลา และเสียค่าใช้จ่ายน้อย และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 19 แห่ง (ร้อยละ 18.45) เลือกใช้เพราะสามารถส่งข่าวสารไปได้ไกล

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 13 แห่ง (ร้อยละ 81.25) ใช้วิธีการเผยแพร่แบบรายกลุ่มเพราะสามารถปรับเนื้อหาสารนิเทศให้เข้ากับกลุ่มเป้าหมายได้ รองลงมาหน่วยงานจำนวนใกล้เคียงกัน 12 แห่ง (ร้อยละ 75.00) เลือกใช้เพราะส่งเสริมให้กลุ่มเป้าหมายมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น หน่วยงานจำนวน 9 แห่ง (ร้อยละ 56.25) เลือกใช้เพราะสามารถตอบข้อซักถามได้ทันทีเมื่อเกิดข้อสงสัย และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 5 แห่ง (ร้อยละ 31.25) เท่ากัน เลือกใช้เพราะประหยัดเวลาและเสียค่าใช้จ่ายน้อย และสามารถส่งข่าวสารไปได้ไกล

วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบมวลชน ในการใช้วิธีเผยแพร่แบบมวลชนของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจำนวน 43 แห่ง พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 36 แห่ง (ร้อยละ 83.72) เลือกใช้เพราะ ต้องการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้เป็นจำนวนมาก รองลงมาหน่วยงานจำนวน 34 แห่ง (ร้อยละ 79.07) เลือกใช้เพราะสามารถส่งข่าวสารไปได้ไกล หน่วยงานจำนวน 30 แห่ง (ร้อยละ 69.77) เลือกใช้เพราะประหยัดเวลาและเสียค่าใช้จ่ายน้อย และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 5 แห่ง (ร้อยละ 11.63) เลือกใช้เพราะสามารถตอบข้อซักถามได้ทันทีเมื่อเกิดข้อสงสัย

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานทั้งหมด จำนวน 31 แห่ง (ร้อยละ 100.00) เลือกใช้เพราะต้องการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้เป็นจำนวนมาก รองลงมาหน่วยงานจำนวน 27 แห่ง (ร้อยละ 87.09) เลือกใช้เพราะสามารถส่งข่าวสารไปได้ไกล หน่วยงานจำนวน 23 แห่ง (ร้อยละ 74.19) เลือกใช้เพราะประหยัดเวลา และเสียค่าใช้จ่ายน้อย และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 3 แห่ง (ร้อยละ 9.68) เลือกใช้เพราะสามารถตอบข้อซักถามได้ทันทีเมื่อเกิดข้อสงสัย

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 7 แห่ง (ร้อยละ 58.33) เท่านั้น ใช้วิธีเผยแพร่แบบมวลชนเพราะประหยัดเวลา และเสียค่าใช้จ่ายน้อย และสามารถส่งข่าวสารไปได้ไกล รองลงมาหน่วยงานจำนวน 6 แห่ง (ร้อยละ 50.00) เลือกใช้เพราะมีสื่อที่พร้อมจะเผยแพร่ หน่วยงานจำนวน 5 แห่ง (ร้อยละ 41.67) เลือกใช้เพราะต้องการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้เป็นจำนวนมาก และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 2 แห่ง (ร้อยละ 16.67) เท่านั้น เลือกใช้เพราะสามารถตอบข้อซักถามได้ทันทีเมื่อเกิดข้อสงสัย และสามารถปรับเนื้อหาสารนิเทศให้เข้ากับกลุ่มเป้าหมายได้ ดังรายละเอียดในตารางที่ 24

ตารางที่ 24 เหตุผลการเลือก จำแนกตามวิธีการเผยแพร่สารนิเทศ

หน่วยงาน / วิธีการเผยแพร่	ภาครัฐ (N=107)			ภาคเอกชน (N=18)			ภาคเอกชน (N=125)		
	วิธีการเผยแพร่สารนิเทศ			วิธีการเผยแพร่สารนิเทศ			วิธีการเผยแพร่สารนิเทศ		
	รายบุคคล (N=89)	รายกลุ่ม (N=103)	มวลชน (N=31)	รายบุคคล (N=17)	รายกลุ่ม (N=16)	มวลชน (N=12)	รายบุคคล (N=106)	รายกลุ่ม (N=119)	มวลชน (N=43)
เหตุผลในการพิจารณาเลือก *									
สามารถตอบข้อซักถามได้ทันที	72	38	3	16	9	2	88	47	5
เมื่อเกิดข้อสงสัย	[80.89]	[36.89]	[9.68]	[94.12]	[56.25]	[16.67]	[83.02]	[39.49]	[11.63]
สามารถปรับเนื้อหาสารนิเทศ	29	75	11	7	13	2	36	88	13
ให้เข้ากับกลุ่มเป้าหมายได้	[32.58]	[72.82]	[35.48]	[41.18]	[81.25]	[16.67]	[33.96]	[73.95]	[30.23]
ส่งเสริมให้กลุ่มเป้าหมายมีส่วนร่วม	20	78	2	8	12	4	28	90	6
ในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น	[22.47]	[75.73]	[6.45]	[47.06]	[75.00]	[33.33]	[26.42]	[75.63]	[13.95]
ประหยัดเวลาและเสียค่าใช้จ่ายน้อย	30	60	23	10	5	7	40	65	30
	[33.71]	[58.25]	[74.19]	[58.82]	[31.25]	[58.33]	[37.74]	[54.62]	[69.77]
ต้องการเข้ากับกลุ่มเป้าหมายได้เป็นจำนวนมาก	12	52	31	3	8	5	15	60	36
	[13.48]	[50.49]	[100.00]	[17.64]	[50.00]	[41.67]	[14.15]	[50.42]	[83.72]
ช่วยแก้ปัญหาเร่งด่วนได้เร็ว	31	26	16	9	6	3	40	32	19
	[34.83]	[25.24]	[51.62]	[52.94]	[37.50]	[25.00]	[37.74]	[26.89]	[44.19]
สามารถส่งข่าวสารไปได้ไกล	6	19	27	3	5	7	9	24	34
	[6.74]	[18.45]	[87.09]	[17.65]	[31.25]	[58.33]	[8.49]	[20.17]	[79.07]
มีสื่อที่พร้อมจะเผยแพร่	20	30	22	6	8	6	26	38	28
	[22.47]	[29.13]	[70.97]	[35.29]	[50.00]	[50.00]	[24.53]	[31.93]	[65.12]
อื่น ๆ	-	-	-	-	-	-	-	-	-

2.3 เนื้อหาสารนิเทศ

ในการสอบถามหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนจำนวน 125 แห่ง ถึงเนื้อหาสารนิเทศแอมเฟตามีนที่เผยแพร่ พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 118 แห่ง (ร้อยละ 94.40) เผยแพร่เนื้อหาวิธีการป้องกันและหลีกเลี่ยง รองลงมาหน่วยงานจำนวนใกล้เคียงกัน 117 แห่ง (ร้อยละ 93.60) เผยแพร่เนื้อหาโทษและอันตราย หน่วยงานจำนวน 107 แห่ง (ร้อยละ 85.60) เผยแพร่เนื้อหาการบำบัดรักษา และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 76 แห่ง (ร้อยละ 60.80) เผยแพร่เนื้อหาประวัติความเป็นมา

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน ปรากฏว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่จำนวน 100 แห่ง (ร้อยละ 93.46) เท่ากัน เผยแพร่เนื้อหาโทษและอันตราย และวิธีการป้องกันและหลีกเลี่ยง รองลงมาหน่วยงานจำนวน 90 แห่ง (ร้อยละ 84.11) เผยแพร่เนื้อหาการบำบัดรักษา หน่วยงานจำนวน 87 แห่ง (ร้อยละ 81.31) เผยแพร่เนื้อหาอาการของผู้ติดแอมเฟตามีน และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 66 แห่ง (ร้อยละ 61.68) เผยแพร่เนื้อหาประวัติความเป็นมา

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานทั้งหมดจำนวน 18 แห่ง (ร้อยละ 100.00) เผยแพร่เนื้อหาวิธีการป้องกันและหลีกเลี่ยง รองลงมาหน่วยงานจำนวน 17 แห่ง (ร้อยละ 94.44) เท่ากัน เผยแพร่เนื้อหาโทษและอันตราย และหัวข้อการบำบัดรักษา หน่วยงานจำนวน 14 แห่ง (ร้อยละ 77.78) เผยแพร่เนื้อหาอาการของผู้ติดแอมเฟตามีน และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 10 แห่ง (ร้อยละ 55.56) เผยแพร่เนื้อหาประวัติความเป็นมา ดังรายละเอียดในตารางที่ 25

ตารางที่ 25 เนื้อหาสารนิเทศที่เผยแพร่

เนื้อหาสารนิเทศ *	หน่วยงาน	ภาครัฐ (N=107)		ภาคเอกชน (N=18)		รวม (N=125)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประวัติความเป็นมา		66	61.68	10	55.56	76	60.80
โทษและอันตราย		100	93.46	17	94.44	117	93.60
วิธีการป้องกันและหลีกเลี่ยง		100	93.46	18	100.00	118	94.40
อาการของผู้ติดเชื้อเสฟติด		87	81.31	14	77.78	101	80.80
การบำบัดรักษา		90	84.11	17	94.44	107	85.60
สถานการณ์และแนวโน้ม		68	63.55	11	61.11	79	63.20
กฎหมายในการเสฟค้นและกักตบการผลิต		67	62.62	13	72.22	80	64.00
อื่นๆ		-	-	-	-	-	-

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

เมื่อจำแนกเนื้อหาสารนิเทศ ตามวิธีการเผยแพร่ ปรากฏผลดังนี้

วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายบุคคล เมื่อพิจารณาเนื้อหาสารนิเทศที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจำนวน 106 แห่ง เผยแพร่ พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 81 แห่ง (ร้อยละ 76.42) เท่ากัน เผยแพร่เนื้อหาไทยและอันตราย และเนื้อหาวิธีการป้องกันและหลีกเลี่ยง รองลงมาหน่วยงานจำนวน 74 แห่ง (ร้อยละ 69.81) เท่ากัน เผยแพร่เนื้อหาอาการของผู้ติดเชื้อสฟิด และการบำบัดรักษา หน่วยงานจำนวน 48 แห่ง (ร้อยละ 45.28) เผยแพร่เนื้อหาประวัติความเป็นมา และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 34 แห่ง (ร้อยละ 32.08) เผยแพร่เนื้อหาสถานการณ์และแนวโน้ม

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่จำนวน 70 แห่ง (ร้อยละ 78.65) เผยแพร่เนื้อหาไทยและอันตราย รองลงมาหน่วยงานจำนวน 67 แห่ง (ร้อยละ 75.28) เผยแพร่เนื้อหาวิธีการป้องกันและหลีกเลี่ยง หน่วยงานจำนวน 66 แห่ง (ร้อยละ 74.16) เผยแพร่เนื้อหาอาการของผู้ติดเชื้อสฟิด และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 29 แห่ง (ร้อยละ 32.58) เผยแพร่เนื้อหาสถานการณ์และแนวโน้ม

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 14 แห่ง (ร้อยละ 82.35) เผยแพร่เนื้อหาป้องกันและหลีกเลี่ยงรองลงมาหน่วยงานจำนวน 12 แห่ง (ร้อยละ 75.59) เผยแพร่เนื้อหาการบำบัดรักษา หน่วยงานจำนวน 11 แห่ง (ร้อยละ 64.71) เผยแพร่เนื้อหาไทยและอันตราย และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 5 แห่ง (ร้อยละ 29.41) เผยแพร่เนื้อหาสถานการณ์และแนวโน้ม

วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายกลุ่ม เมื่อพิจารณาเนื้อหาสารนิเทศที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจำนวน 119 แห่ง เผยแพร่ พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 100 แห่ง (ร้อยละ 84.03) เผยแพร่เนื้อหาไทยและอันตราย รองลงมาหน่วยงานจำนวน 97 แห่ง (ร้อยละ 81.51) เผยแพร่เนื้อหาวิธีการป้องกันและหลีกเลี่ยง หน่วยงานจำนวน 94 แห่ง (ร้อยละ 78.99) เผยแพร่เนื้อหาอาการของผู้ติดเชื้อสฟิด และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 60 แห่ง (ร้อยละ 50.42) เผยแพร่เนื้อหาสถานการณ์และแนวโน้ม

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่ จำนวน 86 แห่ง (ร้อยละ 83.49) เผยแพร่เนื้อหาข้อโทษและอันตราย รองลงมาหน่วยงาน จำนวน 82 แห่ง (ร้อยละ 79.61) เผยแพร่เนื้อหาวิธีการป้องกันและหลีกเลี่ยง หน่วยงานจำนวน 81 แห่ง (ร้อยละ 78.64) เผยแพร่เนื้อหาอาการของผู้ติดแอมเฟตามีน และหน่วยงานจำนวนน้อย ที่สุด 52 แห่ง (ร้อยละ 50.48) เท่ากัน เผยแพร่เนื้อหาสถานการณ์ และแนวโน้มน และหัวข้อ กฎหมายในการเสพ ค้า และลักลอบการผลิต

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 15 แห่ง (ร้อยละ 93.75) เผยแพร่เนื้อหาวิธีการป้องกันและหลีกเลี่ยง รองลงมาหน่วยงานจำนวน 14 แห่ง เท่ากัน (ร้อยละ 87.50) เผยแพร่เนื้อหาโทษและอันตราย และการบำบัดรักษา หน่วยงาน จำนวน 13 แห่ง (ร้อยละ 81.25) เผยแพร่เนื้อหาอาการของผู้ติดแอมเฟตามีน และหน่วยงาน จำนวนน้อยที่สุด 6 แห่ง (ร้อยละ 37.50) เผยแพร่เนื้อหาประวัติความเป็นมา

วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบมวลชน เมื่อพิจารณาเนื้อหาสารนิเทศที่หน่วย งานภาครัฐและภาคเอกชนจำนวน 43 แห่ง เผยแพร่ พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 39 แห่ง (ร้อยละ 90.69) เผยแพร่เนื้อหาโทษและอันตราย รองลงมาหน่วยงานจำนวน 36 แห่ง (ร้อยละ 83.72) เผยแพร่เนื้อหาวิธีการป้องกันและหลีกเลี่ยง หน่วยงานจำนวน 32 แห่ง (ร้อยละ 74.42) เผยแพร่เนื้อหากฎหมายในการค้า เสรพ และลักลอบการผลิต และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 25 แห่ง (ร้อยละ 58.14) เผยแพร่เนื้อหาประวัติความเป็นมา

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่ จำนวน 28 แห่ง (ร้อยละ 90.32) เผยแพร่เนื้อหาโทษและอันตราย รองลงมาหน่วยงานจำนวน 27 แห่ง (ร้อยละ 87.09) เผยแพร่เนื้อหาวิธีการป้องกันและหลีกเลี่ยง หน่วยงานจำนวน 23 แห่ง (ร้อยละ 74.19) เท่ากัน เผยแพร่เนื้อหาสถานการณ์และแนวโน้มน และกฎหมายในการค้า และลักลอบการผลิต และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 19 แห่ง (ร้อยละ 61.29) เผยแพร่เนื้อหา ประวัติความเป็นมา

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 11 แห่ง (ร้อยละ 91.67) เผยแพร่เนื้อหาโทษและอันตราย รองลงมาหน่วยงานจำนวน 9 แห่ง (ร้อยละ 75.00) เท่ากัน เผยแพร่เนื้อหาวิธีการป้องกันและหลีกเลี่ยง และกฎหมายในการเสพ ค้า และลักลอบการผลิต หน่วยงานจำนวน 8 แห่ง (ร้อยละ 66.67) เผยแพร่เนื้อหาการบำบัดรักษา และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 6 แห่ง (ร้อยละ 50.00) เผยแพร่เนื้อหาประวัติความเป็นมา ดังรายละเอียดในตารางที่ 26

ตารางที่ 26 เนื้อหา จำแนกตามวิธีการเผยแพร่สารนิเทศ

หน่วยงาน / วิธีการเผยแพร่	ภาครัฐ (N=107)			ภาคเอกชน (N=18)			ภาคเอกชน (N=125)		
	วิธีการเผยแพร่สารนิเทศ			วิธีการเผยแพร่สารนิเทศ			วิธีการเผยแพร่สารนิเทศ		
	รายบุคคล (N=89)	รายกลุ่ม (N=103)	มวลชน (N=31)	รายบุคคล (N=17)	รายกลุ่ม (N=16)	มวลชน (N=12)	รายบุคคล (N=106)	รายกลุ่ม (N=119)	มวลชน (N=43)
เนื้อหาสารนิเทศ *									
ประวัติความเป็นมา	38 [42.69]	60 [58.25]	19 [61.29]	10 [58.82]	6 [37.50]	6 [50.00]	48 [45.28]	66 [55.46]	25 [58.14]
โทษและอันตราย	70 [78.65]	86 [83.49]	28 [90.32]	11 [64.71]	14 [87.50]	11 [91.67]	81 [76.42]	100 [84.03]	39 [90.69]
วิธีการป้องกันและหลีกเลี่ยง	67 [75.28]	82 [79.61]	27 [87.09]	14 [82.35]	15 [93.75]	9 [75.00]	81 [76.42]	97 [81.51]	36 [83.72]
อาการของผู้ติดเชื้อเสพติด	66 [74.16]	81 [78.64]	21 [67.74]	8 [70.59]	13 [87.50]	7 [66.67]	74 [69.81]	94 [78.99]	28 [65.12]
การบำบัดรักษา	62 [69.66]	70 [67.96]	21 [67.74]	12 [70.59]	14 [87.50]	8 [66.67]	74 [69.81]	84 [70.59]	29 [67.44]
สถานการณ์และแนวโน้ม	29 [32.58]	52 [50.48]	23 [74.19]	5 [29.41]	8 [50.00]	7 [58.33]	34 [32.08]	60 [50.42]	30 [69.77]
กฎหมายในการเสพ ค้า และลักลอบการผลิต	33 [37.08]	52 [50.48]	23 [74.19]	7 [41.18]	9 [56.25]	9 [75.00]	40 [37.74]	61 [51.26]	32 [74.42]
อื่น ๆ	-	-	-	-	-	-	-	-	-

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

สำหรับรายละเอียดของสารนิเทศแต่ละเนื้อหา ปรากฏดังนี้

2.3.1 ประวัติความเป็นมา

ในด้านเนื้อหาสารนิเทศหัวข้อประวัติความเป็นมาที่หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนจำนวน 76 แห่ง ใช้ในการเผยแพร่สารนิเทศ พบว่า หน่วยงานทั้งหมด จำนวน 76 แห่ง (ร้อยละ 100.00) เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มอาชีพของผู้เสพติดแอมเฟตามีน รองลงมาหน่วยงานจำนวน 65 แห่ง (ร้อยละ 85.53) เผยแพร่เนื้อหาเกี่ยวกับอายุของผู้เสพติดแอมเฟตามีน และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 62 แห่ง (ร้อยละ 81.58) เผยแพร่เนื้อหาเกี่ยวกับประวัติ และการนำแอมเฟตามีนเข้ามาในประเทศไทย

เมื่อจำแนกตามประเภทหน่วยงาน ปรากฏว่า หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนทั้งหมดจำนวน 66 แห่ง และ 10 แห่ง (ร้อยละ 100.00) ตามลำดับ เผยแพร่เนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มอาชีพของผู้เสพติดแอมเฟตามีน รองลงมาหน่วยงานภาครัฐจำนวน 57 แห่ง (ร้อยละ 86.36) เผยแพร่เนื้อหาเกี่ยวกับอายุของผู้เสพติดแอมเฟตามีน และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 54 แห่ง (ร้อยละ 81.82) เผยแพร่เนื้อหาเกี่ยวกับประวัติ และการนำแอมเฟตามีนเข้ามาในประเทศไทย ส่วนหน่วยงานภาคเอกชนจำนวนรองลงมา 8 แห่ง (ร้อยละ 80.00) เท่ากัน เผยแพร่เนื้อหาประวัติ และการนำแอมเฟตามีนเข้ามาในประเทศไทย และอายุของผู้เสพติดแอมเฟตามีน ดังละเอียดในตารางที่ 27

ตารางที่ 27 ประวัติความเป็นมา

ประวัติความเป็นมา *	หน่วยงาน ภาครัฐ (N=66)		ภาคเอกชน (N=10)		รวม (N=76)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประวัติ และการนำแอมเฟตามีนเข้ามา ในประเทศไทย	54	81.82	8	80.00	62	81.58
ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มอาชีพของผู้เสพติด แอมเฟตามีน	66	100.00	10	100.00	76	100.00
อายุของผู้เสพติดแอมเฟตามีน	57	86.36	8	80.00	65	85.53
อื่น ๆ	-	-	-	-	-	-

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

2.3.2 โทษและอันตราย

เนื้อหาสารนิเทศหัวข้อโทษและอันตรายที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจำนวน 117 แห่งใช้ในการเผยแพร่สารนิเทศ พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 114 แห่ง (ร้อยละ 97.44) เผยแพร่เนื้อหาโทษและอันตรายต่อตัวผู้เสพ เช่น โทษเจ็บปล้นที่มีต่ออาการทางสมอง การไหลเวียนโลหิต โทษจากการใช้เป็นเวลานานทำให้ร่างกายเกิดโรคติดเชื้อ รองลงมาหน่วยงานจำนวน 109 แห่ง (ร้อยละ 93.16) เผยแพร่เนื้อหาโทษและอันตรายต่อสังคม เช่น การก่อปัญหาอาชญากรรม หน่วยงานจำนวน 108 แห่ง (ร้อยละ 92.31) เผยแพร่เนื้อหาโทษและอันตรายต่อครอบครัว เช่น ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง เกิดการทะเลาะวิวาท มีปัญหาความแตกแยก และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 92 แห่ง (ร้อยละ 78.63) เผยแพร่เนื้อหาโทษและอันตรายต่อเศรษฐกิจ เช่น ปัญหาการว่างงาน การสูญเสียงบประมาณในการบำบัดรักษา ในการปราบปรามแหล่งผลิต และแหล่งจำหน่าย

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่จำนวน 97 แห่ง (ร้อยละ 97.00) เผยแพร่เนื้อหาโทษและอันตรายต่อตัวผู้เสพ เช่น โทษเจ็บปล้นที่มีต่ออาการทางสมอง การไหลเวียนโลหิต โทษจากการใช้เป็นเวลานานทำให้ร่างกายเกิดโรคติดเชื้อ รองลงมาหน่วยงานจำนวน 94 แห่ง (ร้อยละ 94.00) เผยแพร่เนื้อหาโทษและอันตรายต่อสังคม เช่น การก่อปัญหาอาชญากรรม หน่วยงานจำนวน 93 แห่ง (ร้อยละ 93.00) เผยแพร่เนื้อหาโทษและอันตรายต่อครอบครัว เช่น ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง เกิดการทะเลาะวิวาท มีปัญหาความแตกแยก และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 78 แห่ง (ร้อยละ 78.00) เผยแพร่เนื้อหาโทษและอันตรายต่อเศรษฐกิจ เช่น ปัญหาการว่างงาน การสูญเสียงบประมาณในการบำบัดรักษา ในการปราบปรามแหล่งผลิต และแหล่งจำหน่าย

หน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานจำนวนทั้งหมด 17 แห่ง (ร้อยละ 100.00) เผยแพร่เนื้อหาโทษและอันตรายต่อตัวผู้เสพ เช่น โทษเจ็บปล้นที่มีต่ออาการทางสมอง การไหลเวียนโลหิต โทษจากการใช้เป็นเวลานานทำให้ร่างกายเกิดโรคติดเชื้อ รองลงมาหน่วยงานจำนวน 15 แห่ง เท่ากัน (ร้อยละ 88.24) เผยแพร่เนื้อหาโทษและอันตรายต่อครอบครัว เช่น ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง เกิดการทะเลาะวิวาท มีปัญหาความแตกแยก และเผยแพร่เนื้อหาโทษและอันตรายต่อสังคม เช่น การก่อปัญหาอาชญากรรม และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 14 แห่ง (ร้อยละ 82.35) เผยแพร่เนื้อหาโทษและอันตรายต่อเศรษฐกิจ เช่น

ปัญหาการว่างงาน การสูญเสียงบประมาณในการบำบัดรักษา ในการปราบปรามแหล่งผลิต และแหล่งจำหน่าย ดังรายละเอียดในตารางที่ 28

ตารางที่ 28 โทษและอันตราย

โทษและอันตราย *	หน่วยงาน	ภาครัฐ (N=100)		ภาคเอกชน (N=17)		รวม (N=117)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โทษและอันตรายต่อตัวผู้เสพ เช่น โทษ เฉียบพลันที่มีต่ออาการทางสมอง การ ไหลเวียนโลหิต โทษจากการใช้เป็น ระยะเวลานานทำให้ร่างกายเกิดโรค ติดเชื้อ		97	97.00	17	100.00	114	97.44
โทษและอันตรายต่อครอบครัว เช่น ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง เกิดการ ทะเลาะวิวาท มีปัญหาความแตกแยก		93	93.00	15	88.24	108	92.31
โทษและอันตรายต่อสังคม เช่น การก่อ ปัญหาอาชญากรรม		94	94.00	15	88.24	109	93.16
โทษและอันตรายต่อเศรษฐกิจ เช่น ปัญหาการว่างงาน การสูญเสียงบประมาณ ในการบำบัดรักษา ในการ ปราบปรามแหล่งผลิต และแหล่ง จำหน่าย		78	78.00	14	82.35	92	78.63
อื่น ๆ		-	-	-	-	-	-

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

2.3.3 วิธีการป้องกันและหลีกเลี่ยง

เนื้อหาสารนิเทศหัวข้อวิธีการป้องกันและหลีกเลี่ยงที่หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนจำนวน 118 แห่ง ใช้ในการเผยแพร่ พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 112 แห่ง (ร้อยละ 94.92) เผยแพร่นโยบายการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ รองลงมาหน่วยงานจำนวน 89 แห่ง (ร้อยละ 75.42) เผยแพร่นโยบายการมีอนาคตที่สดใส และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 64 แห่ง (ร้อยละ 54.24) เผยแพร่นโยบายการไม่รับของจากคนแปลกหน้า

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน ปรากฏว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่จำนวน 94 แห่ง (ร้อยละ 94.00) และหน่วยงานภาคเอกชนทั้งหมด 18 แห่ง (ร้อยละ 100.00) เผยแพร่นโยบายการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ รองลงมาหน่วยงานทั้งสองประเภทจำนวน 76 แห่ง และ 13 แห่ง (ร้อยละ 76.00 และ 72.22) เผยแพร่นโยบายการมีอนาคตที่สดใส และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 52 แห่ง และ 12 แห่ง (ร้อยละ 52.00 และ 66.67) เผยแพร่นโยบายการไม่รับของจากคนแปลกหน้า ดังรายละเอียดในตารางที่ 29

ตารางที่ 29 วิธีการป้องกันและหลีกเลี่ยง

วิธีการป้องกันและหลีกเลี่ยง *	หน่วยงาน ภาครัฐ (N=100)		ภาคเอกชน (N=18)		รวม (N=118)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การมีอนาคตที่สดใส	76	76.00	13	72.22	89	75.42
การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	94	94.00	18	100.00	112	94.92
การไม่รับของจากคนแปลกหน้า	52	52.00	12	66.67	64	54.24
อื่น ๆ	-	-	-	-	-	-

* คอบได้มากกว่า 1 ข้อ

2.3.4 อาการของผู้ติดแอมเฟตามีน

เนื้อหาสารนิเทศหัวข้ออาการของผู้ติดแอมเฟตามีน ที่หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนจำนวน 101 แห่ง ใช้ในการเผยแพร่สารนิเทศ พบว่า หน่วยงานทั้งหมด จำนวน 101 แห่ง (ร้อยละ 100.00) เผยแพร่เนื้อหาอาการทางจิตใจ เช่น หวาดระแวง พุดไม่รู้เรื่อง เห็นภาพหลอน กลัวถูกทำร้าย รองลงมาหน่วยงานจำนวน 97 แห่ง (ร้อยละ 96.04) เผยแพร่เนื้อหาอาการทางกาย เช่น ตื่นเต้นง่าย พุดมาก มือสั่น คลื่นไส้ เหงื่อออกมาก ความดันโลหิตสูง หน่วยงานจำนวน 95 แห่ง (ร้อยละ 94.06) เผยแพร่เนื้อหาอาการของการขาดยา เช่น กระวนกระวาย อาละวาดทำร้ายผู้ที่อยู่ใกล้เคียง มีแนวโน้มในการฆ่าตัวตาย และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 86 แห่ง (ร้อยละ 85.15) เผยแพร่เนื้อหาอาการของการเลิกใช้ยา หรือยาหมดฤทธิ์ เช่น อ่อนเพลีย ซึมเศร้า ใจคอหงุดหงิด ปวดตามกล้ามเนื้อ ง่วงนอนจัด หิวจัด

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงานปรากฏว่า หน่วยงานภาครัฐ ทั้งหมดจำนวน 87 แห่ง (ร้อยละ 100.00) เผยแพร่เนื้อหาอาการทางจิตใจ เช่น หวาดระแวง พุดไม่รู้เรื่อง เห็นภาพหลอน กลัวถูกทำร้าย รองลงมาหน่วยงานจำนวน 83 แห่ง (ร้อยละ 95.40) เผยแพร่เนื้อหาอาการทางกาย เช่น ตื่นเต้นง่าย พุดมาก มือสั่น คลื่นไส้ เหงื่อออกมาก ความดันโลหิตสูง และเนื้อหาอาการของการขาดยา เช่น กระวนกระวาย อาละวาดทำร้ายผู้ที่อยู่ใกล้เคียง มีแนวโน้มในการฆ่าตัวตาย และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 73 แห่ง (ร้อยละ 83.91) เผยแพร่เนื้อหาอาการของการเลิกใช้ยา หรือยาหมดฤทธิ์ เช่น อ่อนเพลีย ซึมเศร้า ใจคอหงุดหงิด ปวดตามกล้ามเนื้อ ง่วงนอนจัด หิวจัด

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานทั้งหมดจำนวน 14 แห่ง (ร้อยละ 100.00) เท่ากัน เผยแพร่เนื้อหาอาการทางกาย เช่น ตื่นเต้นง่าย พุดมาก มือสั่น คลื่นไส้ เหงื่อออกมาก ความดันโลหิตสูง และเผยแพร่เนื้อหาอาการทางจิตใจ เช่น หวาดระแวง พุดไม่รู้เรื่อง เห็นภาพหลอน กลัวถูกทำร้าย รองลงมาหน่วยงานจำนวน 13 แห่ง (ร้อยละ 92.86) เผยแพร่เนื้อหาอาการของการเลิกใช้ยา หรือยาหมดฤทธิ์ เช่น อ่อนเพลีย ซึมเศร้า ใจคอหงุดหงิด ปวดตามกล้ามเนื้อ ง่วงนอนจัด หิวจัด และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 12 แห่ง (ร้อยละ 85.71) เผยแพร่เนื้อหาอาการของการขาดยา เช่น กระวนกระวาย อาละวาดทำร้ายผู้ที่อยู่ใกล้เคียง มีแนวโน้มในการฆ่าตัวตาย ดังรายละเอียดในตารางที่ 30

ตารางที่ 30 อาการของผู้ติดแอมเฟตามีน

อาการของผู้ติดแอมเฟตามีน *	หน่วยงาน	ภาครัฐ (N=87)		ภาคเอกชน (N=14)		รวม (N=101)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อาการทางกาย เช่น คื่นคั่นง่าย พุดมาก มือสั่น คลื่นไส้ เหงื่อออกมาก ความดันโลหิตสูง		83	95.40	14	100.00	97	96.04
อาการทางจิตใจ เช่น หวอกระแวง พุดไม่รู้เรื่อง เห็นภาพหลอน กลัวถูก ทำร้าย		87	100.00	14	100.00	101	100.00
อาการของการเลิกใช้ยา หรือยาหมด ฤทธิ์ เช่น อ่อนเพลีย ซึมเศร้า ใจคอหงุดหงิด ปวดตามกล้ามเนื้อ ง่วงนอนจัด หัวใจ		73	83.91	13	92.86	86	85.15
อาการของการขาดยา เช่น กระวน กระวาย อาละวาดทำร้ายผู้ที่อยู่ ใกล้เคียง มีแนวโน้มในการฆ่าตัวตาย อื่น ๆ		83	95.40	12	85.71	95	94.06
		-	-	-	-	-	-

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

2.3.5 การบำบัดรักษา

เนื้อหาสารนิเทศหัวข้อการบำบัดรักษาที่หน่วยงาน ภาครัฐและภาคเอกชนจำนวน 107 แห่ง ใช้ในการเผยแพร่สารนิเทศ พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 98 แห่ง (ร้อยละ 91.59) เผยแพร่เนื้อหาสถานบำบัดรักษาผู้ติดแอมเฟตามีน และยาเสพติดอื่น ๆ รองลงมาหน่วยงานจำนวน 74 แห่ง (ร้อยละ 69.16) เผยแพร่เนื้อหาสถานพยาบาลที่ดำเนินการฟื้นฟูสมรรถภาพ หน่วยงานจำนวน 67 แห่ง (ร้อยละ 62.62) เผยแพร่เนื้อหาการฟื้นฟูสมรรถภาพ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 39 แห่ง (ร้อยละ 36.45) เผยแพร่เนื้อหาการแบ่งระบบการบำบัดรักษา

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน ปรากฏว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่จำนวน 81 แห่ง (ร้อยละ 90.00) เผยแพร่เนื้อหาสถานบำบัดรักษาผู้ติดแอมเฟตามีน และยาเสพติดอื่น ๆ รองลงมาหน่วยงานจำนวน 62 แห่ง (ร้อยละ 68.89) เผยแพร่เนื้อหาสถานพยาบาลที่ดำเนินการฟื้นฟูสมรรถภาพ หน่วยงานจำนวน 55 แห่ง (ร้อยละ 61.11) เผยแพร่เนื้อหาการฟื้นฟูสมรรถภาพ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 33 แห่ง (ร้อยละ 36.67) เผยแพร่เนื้อหาการแบ่งระบบการบำบัดรักษา

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานจำนวนทั้งหมด 17 แห่ง (ร้อยละ 100.00) เผยแพร่เนื้อหาสถานบำบัดรักษาผู้ติดแอมเฟตามีน และยาเสพติดอื่น ๆ รองลงมาหน่วยงานจำนวน 12 แห่ง (ร้อยละ 70.59) เท่ากัน เผยแพร่เนื้อหาการฟื้นฟูสมรรถภาพ และเนื้อหาสถานพยาบาลที่ดำเนินการฟื้นฟูสมรรถภาพ หน่วยงานจำนวน 10 แห่ง (ร้อยละ 58.82) เผยแพร่เนื้อหาข้อมูลการเข้ารับการรักษาผู้ติดแอมเฟตามีน และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 6 แห่ง (ร้อยละ 35.29) เผยแพร่เนื้อหาการแบ่งระบบการบำบัดรักษา ดังรายละเอียดในตารางที่ 31

ตารางที่ 31 การบำบัดรักษา

การบำบัดรักษา *	หน่วยงาน	ภาครัฐ (N=90)		ภาคเอกชน (N=17)		รวม (N=107)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความหมายของการบำบัดรักษา		35	38.89	7	41.18	42	39.25
การแบ่งระบบการบำบัดรักษา		33	36.67	6	35.29	39	36.45
การฟื้นฟูสมรรถภาพ		55	61.11	12	70.59	67	62.62
สถานบำบัดรักษาผู้ติดแอมเฟตามีนและ ยาเสพติดอื่น ๆ		81	90.00	17	100.00	98	91.59
สถานพยาบาลที่ดำเนินการฟื้นฟู สมรรถภาพ		62	68.89	12	70.59	74	69.16
ข้อมูลการเข้ารับการรักษาผู้ติดแอมเฟ- ตามีน		36	40.00	10	58.82	46	42.99
อื่น ๆ		-	-	-	-	-	-

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

2.3.6 สถานการณ์และแนวโน้ม

เนื้อหาสารนิเทศหัวข้อสถานการณ์ และแนวโน้มที่หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนจำนวน 79 แห่ง ใช้ในการเผยแพร่สารนิเทศ พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่ จำนวน 63 แห่ง (ร้อยละ 79.75) เผยแพร่เนื้อหาแนวโน้มของกลุ่มผู้ใช้แอมเฟตามีน รองลงมา หน่วยงานจำนวน 52 แห่ง (ร้อยละ 65.82) เผยแพร่เนื้อหาพื้นที่การแพร่ระบาดของแอมเฟตามีน หน่วยงานจำนวน 39 แห่ง (ร้อยละ 49.37) เผยแพร่เนื้อหาสถานการณ์การผลิตแอมเฟตามีน และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 31 แห่ง (ร้อยละ 39.24) เผยแพร่เนื้อหาสถานการณ์กลุ่มการค้าแอมเฟตามีน

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐ ส่วนใหญ่จำนวน 55 แห่ง (ร้อยละ 80.88) เผยแพร่เนื้อหาแนวโน้มของกลุ่มผู้ใช้แอมเฟตามีน รองลงมาหน่วยงานจำนวน 44 แห่ง (ร้อยละ 64.71) เผยแพร่เนื้อหาแนวโน้มพื้นที่การแพร่ระบาดของแอมเฟตามีน หน่วยงานจำนวน 31 แห่ง (ร้อยละ 45.59) เผยแพร่เนื้อหาสถานการณ์การผลิตแอมเฟตามีน และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 25 แห่ง (ร้อยละ 36.76) เผยแพร่เนื้อหาสถานการณ์กลุ่มการค้าแอมเฟตามีน

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน เท่ากัน 8 แห่ง (ร้อยละ 72.72) เท่ากัน เผยแพร่เนื้อหาพื้นที่การแพร่ระบาดของแอมเฟตามีน สถานการณ์การผลิตแอมเฟตามีน และแนวโน้มของกลุ่มผู้ใช้แอมเฟตามีน รองลงมา หน่วยงานจำนวน 7 แห่ง (ร้อยละ 63.63) เผยแพร่เนื้อหาสถานการณ์ลักลอบการนำเข้าแอมเฟตามีนเข้าประเทศ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 6 แห่ง (ร้อยละ 54.54) เผยแพร่เนื้อหาสถานการณ์กลุ่มการค้าแอมเฟตามีน ดังรายละเอียดในตารางที่ 32

ตารางที่ 32 สถานการณ์และแนวโน้ม

หน่วยงาน	ภาครัฐ (N=68)		ภาคเอกชน (N=11)		รวม (N=79)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถานการณ์และแนวโน้ม *						
พื้นที่การแพร่ระบาดของแอมเฟตามีน	44	64.71	8	72.72	52	65.82
สถานการณ์การผลิตแอมเฟตามีน	31	45.59	8	72.72	39	49.37
สถานการณ์ลักลอบการนำเข้าแอมเฟตามีน เข้าประเทศ	30	44.12	7	63.63	37	46.84
สถานการณ์กลุ่มการค้าแอมเฟตามีน	25	36.76	6	54.54	31	39.24
แนวโน้มของกลุ่มผู้ใช้แอมเฟตามีน	55	80.88	8	72.72	63	79.75
อื่น ๆ	-	-	-	-	-	-

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

2.3.7 กฎหมายในการเสพ ค้า และลักลอบการผลิต

เนื้อหาสาระนิเทศหัวข้อกฎหมายในการเสพ ค้า และลักลอบการผลิต ที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจำนวน 80 แห่ง ใช้ในการเผยแพร่สารนิเทศ พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 73 แห่ง (ร้อยละ 91.25) เผยแพร่เนื้อหาความคิดในฐานะผู้เสพ รองลงมา หน่วยงานจำนวน 67 แห่ง (ร้อยละ 83.75) เผยแพร่เนื้อหาความคิดในฐานะผู้ผลิต หน่วยงานจำนวน 64 แห่ง (ร้อยละ 80.00) เผยแพร่เนื้อหาความคิดในฐานะครอบครัว และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 43 แห่ง (ร้อยละ 53.75) เผยแพร่เนื้อหาความคิดในฐานะผู้จูงใจ ชักนำ ยุยง ส่งเสริม

เมื่อจำแนกตามประเภทหน่วยงาน ปรากฏว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่จำนวน 60 แห่ง (ร้อยละ 89.55) เผยแพร่เนื้อหาความคิดในฐานะผู้เสพ รองลงมา หน่วยงานจำนวน 57 แห่ง (ร้อยละ 80.88) เผยแพร่เนื้อหาความคิดในฐานะผู้ผลิต หน่วยงานจำนวน 51 แห่ง (ร้อยละ 76.12) เผยแพร่เนื้อหาความคิดในฐานะผู้ครอบครอง และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 36 แห่ง (ร้อยละ 53.13) เผยแพร่เนื้อหาความคิดในฐานะผู้จูงใจ ชักนำ ยุยง ส่งเสริม

หน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานทั้งหมดจำนวน 13 แห่ง (ร้อยละ 100.00) เท่ากัน เผยแพร่เนื้อหาความคิดในฐานะผู้เสพ และความคิดในฐานะผู้ครอบครอง รองลงมาหน่วยงานจำนวน 10 แห่ง (ร้อยละ 76.92) เผยแพร่เนื้อหาความคิดในฐานะผู้ผลิต และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 7 แห่ง (ร้อยละ 53.85) เผยแพร่เนื้อหาความคิดในฐานะผู้จูงใจ ชักนำ ยุยง ส่งเสริม ดังรายละเอียดในตารางที่ 33

ตารางที่ 33   กฎหมายในการเสพค้าและลักลอบการผลิต

กฎหมายในการเสพค้าและลักลอบการผลิต*	หน่วยงาน	ภาครัฐ (N=67)		ภาคเอกชน (N=13)		รวม (N=80)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความคิดในฐานะผู้ผลิต		57	85.08	10	76.92	67	83.75
ความคิดในฐานะผู้เสพ		60	89.55	13	100.00	73	91.25
ความคิดในฐานะผู้ครอบครอง		51	76.12	13	100.00	64	80.00
ความคิดในฐานะผู้จูงใจ ชักนำ ยุยง ส่งเสริม		36	53.73	7	53.85	43	53.75
อื่น ๆ		-	-	-	-	-	-

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

2.4 กลุ่มเป้าหมาย

ในการสอบถามหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจำนวน 125 แห่ง ถึงกลุ่มเป้าหมายในการเผยแพร่สารนิเทศ พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 84 แห่ง (ร้อยละ 67.20) เผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มเป้าหมายในสถานศึกษา รองลงมาหน่วยงานจำนวน 81 แห่ง (ร้อยละ 64.80) เผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มเป้าหมายในชุมชน หน่วยงานจำนวน 47 แห่ง (ร้อยละ 37.60) เผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มเป้าหมายในสถานประกอบการ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดจำนวน 20 แห่ง (ร้อยละ 16.00) เผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มเป้าหมายอื่น ๆ

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน ปรากฏว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่จำนวน 70 แห่ง (ร้อยละ 65.42) เผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มเป้าหมายในสถานศึกษา รองลงมาหน่วยงานจำนวน 67 แห่ง (ร้อยละ 62.62) เผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มเป้าหมายในชุมชน หน่วยงานจำนวน 42 แห่ง (ร้อยละ 39.25) เผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มเป้าหมายในสถานประกอบการ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 14 แห่ง (ร้อยละ 13.08) เผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มเป้าหมายอื่น ๆ

ส่วนหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 14 แห่ง (ร้อยละ 77.78) เท่ากัน เผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มเป้าหมายในสถานศึกษา และกลุ่มเป้าหมายในชุมชน รองลงมาหน่วยงานจำนวน 6 แห่ง (ร้อยละ 33.33) เผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มเป้าหมายอื่น หน่วยงานจำนวน 5 แห่ง (ร้อยละ 27.78) เผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มเป้าหมายในสถานประกอบการ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 4 แห่ง (ร้อยละ 22.22) เผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ ดังรายละเอียดในตารางที่ 34

สำหรับกลุ่มเป้าหมายในการเผยแพร่สารนิเทศของหน่วยงานแต่ละแห่ง ปรากฏรายละเอียดในภาคผนวก ค

ตารางที่ 34 กลุ่มเป้าหมายในการเผยแพร่สารนิเทศ

กลุ่มเป้าหมาย *	หน่วยงาน	ภาครัฐ (N=107)		ภาคเอกชน (N=18)		รวม (N=125)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถานศึกษา		70	65.42	14	77.78	84	67.20
ชุมชน		67	62.62	14	77.78	81	64.80
สถานประกอบการ		42	39.25	5	27.78	47	37.60
กลุ่มเป้าหมายเฉพาะ		27	25.23	4	22.22	31	24.80
กลุ่มเป้าหมายอื่น ๆ		14	13.08	6	33.33	20	16.00
อื่น ๆ		-	-	-	-	-	-

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

เมื่อจำแนกกลุ่มเป้าหมาย ตามประเภทของสื่อสารนิเทศที่ใช้ ปรากฏผลดังนี้

กลุ่มเป้าหมายในสถานศึกษา พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่ 83 แห่ง (ร้อยละ 98.81) ใช้สื่อสิ่งพิมพ์ในการเผยแพร่สารนิเทศไปยังสถานศึกษา รองลงมาหน่วยงานจำนวน 66 แห่ง (ร้อยละ 78.57) ใช้สื่อบุคคล หน่วยงานจำนวน 51 แห่ง (ร้อยละ 60.71) ใช้สื่อโสตทัศน และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 6 แห่ง (ร้อยละ 7.14) ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐเกือบทั้งหมด 69 แห่ง (ร้อยละ 98.57) จาก 70 แห่ง ใช้สื่อสิ่งพิมพ์ในการเผยแพร่สารนิเทศไปยังสถานศึกษา รองลงมาหน่วยงานจำนวน 54 แห่ง (ร้อยละ 77.14) ใช้สื่อบุคคล หน่วยงานจำนวน 41 แห่ง (ร้อยละ 58.57) ใช้สื่อโสตทัศน และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 5 แห่ง (ร้อยละ 7.14) ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน 14 แห่ง พบว่า หน่วยงานจำนวนทั้งหมด 14 แห่ง (ร้อยละ 100.00) ใช้สื่อสิ่งพิมพ์ในการเผยแพร่สารนิเทศไปยังสถานศึกษา รองลงมา หน่วยงานจำนวน 12 แห่ง (ร้อยละ 85.71) ใช้สื่อบุคคล หน่วยงานจำนวน 10 แห่ง (ร้อยละ 71.43) ใช้สื่อโสตทัศน และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 1 แห่ง (ร้อยละ 7.14) ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์

กลุ่มเป้าหมายในชุมชน พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่ 73 แห่ง (ร้อยละ 90.12) ใช้สื่อสิ่งพิมพ์ในการเผยแพร่สารนิเทศไปยังชุมชน รองลงมาหน่วยงานจำนวน 56 แห่ง (ร้อยละ 69.14) ใช้สื่อบุคคล หน่วยงานจำนวน 39 แห่ง (ร้อยละ 48.15) ใช้สื่อโสตทัศน และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 3 แห่ง (ร้อยละ 3.70) ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่ 60 แห่ง (ร้อยละ 89.55) จาก 67 แห่ง ใช้สื่อสิ่งพิมพ์ในการเผยแพร่สารนิเทศไปยังชุมชน รองลงมาหน่วยงานจำนวน 44 แห่ง (ร้อยละ 65.67) ใช้สื่อบุคคล หน่วยงานจำนวน 32 แห่ง (ร้อยละ 47.76) ใช้สื่อโสตทัศน และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 3 แห่ง (ร้อยละ 4.48) ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน 14 แห่ง พบว่า หน่วยงานเกือบทั้งหมด 13 แห่ง (ร้อยละ 92.86) ใช้สื่อสิ่งพิมพ์ในการเผยแพร่สารนิเทศไปยังชุมชน รองลงมาหน่วยงานจำนวน 12 แห่ง (ร้อยละ 85.71) ใช้สื่อบุคคล หน่วยงานจำนวนครึ่งหนึ่ง 7 แห่ง (ร้อยละ 50.00) ใช้สื่อโสตทัศน และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 2 แห่ง (ร้อยละ 14.29) ใช้สื่อพื้นบ้าน

กลุ่มเป้าหมายในสถานประกอบการ พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่ 40 แห่ง (ร้อยละ 85.11) ใช้สื่อสิ่งพิมพ์ในการเผยแพร่สารนิเทศไปยังสถานประกอบการ รองลงมาหน่วยงานจำนวน 34 แห่ง (ร้อยละ 72.34) ใช้สื่อโสตทัศน หน่วยงานจำนวน 32 แห่ง (ร้อยละ 68.08) ใช้สื่อบุคคล และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 3 แห่ง (ร้อยละ 6.38) ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่ 36 แห่ง (ร้อยละ 85.71) จาก 42 แห่ง ใช้สื่อสิ่งพิมพ์เผยแพร่สารนิเทศไปยังสถานประกอบการ รองลงมาหน่วยงานจำนวน 30 แห่ง (ร้อยละ 71.43) ใช้สื่อโสตทัศน หน่วยงานจำนวน 27 แห่ง (ร้อยละ 64.29) ใช้สื่อบุคคล และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 3 แห่ง (ร้อยละ 7.14) ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน 5 แห่ง พบว่า หน่วยงานทั้งหมด 5 แห่ง (ร้อยละ 100.00) ใช้สื่อสิ่งพิมพ์เผยแพร่สารนิเทศไปยังสถานประกอบการ รองลงมาหน่วยงานจำนวน 4 แห่ง (ร้อยละ 80.00) เท่ากัน ใช้สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อโสตทัศน และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 1 แห่ง (ร้อยละ 20.00) ใช้สื่อมวลชน

กลุ่มเป้าหมายเฉพาะ พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่ 24 แห่ง (ร้อยละ 77.42) ใช้สื่อสิ่งพิมพ์ในการเผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ รองลงมาหน่วยงานจำนวน 19 แห่ง (ร้อยละ 20.88) ใช้สื่อบุคคล หน่วยงานจำนวน 16 แห่ง (ร้อยละ 51.61) ใช้สื่อโสตทัศน และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 2 แห่ง (ร้อยละ 6.45) ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่ 22 แห่ง (ร้อยละ 81.48) จาก 27 แห่ง ใช้สื่อสิ่งพิมพ์ในการเผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ รองลงมาหน่วยงานจำนวน 16 แห่ง (ร้อยละ 59.26) ใช้สื่อบุคคล หน่วยงานจำนวน 14

แห่ง (ร้อยละ 51.85) ใช้สื่อโสตทัศน และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 2 แห่ง (ร้อยละ 7.41) ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน 4 แห่ง พบว่า หน่วยงานเกือบทั้งหมด 3 แห่ง (ร้อยละ 75.00) ใช้สื่อบุคคลในการเผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ รองลงมา หน่วยงานจำนวนครึ่งหนึ่ง 2 แห่ง (ร้อยละ 50.00) เท่ากัน ใช้สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อโสตทัศน และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 1 แห่ง (ร้อยละ 25.00) ใช้สื่อมวลชน

กลุ่มเป้าหมายอื่น ๆ พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่ 12 แห่ง (ร้อยละ 60.00) ใช้สื่อสิ่งพิมพ์ในการเผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มเป้าหมายอื่น รองลงมาหน่วยงานจำนวน 11 แห่ง (ร้อยละ 55.00) ใช้สื่อบุคคล หน่วยงานจำนวน 10 แห่ง (ร้อยละ 50.00) ใช้สื่อโสตทัศน และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 1 แห่ง (ร้อยละ 5.00) ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์

เมื่อจำแนกประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่ 8 แห่ง (ร้อยละ 57.14) จาก 14 แห่ง เท่ากัน ใช้สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อโสตทัศน ในการเผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มเป้าหมายอื่น ๆ รองลงมาหน่วยงานจำนวน 6 แห่ง (ร้อยละ 42.86) ใช้สื่อบุคคล และสื่อมวลชน และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 1 แห่ง (ร้อยละ 7.14) ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน 6 แห่ง พบว่า หน่วยงานเกือบทั้งหมด 5 แห่ง (ร้อยละ 83.33) ใช้สื่อบุคคลในการเผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มเป้าหมายอื่น ๆ รองลงมา หน่วยงานจำนวน 4 แห่ง (ร้อยละ 66.67) ใช้สื่อสิ่งพิมพ์ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 2 แห่ง (ร้อยละ 33.33) ใช้สื่อโสตทัศน ดังรายละเอียดในตารางที่ 35

ตารางที่ 35 กลุ่มเป้าหมาย จำแนกตามประเภทของสื่อสารนิเทศ

หน่วยงาน / ประเภทของสื่อ	ภาครัฐ (N=107)						ภาคเอกชน (N=18)						รวม (N=125)					
	ประเภทของสื่อ						ประเภทของสื่อ						ประเภทของสื่อ					
	บุคคล	สิ่งพิมพ์	โสตทัศน	มวลชน	อิเล็กทรอนิกส์	พื้นบ้าน	บุคคล	สิ่งพิมพ์	โสตทัศน	มวลชน	อิเล็กทรอนิกส์	พื้นบ้าน	บุคคล	สิ่งพิมพ์	โสตทัศน	มวลชน	อิเล็กทรอนิกส์	พื้นบ้าน
กลุ่มเป้าหมาย *	[N=76]	[N=102]	[N=54]	[N=26]	[N=8]	[N=20]	[N=15]	[N=17]	[N=11]	[N=5]	[N=1]	[N=2]	[N=91]	[N=119]	[N=65]	[N=31]	[N=9]	[N=22]
สถานศึกษา (N=84)	54	69	41	15	5	13	12	14	10	4	1	-	66	83	51	19	6	13
	[77.14]	[98.57]	[58.57]	[21.43]	[7.14]	[18.57]	[85.71]	[100.00]	[71.43]	[28.57]	[7.14]	-	[78.57]	[98.81]	[60.71]	[22.62]	[7.14]	[15.48]
ชุมชน (N=81)	44	60	32	18	3	18	12	13	7	5	-	2	56	73	39	23	3	20
	[65.67]	[89.55]	[47.76]	[26.87]	[4.48]	[26.87]	[85.71]	[92.86]	[50.00]	[35.71]	-	[14.29]	[69.14]	[90.12]	[48.15]	[28.39]	[3.70]	[24.69]
สถานประกอบการ(N=47)	27	36	30	6	3	5	5	4	4	1	-	-	32	40	34	7	3	5
	[64.29]	[85.71]	[71.43]	[14.29]	[7.14]	[11.90]	[100.00]	[80.00]	[80.00]	[20.00]	-	-	[68.08]	[85.11]	[72.34]	[14.89]	[6.38]	[10.64]
กลุ่มเป้าหมายเฉพาะ (N=31)	16	22	14	5	2	5	3	2	2	1	-	-	19	24	16	6	2	5
	[59.26]	[81.48]	[51.85]	[18.52]	[7.41]	[18.52]	[75.00]	[50.00]	[50.00]	[25.00]	-	-	[61.29]	[77.42]	[51.61]	[19.35]	[6.45]	[16.13]
กลุ่มเป้าหมายอื่น (N=20)	6	8	8	6	1	2	5	4	2	-	-	-	11	12	10	6	1	2
	[42.86]	[57.14]	[57.14]	[42.86]	[7.14]	[14.29]	[83.33]	[66.67]	[33.33]	-	-	-	[55.00]	[60.00]	[50.00]	[30.00]	[5.00]	[10.00]
อื่น ๆ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

เมื่อจำแนกกลุ่มเป้าหมาย ตามวิธีการเผยแพร่สารสนเทศ ปรากฏผลดังนี้

กลุ่มเป้าหมายในสถานศึกษา พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่ 73 แห่ง (ร้อยละ 86.90) ใช้วิธีการเผยแพร่สารสนเทศแบบรายกลุ่มไปยังกลุ่มเป้าหมายในสถานศึกษา รองลงมา หน่วยงานจำนวน 58 แห่ง (ร้อยละ 69.05) ใช้วิธีการเผยแพร่สารสนเทศแบบรายบุคคล และ หน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 23 แห่ง (ร้อยละ 27.38) ใช้วิธีการเผยแพร่สารสนเทศแบบมวลชน

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่ 60 แห่ง (ร้อยละ 85.71) จาก 70 แห่ง ใช้วิธีการเผยแพร่สารสนเทศแบบรายกลุ่มไปยังกลุ่มเป้าหมายในสถานศึกษา รองลงมาหน่วยงานจำนวน 47 แห่ง (ร้อยละ 67.14) ใช้วิธีการเผยแพร่สารสนเทศแบบรายบุคคล และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 16 แห่ง (ร้อยละ 22.86) ใช้วิธีการเผยแพร่สารสนเทศแบบมวลชน

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน 14 แห่ง พบว่า หน่วยงานเกือบทั้งหมดจำนวน 13 แห่ง (ร้อยละ 92.86) ใช้วิธีการเผยแพร่สารสนเทศแบบรายกลุ่ม รองลงมาหน่วยงานจำนวน 11 แห่ง (ร้อยละ 78.57) ใช้วิธีการเผยแพร่สารสนเทศแบบรายบุคคล และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 7 แห่ง (ร้อยละ 50.00) ใช้วิธีการเผยแพร่สารสนเทศแบบมวลชน

กลุ่มเป้าหมายในชุมชน พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 67 แห่ง (ร้อยละ 82.72) ใช้วิธีการเผยแพร่สารสนเทศแบบรายกลุ่ม รองลงมาหน่วยงานจำนวน 59 แห่ง (ร้อยละ 72.84) ใช้วิธีการเผยแพร่สารสนเทศแบบบุคคล และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 27 แห่ง (ร้อยละ 64.29) ใช้วิธีการเผยแพร่สารสนเทศแบบมวลชน

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่ 56 แห่ง (ร้อยละ 83.58) จาก 67 แห่ง ใช้วิธีการเผยแพร่สารสนเทศแบบรายกลุ่ม รองลงมาหน่วยงานจำนวน 47 แห่ง (ร้อยละ 70.15) ใช้วิธีการเผยแพร่สารสนเทศแบบรายกลุ่ม และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 20 แห่ง (ร้อยละ 29.85) ใช้วิธีการเผยแพร่สารสนเทศแบบมวลชน

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน 14 แห่ง พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่ 12 แห่ง (ร้อยละ 85.71) ใช้วิธีการเผยแพร่สารสนเทศแบบรายบุคคล รองลงมาหน่วยงานจำนวน 11 แห่ง

(ร้อยละ 78.57) ใช้วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายกลุ่ม และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 7 แห่ง (ร้อยละ 50.00) ใช้วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบมวลชน

กลุ่มเป้าหมายในสถานประกอบการ พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่ 40 แห่ง (ร้อยละ 85.11) ใช้วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายกลุ่ม รองลงมาหน่วยงานจำนวน 31 แห่ง (ร้อยละ 65.96) ใช้วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายบุคคล และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 12 แห่ง (ร้อยละ 85.71) ใช้วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบมวลชน

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่ 37 แห่ง (ร้อยละ 88.09) จาก 42 แห่ง ใช้วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายกลุ่ม รองลงมาหน่วยงานจำนวน 27 แห่ง (ร้อยละ 64.29) ใช้วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายบุคคล และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 9 แห่ง (ร้อยละ 21.43) ใช้วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบมวลชน

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน 5 แห่ง พบว่า หน่วยงานเกือบทั้งหมดจำนวน 4 แห่ง (ร้อยละ 80.00) ใช้วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายบุคคล รองลงมาหน่วยงานจำนวน 3 แห่ง (ร้อยละ 60.00) เท่ากัน ใช้วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายกลุ่ม และแบบมวลชน

กลุ่มเป้าหมายเฉพาะ พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 22 แห่ง (ร้อยละ 70.97) ใช้วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายบุคคล รองลงมาหน่วยงานจำนวน 21 แห่ง (ร้อยละ 67.74) ใช้วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายกลุ่ม และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 7 แห่ง (ร้อยละ 50.00) ใช้วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบมวลชน

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่ 19 แห่ง (ร้อยละ 70.37) จาก 27 แห่ง เท่ากัน ใช้วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายบุคคล และแบบรายกลุ่ม และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 6 แห่ง (ร้อยละ 42.86) ใช้วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบมวลชน

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน 4 แห่ง พบว่า หน่วยงานจำนวน 3 แห่ง (ร้อยละ 60.00) ใช้วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายบุคคล รองลงมาหน่วยงานจำนวน 2 แห่ง (ร้อยละ

50.00) ใช้วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายกลุ่ม และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 1 แห่ง (ร้อยละ 25.00) ใช้วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบมวลชน

กลุ่มเป้าหมายอื่น ๆ พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่ 17 แห่ง (ร้อยละ 85.00) ใช้วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายกลุ่ม รองลงมาหน่วยงานจำนวน 11 แห่ง (ร้อยละ 55.00) ใช้วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายบุคคล และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 8 แห่ง (ร้อยละ 40.00) ใช้วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบมวลชน

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานของรัฐส่วนใหญ่ 12 แห่ง (ร้อยละ 85.71) จาก 14 แห่ง ใช้วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายกลุ่ม รองลงมาหน่วยงานจำนวน 7 แห่ง (ร้อยละ 50.00) ใช้วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบมวลชน และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 6 แห่ง (ร้อยละ 42.86) ใช้วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายบุคคล

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน 6 แห่ง พบว่า หน่วยงานเกือบทั้งหมด 5 แห่ง (ร้อยละ 83.33) เท่ากัน ใช้วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายบุคคล และกลุ่มไปยังกลุ่มเป้าหมายอื่น และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 1 แห่ง (ร้อยละ 16.67) ใช้วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบมวลชน ดังรายละเอียดในตารางที่ 36

ตารางที่ 36 กลุ่มเป้าหมาย จำแนกตามวิธีการเผยแพร่สารนิเทศ

หน่วยงาน / วิธีการเผยแพร่	ภาครัฐ (N=107)			ภาคเอกชน (N=18)			รวม (N=125)		
	วิธีการเผยแพร่สารนิเทศ			วิธีการเผยแพร่สารนิเทศ			วิธีการเผยแพร่สารนิเทศ		
	รายบุคคล [N=89]	รายกลุ่ม [N=103]	แบบมวลชน [N=31]	รายบุคคล [N=17]	รายกลุ่ม [N=16]	แบบมวลชน [N=12]	รายบุคคล [N=106]	รายกลุ่ม [N=119]	แบบมวลชน [N=43]
กลุ่มเป้าหมาย *									
สถานศึกษา (N=84)	47 [67.14]	60 [85.79]	16 [22.86]	11 [78.57]	13 [92.86]	7 [50.00]	58 [69.05]	73 [86.90]	23 [27.38]
ชุมชน (N=81)	47 [70.15]	56 [83.58]	20 [29.85]	12 [85.71]	11 [78.57]	7 [50.00]	59 [72.84]	67 [82.72]	27 [33.33]
สถานประกอบการ (N=47)	27 [64.29]	37 [88.09]	9 [21.43]	4 [80.00]	3 [60.00]	3 [60.00]	31 [65.96]	40 [85.11]	12 [25.53]
กลุ่มเป้าหมายเฉพาะ (N=31)	19 [70.37]	19 [70.37]	6 [22.22]	3 [75.00]	2 [50.00]	1 [25.00]	22 [70.97]	21 [67.74]	7 [22.58]
กลุ่มเป้าหมายอื่น (N=20)	6 [42.86]	12 [85.71]	7 [50.00]	5 [83.33]	5 [83.33]	1 [16.67]	11 [55.00]	17 [85.00]	8 [40.00]
อื่น ๆ	-	-	-	-	-	-	-	-	-

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

สำหรับรายละเอียดของกลุ่มเป้าหมายในแต่ละกลุ่ม ปรากฏดังนี้

2.4.1 กลุ่มเป้าหมายในสถานศึกษา

เมื่อพิจารณากลุ่มเป้าหมายในสถานศึกษาที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจำนวน 84 แห่ง ได้เผยแพร่สารนิเทศ พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 71 แห่ง (ร้อยละ 84.52) เผยแพร่สารนิเทศไปยังนักเรียนระดับมัธยมศึกษา รองลงมาหน่วยงานจำนวน 55 แห่ง (ร้อยละ 65.48) เผยแพร่สารนิเทศไปยังนักเรียนระดับประถมศึกษา หน่วยงานจำนวน 50 แห่ง (ร้อยละ 59.52) เผยแพร่สารนิเทศไปยังนิสิต / นักศึกษาระดับอุดมศึกษา และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 22 แห่ง (ร้อยละ 26.19) เผยแพร่สารนิเทศไปยังนักศึกษาผู้ใหญ่

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงานปรากฏว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่จำนวน 58 แห่ง (ร้อยละ 82.86) เผยแพร่สารนิเทศไปยังนักเรียนระดับมัธยมศึกษา รองลงมาหน่วยงานจำนวน 46 แห่ง (ร้อยละ 65.71) เผยแพร่สารนิเทศไปยังนักเรียนระดับประถมศึกษา หน่วยงานจำนวน 41 แห่ง (ร้อยละ 58.57) เผยแพร่สารนิเทศไปยังนักเรียนระดับอาชีวศึกษา และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 18 แห่ง (ร้อยละ 25.71) เผยแพร่สารนิเทศไปยังนักศึกษาผู้ใหญ่

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 13 แห่ง (ร้อยละ 92.86) เผยแพร่สารนิเทศไปยังนักเรียนระดับมัธยมศึกษา รองลงมาหน่วยงานจำนวน 9 แห่ง (ร้อยละ 64.29) เท่ากัน เผยแพร่สารนิเทศไปยังนักเรียนระดับประถมศึกษา และนักเรียนระดับอาชีวศึกษา และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 4 แห่ง (ร้อยละ 28.75) เท่ากัน เผยแพร่สารนิเทศไปยังนิสิต / นักศึกษาระดับอุดมศึกษา และนักศึกษาผู้ใหญ่ ดังรายละเอียดในตารางที่ 37

ตารางที่ 37 กลุ่มเป้าหมายในสถานศึกษา

สถานศึกษา *	หน่วยงาน	ภาครัฐ (N=70)		ภาคเอกชน (N=14)		รวม (N=84)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียนระดับประถมศึกษา		46	65.71	9	64.29	55	65.48
นักเรียนระดับมัธยมศึกษา		58	82.86	13	92.86	71	84.52
นักเรียนระดับอาชีวศึกษา		41	58.57	9	64.29	50	59.52
นิสิต / นักศึกษาระดับอุดมศึกษา		27	38.57	4	28.57	31	36.90
นักศึกษาผู้ใหญ่		18	25.71	4	28.57	22	26.19
อื่น ๆ		-	-	-	-	-	-

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

2.4.2 กลุ่มเป้าหมายในชุมชน

เมื่อพิจารณากลุ่มเป้าหมายในชุมชนที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน จำนวน 81 แห่ง ได้เผยแพร่สารนิเทศ พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่ 57 แห่ง (ร้อยละ 70.37) เผยแพร่สารนิเทศไปยังผู้ว่างงาน รองลงมาหน่วยงานจำนวน 52 แห่ง (ร้อยละ 64.19) เผยแพร่สารนิเทศไปยังแม่บ้าน หน่วยงานจำนวน 49 แห่ง (ร้อยละ 60.49) เผยแพร่สารนิเทศไปยังเด็ก และเยาวชนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา คือ ไม่มีโอกาสเข้าศึกษาในระดับประถมศึกษา หรือศึกษาไม่ครบตามเกณฑ์ที่กำหนด และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 35 แห่ง (ร้อยละ 43.21) เผยแพร่สารนิเทศไปยังเด็กและเยาวชนที่ถูกทอดทิ้ง

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน ปรากฏว่า หน่วยงานภาครัฐ ส่วนใหญ่จำนวน 46 แห่ง (ร้อยละ 68.66) เผยแพร่สารนิเทศไปยังแม่บ้าน รองลงมาหน่วยงานจำนวนใกล้เคียงกัน 45 แห่ง (ร้อยละ 67.12) เผยแพร่สารนิเทศไปยังผู้ว่างงาน หน่วยงานจำนวน 38 แห่ง (ร้อยละ 56.72) เผยแพร่สารนิเทศไปยังเด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา คือ ไม่มีโอกาสเข้าศึกษาในระดับประถมศึกษา หรือศึกษาไม่ครบตามเกณฑ์ที่กำหนด และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 27 แห่ง (ร้อยละ 40.29) เผยแพร่สารนิเทศไปยังเด็กและเยาวชนที่ถูกทอดทิ้ง

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน เท่ากัน 12 แห่ง (ร้อยละ 85.71) เผยแพร่สารนิเทศไปยังเด็กและเยาวชนที่จบการศึกษาภาค บัณฑิต และไม่ได้ศึกษาต่อ และผู้ว่างงาน รองลงมาหน่วยงานจำนวน 11 แห่ง (ร้อยละ 78.57) เผยแพร่สารนิเทศไปยังเด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา คือ ไม่มีโอกาสเข้าศึกษาใน ระดับประถมศึกษา หรือศึกษาไม่ครบตามเกณฑ์ที่กำหนด หน่วยงานจำนวน 8 แห่ง (ร้อยละ 57.14) เผยแพร่สารนิเทศไปยังเด็กและเยาวชนที่ถูกทอดทิ้ง และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 6 แห่ง (ร้อยละ 42.86) เผยแพร่สารนิเทศไปยังแม่บ้าน ดังรายละเอียดในตารางที่ 38

ตารางที่ 38   กลุ่มเป้าหมายในชุมชน

ชุมชน *	หน่วยงาน	ภาครัฐ (N=67)		ภาคเอกชน (N=14)		รวม (N=81)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา คือ ไม่มีโอกาสเข้าศึกษาในระดับประถมศึกษา หรือศึกษาไม่ครบตามเกณฑ์ที่กำหนด		38	56.72	11	78.57	49	60.49
เด็กและเยาวชนที่ถูกทอดทิ้ง		27	40.29	8	57.14	35	43.21
เด็กและเยาวชนที่จบการศึกษาภาคบังคับ และ ไม่ได้ศึกษาต่อ		36	53.73	12	85.71	48	59.26
ผู้ว่างงาน		45	67.12	12	85.71	57	70.37
แม่บ้าน		46	68.66	6	42.86	52	64.19
อื่นๆ		-	-	-	-	-	-

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

2.4.3 กลุ่มเป้าหมายในสถานประกอบการ

เมื่อพิจารณากลุ่มเป้าหมายในสถานประกอบการที่หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนจำนวน 47 แห่ง ได้เผยแพร่สารนิเทศ พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 29 แห่ง (ร้อยละ 61.70) เผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มแรงงานอุตสาหกรรม รองลงมาหน่วยงาน จำนวน 23 แห่ง (ร้อยละ 48.94) เผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มผู้ให้บริการในสถานบริการ สถาน เจริญชัย หน่วยงานจำนวน 22 แห่ง (ร้อยละ 46.81) เผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มแรงงานขนส่ง และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 11 แห่ง (ร้อยละ 23.40) เผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มแรงงานประมงสัมพันธ์

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน ปรากฏว่า หน่วยงานภาครัฐ ส่วนใหญ่จำนวน 25 แห่ง (ร้อยละ 59.52) เผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มแรงงานอุตสาหกรรม รองลงมาหน่วยงานจำนวน 21 แห่ง (ร้อยละ 50.00) เผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มแรงงานขนส่ง หน่วยงานจำนวน 20 แห่ง (ร้อยละ 47.62) เผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มผู้ให้บริการในสถาน บริการ สถานเจริญชัย และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 10 แห่ง (ร้อยละ 23.81) เผยแพร่สาร นิเทศไปยังกลุ่มแรงงานประมงสัมพันธ์

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานจำนวนมากที่สุด 4 แห่ง (ร้อยละ 80.00) เผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มแรงงานอุตสาหกรรม รองลงมาหน่วยงาน จำนวน 3 แห่ง (ร้อยละ 60.00) เผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มผู้ให้บริการในสถานบริการ สถาน เจริญชัย และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุดเท่ากันคือ 1 แห่ง (ร้อยละ 20.00) เผยแพร่สาร นิเทศไปยังกลุ่มแรงงานประมงสัมพันธ์ และกลุ่มแรงงานขนส่ง ดังรายละเอียดในตารางที่ 39

ตารางที่ 39 กลุ่มเป้าหมายในสถานประกอบการ

สถานประกอบการ *	หน่วยงาน	ภาครัฐ (N=42)		ภาคเอกชน (N=5)		รวม (N=47)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มแรงงานประมงสัมพันธ		10	23.81	1	20.00	11	23.40
กลุ่มแรงงานขนส่ง		21	50.00	1	20.00	22	46.81
กลุ่มแรงงานอุตสาหกรรม		25	59.52	4	80.00	29	61.70
กลุ่มผู้ให้บริการในสถานบริการ สถานเริงรมย์		20	47.62	3	60.00	23	48.94
อื่น ๆ		-	-	-	-	-	-

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

2.4.4 กลุ่มเป้าหมายเฉพาะ

เมื่อพิจารณากลุ่มเป้าหมายเฉพาะที่หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน จำนวน 31 แห่ง ได้เผยแพร่สารนิเทศ พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 16 แห่ง (ร้อยละ 51.61) เผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มเด็ก และเยาวชนในสถานพินิจ และคุ้มครองเด็ก รongลงมา หน่วยงานจำนวน 13 แห่ง (ร้อยละ 41.94) เผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มผู้ต้องหาที่อยู่ในความดูแลของกรมราชทัณฑ์ หน่วยงานจำนวนใกล้เคียงกัน 12 แห่ง (ร้อยละ 38.71) เผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มผู้อยู่ในความดูแลของสำนักงานคุมประพฤติ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 8 แห่ง (ร้อยละ 25.81) เผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มผู้หญิงอาชีพพิเศษที่อยู่ในสถานสงเคราะห์

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน ปรากฏว่า หน่วยงานภาครัฐ จำนวนมากที่สุด 13 แห่ง (ร้อยละ 48.15) เท่ากัน เผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มเด็ก และเยาวชนในสถานพินิจ และคุ้มครองเด็ก และกลุ่มผู้ต้องหาที่อยู่ในความดูแลของกรมราชทัณฑ์ รongลงมา หน่วยงานจำนวน 11 แห่ง (ร้อยละ 40.74) เผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มผู้อยู่ในความดูแลของสำนักงานคุมประพฤติ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 8 แห่ง (ร้อยละ 29.63) เท่ากัน เผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มเด็กในความอุปการะของสถานสงเคราะห์ และกลุ่มผู้หญิงอาชีพพิเศษที่อยู่ในสถานสงเคราะห์

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 3 แห่ง (ร้อยละ 75.00) เผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มเด็ก และเยาวชนในสถานพินิจ และคุ้มครองเด็ก และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 1 แห่ง (ร้อยละ 25.00) เท่ากัน เผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มเด็กในความอุปการะของสถานสงเคราะห์ และกลุ่มผู้อยู่ในความดูแลของสำนักงานคุมประพฤติ ดังรายละเอียดในตารางที่ 40

ตารางที่ 40   กลุ่มเป้าหมายเฉพาะ

กลุ่มเป้าหมายเฉพาะ *	หน่วยงาน	ภาครัฐ (N=27)		ภาคเอกชน (N=4)		รวม (N=31)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มเด็กในความอุปการะของสถาน สงเคราะห์		8	29.63	1	25.00	9	29.03
กลุ่มเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ และคุ้มครองเด็ก		13	48.15	3	75.00	16	51.61
กลุ่มผู้หญิงอาชีพพิเศษที่อยู่ในสถาน สงเคราะห์		8	29.63	-	-	8	25.81
กลุ่มผู้ต้องหาที่อยู่ในความดูแลของ กรมราชทัณฑ์		13	48.15	-	-	13	41.94
กลุ่มผู้อยู่ในความดูแลของสำนักงาน คุมประพฤติ		11	40.74	1	25.00	12	38.71
อื่น ๆ		-	-	-	-	-	-

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

2.4.5 กลุ่มเป้าหมายอื่น

เมื่อพิจารณากลุ่มเป้าหมายอื่น ที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน จำนวน 20 แห่งได้เผยแพร่สารนิเทศ พบว่า หน่วยงานจำนวนมากที่สุด 11 แห่ง (ร้อยละ 55.00) เผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มชาวเขา รองลงมาหน่วยงานจำนวน 9 แห่ง (ร้อยละ 45.00) เผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มชาวไทยมุสลิม และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 4 แห่ง (ร้อยละ 20.00) เผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มชาวนา

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน ปรากฏว่า หน่วยงานภาครัฐ ส่วนใหญ่จำนวน 8 แห่ง (ร้อยละ 57.14) เท่ากัน เผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มชาวไทยมุสลิม และกลุ่มชาวเขา และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 2 แห่ง (ร้อยละ 14.29) เผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มชาวนา

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานจำนวนครึ่งหนึ่ง 3 แห่ง (ร้อยละ 50.00) เผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มชาวเขา รองลงมาหน่วยงานจำนวน 2 แห่ง (ร้อยละ 33.33) เผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มชาวนา และหน่วยงานจำนวน 1 แห่ง (ร้อยละ 16.67) เผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มชาวไทยมุสลิม ดังรายละเอียดในตารางที่ 41

ตารางที่ 41 กลุ่มเป้าหมายอื่น

กลุ่มเป้าหมายอื่น ๆ *	หน่วยงาน	ภาครัฐ (N=14)		ภาคเอกชน (N=6)		รวม (N=20)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชาวนา		2	14.29	2	33.33	4	20.00
ชาวไทยมุสลิม		8	57.14	1	16.67	9	45.00
ชาวเขา		8	57.14	3	50.00	11	55.00
อื่น ๆ		-	-	-	-	-	-

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

2.5 การประเมินผลการเผยแพร่สารนิเทศ

ในการสอบถามถึงการประเมินผลการปฏิบัติงานเผยแพร่สารนิเทศของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจำนวน 125 แห่ง พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 98 แห่ง (ร้อยละ 78.40) ไม่มีการประเมินผลการปฏิบัติงานเผยแพร่สารนิเทศ ในขณะที่หน่วยงานจำนวนน้อยเพียง 27 แห่ง (ร้อยละ 21.60) มีการประเมินผลปฏิบัติงานเผยแพร่สารนิเทศ

สำหรับหน่วยงานจำนวน 27 แห่ง ที่มีการประเมินผลการเผยแพร่สารนิเทศ พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 20 แห่ง (ร้อยละ 16.00) ประเมินผลการเผยแพร่สารนิเทศโดยใช้แบบสอบถาม รองลงมาหน่วยงาน 11 แห่ง (ร้อยละ 8.88) ใช้การสัมภาษณ์ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 10 แห่ง (ร้อยละ 37.03) ใช้การสังเกตการณ์

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน ปรากฏว่า หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนส่วนใหญ่จำนวน 87 แห่ง และ 11 แห่ง (ร้อยละ 81.31 และ 61.11) ตามลำดับ ไม่มีการประเมินผลการเผยแพร่สารนิเทศ

สำหรับหน่วยงานที่มีการเผยแพร่สารนิเทศ พบว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่จำนวน 18 แห่ง (ร้อยละ 16.82) ประเมินผลการเผยแพร่สารนิเทศโดยใช้แบบสอบถาม รองลงมาหน่วยงานจำนวน 8 แห่ง (ร้อยละ 7.48) ใช้การสังเกตการณ์ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 5 แห่ง (ร้อยละ 4.67) ใช้การสัมภาษณ์

ส่วนหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานจำนวนมากที่สุด 6 แห่ง (ร้อยละ 33.33) ประเมินผลการเผยแพร่สารนิเทศโดยการสัมภาษณ์ และหน่วยงานจำนวน 2 แห่ง (ร้อยละ 11.11) เท่ากัน ประเมินผลการเผยแพร่สารนิเทศโดยการสังเกตการณ์ และการใช้แบบสอบถาม ดังรายละเอียดในตารางที่ 42

ตารางที่ 42 การประเมินผลการเผยแพร่สารนิเทศ

การประเมินผล *	หน่วยงาน	ภาครัฐ (N=107)		ภาคเอกชน (N=18)		รวม (N=125)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี		87	81.31	11	61.11	98	78.40
มี วิธีการ		20	18.69	7	38.89	27	21.60
การสังเกตการณ์		(8)	(7.48)	(2)	(11.11)	(10)	(8.00)
การสัมภาษณ์		(5)	(4.67)	(6)	(33.33)	(11)	(8.88)
แบบสอบถาม		(18)	(16.82)	(2)	(11.11)	(20)	(16.00)
อื่นๆ		-	-	-	-	-	-

เมื่อจำแนกวิธีประเมินผล ตามวิธีการเผยแพร่สารนิเทศ ปรากฏดังนี้

วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายบุคคล พบว่า หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนส่วนใหญ่จำนวน 11 แห่ง (ร้อยละ 61.11) เท่ากัน ประเมินผลการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายบุคคลโดยใช้แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม และหน่วยงานจำนวน 8 แห่ง (ร้อยละ 44.44) ประเมินผลโดยใช้การสังเกตการณ์

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่จำนวน 10 แห่ง (ร้อยละ 83.33) ประเมินผลการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายบุคคลโดยใช้แบบสอบถาม รองลงมาหน่วยงานจำนวน 7 แห่ง (ร้อยละ 58.33) ประเมินผลโดยใช้การสังเกตการณ์ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 5 แห่ง (ร้อยละ 41.66) ประเมินผลโดยใช้การสัมภาษณ์

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานทั้งหมดจำนวน 6 แห่ง (ร้อยละ 100.00) ประเมินผลการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายบุคคลโดยใช้การสัมภาษณ์ และหน่วยงานจำนวน 1 แห่ง (ร้อยละ 16.66) เท่ากัน ประเมินผลโดยใช้การสังเกตการณ์ และใช้แบบสอบถาม

วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายกลุ่ม พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 13 แห่ง (ร้อยละ 56.52) ประเมินผลโดยใช้แบบสอบถาม รองลงมาหน่วยงานจำนวน 10 แห่ง (ร้อยละ 43.48) ประเมินผลโดยใช้วิธีการสังเกตการณ์ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 7 แห่ง (ร้อยละ 30.43) ประเมินผลโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่จำนวน 12 แห่ง (ร้อยละ 63.15) ประเมินผลการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายกลุ่มโดยใช้แบบสอบถาม รองลงมาหน่วยงานจำนวน 8 แห่ง (ร้อยละ 42.10) ประเมินผลโดยใช้วิธีสังเกตการณ์ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 4 แห่ง (ร้อยละ 21.05) ประเมินผลโดยใช้การสัมภาษณ์

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานจำนวน 3 แห่ง (ร้อยละ 75.00) ประเมินผลการเผยแพร่สารนิเทศแบบราบกลุ่มโดยใช้การสัมภาษณ์ หน่วยงานจำนวนครึ่งหนึ่ง 2 แห่ง (ร้อยละ 50.00) ประเมินผลโดยใช้การสังเกตการณ์ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 1 แห่ง (ร้อยละ 25.00) ประเมินผลโดยใช้แบบสอบถาม

วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบมวลชน พบว่า หน่วยงานจำนวนครึ่งหนึ่ง 5 แห่ง (ร้อยละ 50.00) ประเมินผลโดยใช้แบบสอบถาม รองลงมาหน่วยงานจำนวน 4 แห่ง (ร้อยละ 40.00) ประเมินผลโดยใช้การสังเกตการณ์ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 3 แห่ง (ร้อยละ 30.00) ประเมินผลโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่ จำนวน 5 แห่ง (ร้อยละ 55.55) ประเมินผลการเผยแพร่สารนิเทศแบบมวลชนโดยใช้แบบสอบถาม รองลงมาหน่วยงานจำนวน 3 แห่ง (ร้อยละ 33.33) ประเมินผลโดยใช้การสังเกตการณ์ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 2 แห่ง (ร้อยละ 22.22) ประเมินผลโดยการสัมภาษณ์

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานจำนวนทั้งหมด 1 แห่ง ประเมินผลการเผยแพร่สารนิเทศแบบมวลชนโดยใช้การสังเกตการณ์ และการสัมภาษณ์ ดังรายละเอียดในตารางที่ 43

ตารางที่ 43 วิธีประเมินผล จำแนกตามวิธีการเผยแพร่สารนิเทศ

หน่วยงาน / วิธีการเผยแพร่	ภาครัฐ (N=20)			ภาคเอกชน (N=7)			รวม (N=27)		
	วิธีการเผยแพร่สารนิเทศ			วิธีการเผยแพร่สารนิเทศ			วิธีการเผยแพร่สารนิเทศ		
	รายบุคคล	รายกลุ่ม	แบบมวลชน	รายบุคคล	รายกลุ่ม	แบบมวลชน	รายบุคคล	รายกลุ่ม	แบบมวลชน
วิธีประเมินผล *	[N=12]	[N=19]	[N=9]	[N=6]	[N=4]	[N=1]	[N=18]	[N=23]	[N=10]
การสังเกตการณ์ (N=10)	7	8	3	1	2	1	8	10	4
	[58.33]	[42.10]	[33.33]	[16.66]	[50.00]	[100.00]	[44.44]	[43.48]	[40.00]
การสัมภาษณ์ (N=11)	5	4	2	6	3	1	11	7	3
	[41.66]	[21.05]	[22.22]	[100.00]	[75.00]	[100.00]	[61.11]	[30.43]	[30.00]
การใช้แบบสอบถาม (N=20)	10	12	5	1	1	-	11	13	5
	[83.33]	[63.15]	[55.55]	[16.66]	[25.00]	-	[61.11]	[56.52]	[50.00]
อื่น ๆ	-	-	-	-	-	-	-	-	-

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

เมื่อจำแนกวิธีประเมินผล ตามกลุ่มเป้าหมาย ปรากฏดังนี้

กลุ่มเป้าหมายในสถานศึกษา พบว่าหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนส่วนใหญ่จำนวน 13 แห่ง (ร้อยละ 52.00) ประเมินผลโดยใช้แบบสอบถาม รองลงมาหน่วยงานจำนวน 8 แห่ง (ร้อยละ 32.00) เท่ากัน ประเมินผลโดยการสังเกตการณ์ และสัมภาษณ์

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่จำนวน 12 แห่ง (ร้อยละ 66.66) ประเมินผลกลุ่มเป้าหมายในสถานศึกษาโดยใช้แบบสอบถาม รองลงมาหน่วยงานจำนวน 6 แห่ง (ร้อยละ 33.33) ประเมินผลโดยใช้การสังเกตการณ์ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 4 แห่ง (ร้อยละ 22.22) ประเมินผลโดยการสัมภาษณ์

ส่วนหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 4 แห่ง (ร้อยละ 57.14) ประเมินผลกลุ่มเป้าหมายในสถานศึกษาโดยการสัมภาษณ์ รองลงมาหน่วยงานจำนวน 2 แห่ง (ร้อยละ 28.57) ประเมินผลโดยการสังเกตการณ์ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 1 แห่ง (ร้อยละ 14.28) ประเมินผลการเผยแพร่โดยใช้แบบสอบถาม

กลุ่มเป้าหมายในชุมชน พบว่า หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนส่วนใหญ่จำนวน 10 แห่ง (ร้อยละ 52.63) ประเมินผลกลุ่มเป้าหมายในชุมชนโดยใช้แบบสอบถาม รองลงมาหน่วยงานจำนวน 8 แห่ง (ร้อยละ 42.11) ประเมินผลโดยการสัมภาษณ์ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 7 แห่ง (ร้อยละ 36.84) ประเมินผลโดยการสังเกตการณ์

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่จำนวน 9 แห่ง (ร้อยละ 69.23) ประเมินผลกลุ่มเป้าหมายในชุมชนโดยใช้แบบสอบถาม รองลงมาหน่วยงานจำนวน 5 แห่ง (ร้อยละ 38.46) ประเมินผลโดยการสังเกตการณ์ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 4 แห่ง (ร้อยละ 30.76) ประเมินผลโดยการสัมภาษณ์

ส่วนหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 4 แห่ง (ร้อยละ 66.67) ประเมินผลกลุ่มเป้าหมายในชุมชนโดยใช้แบบสอบถาม รองลงมาหน่วยงานจำนวน 2 แห่ง (ร้อยละ 33.33) ประเมินผลโดยการสัมภาษณ์ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 1 แห่ง (ร้อยละ 16.67) ประเมินผลโดยใช้สังเกตการณ์

กลุ่มเป้าหมายในสถานประกอบการ หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจำนวน ครั้งหนึ่ง 4 แห่ง (ร้อยละ 50.00) ประเมินผลกลุ่มเป้าหมายในสถานประกอบการโดยใช้การสังเกตการณ์และการใช้แบบสอบถาม และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 3 แห่ง (ร้อยละ 37.50) ประเมินผลโดยใช้การสัมภาษณ์

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่ จำนวน 3 แห่ง (ร้อยละ 60.00) ประเมินผลกลุ่มเป้าหมายในสถานประกอบการโดยใช้การ ใช้แบบสอบถาม และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 2 แห่ง (ร้อยละ 40.00) เท่ากัน ประเมินผลโดย การสังเกตการณ์และการสัมภาษณ์

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานจำนวนมากที่สุด 2 แห่ง (ร้อยละ 66.67) ประเมินผลกลุ่มเป้าหมายในสถานประกอบการโดยการสังเกตการณ์ และ หน่วยงานจำนวน 1 แห่ง (ร้อยละ 33.33) ประเมินผลโดยใช้การสัมภาษณ์และใช้ แบบสอบถาม

กลุ่มเป้าหมายเฉพาะ พบว่า หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจำนวน 2 แห่ง (ร้อยละ 100.00) ประเมินผลกลุ่มเป้าหมายเฉพาะโดยใช้แบบสอบถาม และหน่วยงานจำนวน 1 แห่ง (ร้อยละ 50.00) เท่ากัน ประเมินผลโดยการสังเกตการณ์และการใช้แบบสอบถาม

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐจำนวน 1 แห่ง (ร้อยละ 100.00) เท่ากัน ประเมินผลกลุ่มเป้าหมายเฉพาะโดยการสัมภาษณ์และการใช้ แบบสอบถาม

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานจำนวน 1 แห่ง (ร้อยละ 100.00) เท่ากัน ประเมินผลกลุ่มเป้าหมายเฉพาะโดยการสังเกตการณ์และการสัมภาษณ์

กลุ่มเป้าหมายอื่น พบว่า หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนซึ่งมีจำนวน เพียง 2 แห่ง (ภาครัฐ 1 แห่ง และภาคเอกชน 1 แห่ง) ประเมินผลกลุ่มเป้าหมายอื่นโดยการ สัมภาษณ์ เพียงวิธีเดียว ดังรายละเอียดในตารางที่ 44

ตารางที่ 44 วิธีประเมินผล จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย

หน่วยงาน / กลุ่มเป้าหมาย	ภาครัฐ (N=20)					ภาคเอกชน (N=7)					รวม (N=27)				
	กลุ่มเป้าหมาย					กลุ่มเป้าหมาย					กลุ่มเป้าหมาย				
	สถานศึกษา	ชุมชน	ประกอบการ	เฉพาะ	อื่น ๆ	สถานศึกษา	ชุมชน	ประกอบการ	เฉพาะ	อื่น ๆ	สถานศึกษา	ชุมชน	ประกอบกา	เฉพาะ	อื่น ๆ
วิธีประเมินผล *	[N=18]	[N=13]	[N=5]	[N=1]	[N=1]	[N=7]	[N=6]	[N=3]	[N=1]	[N=1]	[N=25]	[N=19]	[N=8]	[N=2]	[N=2]
การสังเกตการณ์	6	5	2	-	-	2	2	2	1	-	8	7	4	1	-
	[33.33]	[38.46]	[40.00]	-	-	[28.57]	[33.33]	[66.66]	[100.00]	-	[32.00]	[36.84]	[50.00]	[50.00]	-
การสัมภาษณ์	4	4	2	1	1	4	4	1	1	1	8	8	3	2	2
	[22.22]	[30.76]	[40.00]	[100.00]	[100.00]	[57.14]	[66.66]	[33.33]	[100.00]	[100.00]	[32.00]	[42.11]	[37.50]	[100.00]	[100.00]
การใช้แบบสอบถาม	12	9	3	1	-	1	1	1	-	-	13	10	4	1	-
	[66.66]	[69.23]	[60.00]	[100.00]	-	[14.28]	[16.66]	[33.33]	-	-	[52.00]	[52.63]	[50.00]	[50.00]	-
อื่น ๆ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

2.6 การเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีนให้ห้องสมุด

ในการสอบถามผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบการเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีนจำนวน 125 คน ถึงการเผยแพร่สารนิเทศไปยังห้องสมุดของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนพบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 76 แห่ง (ร้อยละ 60.80) ไม่มีการเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีนไปยังห้องสมุด ในขณะที่หน่วยงานจำนวนน้อย 49 แห่ง (ร้อยละ 39.20) มีการเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีนไปยังห้องสมุด

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่จำนวน 67 แห่ง (ร้อยละ 62.22) ไม่มีการเผยแพร่สารนิเทศไปยังห้องสมุด ในขณะที่หน่วยงานภาคเอกชนจำนวนครึ่งหนึ่ง 9 แห่ง (ร้อยละ 50.00) เท่ากัน มีการเผยแพร่และไม่เผยแพร่สารนิเทศไปยังห้องสมุด

สำหรับหน่วยงานที่เผยแพร่สารนิเทศไปยังห้องสมุดซึ่งมีจำนวน 49 แห่ง พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่จำนวน 27 แห่ง (ร้อยละ 21.60) เผยแพร่สารนิเทศไปยังห้องสมุดโรงเรียน รองลงมาหน่วยงานจำนวน 8 แห่ง (ร้อยละ 6.40) เผยแพร่สารนิเทศไปยังห้องสมุดประชาชน หน่วยงานจำนวน 5 แห่ง (ร้อยละ 4.00) เผยแพร่สารนิเทศไปยังห้องสมุดแห่งชาติ และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 3 แห่ง (ร้อยละ 2.40) เผยแพร่สารนิเทศไปยังห้องสมุดเฉพาะ สำหรับคำตอบอื่น ๆ มีหน่วยงานตอบ 1 แห่ง (ร้อยละ 0.80) คือ ส่วนการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยี สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) โดยระบุว่าเผยแพร่สารนิเทศไปยังหน่วยงานที่ขอมา และห้องสมุดเคลื่อนที่

เมื่อจำแนกตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่จำนวน 22 แห่ง (ร้อยละ 20.56) เผยแพร่สารนิเทศไปยังห้องสมุดโรงเรียน รองลงมาหน่วยงานจำนวน 5 แห่ง (ร้อยละ 4.67) เผยแพร่สารนิเทศไปยังห้องสมุดแห่งชาติ หน่วยงานจำนวน 4 แห่ง (ร้อยละ 3.73) เท่ากัน เผยแพร่สารนิเทศไปยังห้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐ และเอกชน และห้องสมุดประชาชน และหน่วยงานจำนวนน้อยที่สุด 3 แห่ง (ร้อยละ 2.80) เผยแพร่สารนิเทศไปยังห้องสมุดเฉพาะ

ส่วนหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า หน่วยงานส่วนใหญ่
จำนวน 5 แห่ง (ร้อยละ 27.77) เผยแพร่สารนิเทศไปยังห้องสมุดโรงเรียน และหน่วยงาน
จำนวนใกล้เคียงกัน 4 แห่ง (ร้อยละ 22.22) เผยแพร่สารนิเทศไปยังห้องสมุดประชาชน ดัง
รายละเอียดในตารางที่ 45

ตารางที่ 45 การเผยแพร่สารนิเทศไปยังห้องสมุด

การเผยแพร่สารนิเทศ *	หน่วยงาน ภาครัฐ (N=107)		ภาคเอกชน (N=18)		รวม (N=125)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เผยแพร่	67	62.62	9	50.00	76	60.80
เผยแพร่	40	37.38	9	50.00	49	39.20
หอสมุดแห่งชาติ	(5)	(4.67)	-	-	(5)	(4.00)
ห้องสมุดโรงเรียน	(22)	(20.56)	(5)	(27.77)	(27)	(21.60)
ห้องสมุดเฉพาะ	(3)	(2.80)	-	-	(3)	(2.40)
ห้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐ และเอกชน	(4)	(3.73)	-	-	(4)	(3.20)
ห้องสมุดประชาชน	(4)	(3.73)	(4)	(22.22)	(8)	(6.40)
อื่น ๆ	(1)	(0.93)	-	-	(1)	(0.80)

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ตอนที่ 3 ปัญหาในการเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีนและข้อเสนอแนะ

การนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีนได้จำแนกปัญหาออกเป็น 5 กลุ่มใหญ่ คือ ปัญหาด้านประเภทของสื่อ วิธีการเผยแพร่ เนื้อหา กลุ่มเป้าหมายในการเผยแพร่สารนิเทศ และปัญหาด้านอื่น ๆ โดยนำเสนอค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาในภาพรวม แล้วจึงนำเสนอรายละเอียดของปัญหาเป็นรายด้าน สำหรับข้อเสนอแนะ นำเสนอตามลำดับความถี่ของคำตอบ ดังนี้

3.1 ปัญหาในการเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีนของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน

จากการสอบถามผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบการเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีนของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 125 แห่งถึงปัญหาในการเผยแพร่สารนิเทศโดยจำแนกปัญหาออกเป็น 5 กลุ่มใหญ่ คือ ปัญหาด้านประเภทของสื่อ ด้านวิธีการเผยแพร่ ด้านเนื้อหา ด้านกลุ่มเป้าหมายในการเผยแพร่สารนิเทศ และปัญหาอื่น ๆ ปรากฏว่า หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ประสบปัญหาในการเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีนโดยรวมในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.92$) และประสบปัญหาแต่ละด้านในระดับปานกลางทุกด้านเช่นเดียวกัน โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยได้ดังนี้ ปัญหาด้านอื่น ๆ ($\bar{X}=3.40$) ปัญหาด้านวิธีการเผยแพร่ ($\bar{X}=3.06$) ปัญหาด้านประเภทของสื่อ ($\bar{X}=2.89$) ปัญหาด้านเนื้อหาสารนิเทศ ($\bar{X}=2.74$) และปัญหาด้านกลุ่มเป้าหมาย ($\bar{X}=2.67$)

เมื่อพิจารณาปัญหาในการเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีนตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐประสบปัญหาในการเผยแพร่สารนิเทศโดยรวมในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.96$) และประสบปัญหาแต่ละด้านในระดับปานกลางทุกด้าน โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกคือ ปัญหาด้านอื่น ๆ ($\bar{X}=3.48$) ปัญหาด้านวิธีการ ($\bar{X}=3.12$) และปัญหาประเภทของสื่อ ($\bar{X}=2.95$)

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า ประสบปัญหาในการเผยแพร่สารนิเทศ โดยรวมในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.66$) และประสบปัญหาแต่ละด้าน 2 ระดับคือ ระดับปานกลางและระดับน้อย โดยปัญหาที่ประสบในระดับปานกลางมี 4 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกคือ ปัญหาด้านอื่น ๆ ($\bar{X}=3.40$) ปัญหาด้านวิธีการเผยแพร่สารนิเทศ ($\bar{X}=2.72$) และปัญหาด้านประเภทของสื่อ ($\bar{X}=2.58$) ส่วนปัญหาที่หน่วยงานภาคเอกชนประสบในระดับน้อยมี 1 ปัญหา คือ ปัญหาด้านเนื้อหา ($\bar{X}=2.42$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 46

ตารางที่ 46 ปัญหาในการเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีน

ปัญหาในการเผยแพร่	ภาครัฐ(N=107)			ภาคเอกชน(N=18)			รวม(N=125)		
	$\bar{X}$	SD	แปลความ	$\bar{X}$	SD	แปลความ	$\bar{X}$	SD	แปลความ
ด้านประเภทของสื่อสารนิเทศ	2.95	1.38	ป	2.58	1.41	ป	2.89	1.39	ป
ด้านวิธีการเผยแพร่สารนิเทศ	3.12	1.33	ป	2.72	1.37	ป	3.06	1.35	ป
ด้านเนื้อหาสารนิเทศ	2.79	1.15	ป	2.42	1.29	น	2.74	1.18	ป
ด้านกลุ่มเป้าหมาย	2.69	1.25	ป	2.53	1.51	ป	2.67	1.29	ป
ด้านปัญหาอื่น ๆ	3.48	1.37	ป	3.40	1.48	ป	3.47	1.38	ป
รวม	[2.96]	[1.40]	[ป]	[2.66]	[1.45]	[ป]	[2.92]	[1.37]	[ป]

เมื่อจำแนกรายละเอียดของปัญหาแต่ละด้าน ปรากฏผลดังนี้

3.1.1 ปัญหาด้านประเภทของสื่อสารนิเทศ

สำหรับปัญหาด้านประเภทของสื่อสารนิเทศ ได้จำแนกสื่อสารนิเทศ ออกเป็น 6 ประเภท คือ สื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อโสตทัศน์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อมวลชน และ สื่อพินบ้าน ผลปรากฏว่า หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประสบปัญหาโดยรวมในระดับปานกลางทุกสื่อ โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยได้ดังนี้ คือ สื่อมวลชน ($\bar{X}=3.15$) สื่อโสตทัศน์ ($\bar{X}=2.98$) สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ($\bar{X}=2.97$) สื่อพินบ้าน ($\bar{X}=2.84$) สื่อสิ่งพิมพ์ ($\bar{X}=2.73$) และสื่อ บุคคล ($\bar{X}=2.71$)

เมื่อพิจารณา ตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐ ประสบปัญหาประเภทของสื่อสารนิเทศในระดับปานกลางทุกสื่อ โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ สื่อมวลชน ($\bar{X}=3.14$) สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ($\bar{X}=3.09$) และสื่อโสตทัศน์ ($\bar{X}=3.03$)

ส่วนหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า ประสบปัญหาด้านประเภทของสื่อ สารนิเทศ 2 ระดับ คือ ระดับปานกลาง และระดับน้อย โดยปัญหาที่ประสบในระดับปานกลาง มี 3 ด้าน คือ สื่อมวลชน ($\bar{X}=3.21$) สื่อพินบ้าน ($\bar{X}=2.73$) และสื่อโสตทัศน์ ($\bar{X}=2.64$) ส่วน ปัญหาที่ประสบในระดับน้อยมี 3 ด้าน คือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ($\bar{X}=2.35$) สื่อบุคคล ($\bar{X}=2.33$) และสื่อสิ่งพิมพ์ ($\bar{X}=2.28$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 47

ตารางที่ 47 ปัญหาด้านประเภทของสื่อสารนิเทศ

ประเภทของสื่อสารนิเทศ	ภาครัฐ(N=107)			ภาคเอกชน(N=18)			รวม(N=125)		
	$\bar{x}$	SD	แปลความ	$\bar{x}$	SD	แปลความ	$\bar{x}$	SD	แปลความ
สื่อบุคคล	2.79	1.32	ป	2.33	1.35	น	2.71	1.34	ป
สื่อสิ่งพิมพ์	2.80	1.34	ป	2.28	1.18	น	2.73	1.33	ป
สื่อโสตทัศน	3.03	1.41	ป	2.64	1.32	ป	2.98	1.40	ป
สื่ออิเล็กทรอนิกส์	3.09	1.41	ป	2.35	1.31	น	2.97	1.42	ป
สื่อมวลชน	3.14	1.46	ป	3.21	1.55	ป	3.15	1.47	ป
สื่อพื้นบ้าน	2.87	1.30	ป	2.73	1.52	ป	2.84	1.34	ป

เมื่อนำปัญหาในด้านประเภทของสื่อสารนิเทศทั้ง 6 สื่อ คือ สื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อโสตทัศน สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อมวลชน และสื่อพื้นบ้าน มาจำแนกรายละเอียดของปัญหาในแต่ละสื่อ ปรากฏดังนี้

ปัญหาด้านสื่อบุคคล

ได้จำแนกออกเป็น 6 ปัญหาย่อย ปรากฏว่า ปัญหาย่อยแต่ละปัญหามีหน่วยงานตอบว่ามีปัญหาดังแต่ 97 - 111 แห่ง โดยปัญหาที่มีหน่วยงานตอบสูงสุด 111 แห่ง เท่ากัน มี 2 ปัญหา คือ บุคลากรที่ใช้เป็นสื่อในการเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีนขาดทักษะในการสื่อสาร และบุคลากรที่ใช้เป็นสื่อในการเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีนขาดการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง ส่วนปัญหาที่มีหน่วยงานตอบน้อยที่สุด 97 แห่ง คือ บุคลากรที่ใช้เป็นสื่อในการเผยแพร่สารนิเทศไม่ให้ความร่วมมือในการเข้ารับการอบรม

เมื่อพิจารณาระดับปัญหา พบว่ามี 2 ระดับ คือ ระดับปานกลางและระดับน้อย โดยปัญหาในระดับปานกลาง มี 3 ปัญหา เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยได้ดังนี้ ปัญหาขาดแคลนบุคลากรที่ใช้เป็นสื่อในการเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีน ($\bar{X}=3.23$) ปัญหาบุคลากรที่ใช้เป็นสื่อในการเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีนขาดการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}=2.99$) และปัญหาบุคลากรที่ใช้เป็นสื่อในการเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีนขาดความรู้ความเข้าใจอย่างชัดเจนในเรื่องแอมเฟตามีน ($\bar{X}=2.47$) ส่วนปัญหาในระดับน้อยมี 3 ปัญหา เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยได้ดังนี้ ปัญหาบุคลากรที่ใช้เป็นสื่อในการเผยแพร่แอมเฟตามีนขาดทักษะในการสื่อสาร ($\bar{X}=2.50$) ปัญหาบุคลากรที่ใช้เป็นสื่อในการเผยแพร่สารนิเทศขาดความรู้ความเข้าใจในการใช้สื่อเพื่อการเผยแพร่ และปัญหาบุคลากรที่ใช้เป็นสื่อในการเผยแพร่สารนิเทศไม่ให้ความร่วมมือในการเข้ารับการอบรม ($\bar{X}=2.29$)

เมื่อจำแนกปัญหาด้านสื่อบุคคลตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐประสบปัญหาในระดับปานกลาง 5 ปัญหา โดยปัญหาที่ค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ปัญหาขาดแคลนบุคลากรที่ใช้เป็นสื่อในการเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีน ($\bar{X}=3.27$) ปัญหาบุคลากรที่ใช้เป็นสื่อในการเผยแพร่สารนิเทศขาดการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}=3.14$) และปัญหาบุคลากรที่ใช้เป็นสื่อในการเผยแพร่สารนิเทศขาดความรู้ความเข้าใจอย่าง

ชัดเจนในเรื่องแอมเฟตามีน ($\bar{X}=2.77$) ส่วนปัญหาในระดับน้อย พบว่ามี 1 ปัญหา คือ บุคลากรที่ใช้เป็นสื่อในการเผยแพร่ไม่ให้ความร่วมมือในการเข้ารับการอบรม ($\bar{X}=2.40$)

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า ประสบปัญหาในระดับปานกลาง 2 ปัญหา คือ ปัญหาขาดแคลนบุคลากรที่ใช้เป็นสื่อในการเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีน ($\bar{X}=3.06$) และบุคลากรที่ใช้เป็นสื่อในการเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีนขาดความรู้ความเข้าใจอย่างชัดเจนในเรื่องแอมเฟตามีน ($\bar{X}=2.59$) ส่วนปัญหาในระดับน้อยมี 4 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ บุคลากรที่ใช้เป็นสื่อในการเผยแพร่สารนิเทศไม่ให้ความร่วมมือในการเข้ารับการอบรม ($\bar{X}=1.77$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 48

ปัญหาด้านสื่อสิ่งพิมพ์

ได้จำแนกออกเป็น 5 ปัญหาย่อย ปรากฏว่าปัญหาย่อยแต่ละปัญหามีหน่วยงานตอบตั้งแต่ 102 – 113 แห่ง โดยปัญหาที่มีหน่วยงานตอบสูงสุด 113 แห่ง คือ สื่อสิ่งพิมพ์มีจำนวนไม่เพียงพอกับกลุ่มเป้าหมาย ส่วนปัญหาที่มีหน่วยงานตอบน้อยที่สุด 102 แห่ง คือ ต้นทุนในการผลิตสูง

เมื่อพิจารณาระดับปัญหาพบว่า มี 2 ระดับ คือระดับปานกลางและระดับน้อย โดย ปัญหาในระดับปานกลางมี 4 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ปัญหาสื่อสิ่งพิมพ์มีจำนวนไม่เพียงพอกับกลุ่มเป้าหมาย ($\bar{X}=3.36$) ปัญหาต้นทุนในการผลิตสูง ($\bar{X}=2.78$) และปัญหารูปแบบของสื่อสิ่งพิมพ์ไม่ดึงดูดและเร้าความสนใจ ($\bar{X}=2.77$) ส่วนปัญหาในระดับน้อยมี 1 ปัญหา คือ ปัญหาการเก็บรักษาสื่อสิ่งพิมพ์เพื่อนำไปเผยแพร่ทำได้ลำบาก เนื่องจากมีลักษณะรูปทรงและขนาดที่แตกต่างกัน ($\bar{X}=2.16$)

เมื่อจำแนกปัญหาด้านสื่อสิ่งพิมพ์ตามประเภทของหน่วยงาน พบว่าหน่วยงานภาครัฐประสบปัญหาในระดับปานกลาง 4 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ปัญหาสื่อสิ่งพิมพ์มีจำนวนไม่เพียงพอกับกลุ่มเป้าหมาย ($\bar{X}=3.42$) ปัญหาต้นทุนในการผลิตสูง ($\bar{X}=2.89$) และปัญหารูปแบบของสื่อสิ่งพิมพ์ไม่ดึงดูดและเร้าความสนใจ ($\bar{X}=2.84$) ส่วนปัญหาในระดับน้อย พบว่า มี 1 ปัญหา คือ การเก็บรักษาสื่อสิ่งพิมพ์เพื่อนำไปเผยแพร่ทำได้ลำบาก เนื่องจากมีลักษณะรูปทรงและขนาดที่แตกต่างกัน ($\bar{X}=2.23$)

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า ประสบปัญหาในระดับปานกลาง 1 ปัญหา คือ ปัญหาสื่อสิ่งพิมพ์มีจำนวนไม่เพียงพอกับกลุ่มเป้าหมาย ($\bar{X}=3.00$) ส่วนปัญหาในระดับน้อยมี 4 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ปัญหาการเก็บรักษาสื่อสิ่งพิมพ์เพื่อนำไปเผยแพร่ทำได้ลำบากเนื่องจากมีลักษณะรูปทรงและขนาดที่แตกต่างกัน ($\bar{X}=1.69$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 49

ปัญหาด้านสื่อโสตทัศน

ได้จำแนกออกเป็น 7 ปัญหาย่อย ปรากฏว่า ปัญหาย่อยแต่ละปัญหามีหน่วยงานตอบว่ามีปัญหาดังแต่ 98 - 103 แห่ง โดยปัญหาที่มีหน่วยงานตอบสูงสุด 103 แห่ง คือ ปัญหาไม่สามารถใช้ได้กับกลุ่มเป้าหมายในบางพื้นที่ เนื่องจากขาดแคลนอุปกรณ์ที่ใช้ร่วมกับสื่อโสตทัศนบางประเภท ส่วนปัญหาที่มีหน่วยงานตอบน้อยที่สุด 98 แห่ง คือ ปัญหาต้นทุนในการผลิตสูง

เมื่อพิจารณาระดับปัญหา พบว่า หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนโดยรวมประสบปัญหาในระดับปานกลางทุกปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ปัญหาต้นทุนในการผลิตสูง ($\bar{X}=3.34$) ปัญหาสื่อโสตทัศนมีจำนวนไม่เพียงพอกับกลุ่มเป้าหมาย ($\bar{X}=3.11$) และปัญหาไม่สามารถใช้ได้กับกลุ่มเป้าหมายในบางพื้นที่ เนื่องจากขาดแคลนอุปกรณ์ที่ใช้ร่วมกับสื่อโสตทัศนบางประเภท ($\bar{X}=3.07$)

เมื่อจำแนกปัญหาด้านสื่อโสตทัศนตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐประสบปัญหาในระดับปานกลางทุกปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ปัญหาต้นทุนในการผลิตสูง ($\bar{X}=3.35$) ปัญหาสื่อโสตทัศนมีจำนวนไม่เพียงพอกับกลุ่มเป้าหมาย ($\bar{X}=3.19$) และปัญหาไม่สามารถใช้ได้กับกลุ่มเป้าหมายในบางพื้นที่ เนื่องจากขาดแคลนอุปกรณ์ที่ใช้ร่วมกับสื่อโสตทัศนบางประเภท ($\bar{X}=3.16$)

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า ประสบปัญหาในระดับปานกลางและระดับน้อย ปัญหาที่ประสบในระดับปานกลางมี 5 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ปัญหาต้นทุนในการผลิตสูง ($\bar{X}=3.27$) ปัญหาผลิตได้เฉพาะสื่อที่มีอุปกรณ์ในการผลิตเท่านั้น ส่วนสื่ออื่น ๆ ที่เหมาะสมไม่สามารถผลิตได้ และปัญหาสื่อโสตทัศนมีจำนวนไม่เพียงพอกับกลุ่มเป้าหมาย ($\bar{X}=2.67$ เท่ากัน) ปัญหาไม่สามารถใช้ได้กับกลุ่มเป้าหมายในบางพื้นที่เนื่องจากขาดแคลนอุปกรณ์ที่ใช้ร่วมกับสื่อโสตทัศนบางประเภท และอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตสื่อโสตทัศนไม่ทันสมัย ($\bar{X}=2.53$ เท่ากัน) ส่วนปัญหาในระดับน้อยมี 2 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ปัญหาใช้ได้กับกลุ่มเป้าหมายที่มีจำนวนจำกัด ($\bar{X}=2.36$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 50

ปัญหาด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ได้จำแนกออกเป็น 6 ปัญหาย่อย ปรากฏว่า ปัญหาย่อยแต่ละปัญหามีหน่วยงานตอบว่ามีปัญหาตั้งแต่ 76 – 80 แห่ง โดยปัญหาที่มีหน่วยงานตอบสูงสุด 80 แห่ง เท่ากัน มี 2 ปัญหาคือ ปัญหาขาดแคลนบุคลากรที่รับผิดชอบโดยตรงในการสร้างฐานข้อมูล และต้นทุนในการผลิตสูง ส่วนปัญหาที่มีหน่วยงานตอบน้อยที่สุด 76 แห่ง คือ อุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตสารนิเทศแอมเฟตามีนมีจำกัด และต้องใช้ร่วมกับการทำงานด้านอื่น

เมื่อพิจารณาระดับปัญหา พบว่า หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนโดยรวมประสบปัญหาในระดับปานกลางปัญหาทุกปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ปัญหาต้นทุนในการผลิตสูง ($\bar{X}=3.09$) ปัญหาไม่สามารถใช้ได้กับกลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่ม ($\bar{X}=3.03$) ปัญหาขาดแคลนบุคลากรที่รับผิดชอบโดยตรงในการสร้างฐานข้อมูล ($\bar{X}=2.95$)

เมื่อจำแนกปัญหาด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐประสบปัญหาในระดับปานกลางทุกด้าน โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ปัญหาอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตสารนิเทศแอมเฟตามีนมีจำกัดและต้องใช้ร่วมกับการทำงานในด้านอื่น ($\bar{X}=3.16$) ปัญหาต้นทุนในการผลิตสูง ($\bar{X}=3.15$) และปัญหาไม่สามารถใช้ได้กับกลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่ม และขาดแคลนบุคลากรที่รับผิดชอบในการสร้างฐานข้อมูล ($\bar{X}=3.09$ เท่ากัน)

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่าประสบปัญหาในระดับปานกลาง 2 ปัญหา คือ ปัญหาต้นทุนในการผลิตสูง ($\bar{X}=2.77$) และไม่สามารถใช้ได้กับกลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่ม ($\bar{X}=2.69$) ส่วนปัญหาที่ประสบในระดับน้อยมี 4 ปัญหาโดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ อุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตสารนิเทศแอมเฟตามีนมีจำกัดและต้องใช้ร่วมกับการทำงานด้านอื่น ($\bar{X}=1.85$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 51

ปัญหาด้านสื่อมวลชน

ได้จำแนกออกเป็น 6 ปัญหาย่อย ปรากฏว่า ปัญหาย่อยแต่ละปัญหามีหน่วยงานตอบว่ามีปัญหาดังแต่ 77 – 90 แห่ง โดยปัญหาที่มีหน่วยงานตอบสูงสุด 90 แห่ง คือ ต้นทุนในการผลิตสูง ส่วนปัญหาที่มีหน่วยงานตอบน้อยที่สุด 77 แห่ง คือ สื่อมวลชนให้ความร่วมมือน้อยในการเผยแพร่สารนิเทศ

เมื่อพิจารณาระดับปัญหา พบว่า มี 2 ระดับ คือ ระดับมาก และระดับปานกลาง โดยปัญหาในระดับมากมี 2 ปัญหา ได้แก่ ปัญหาขาดงบประมาณในการเช่าซื้อเวลาออกอากาศ ($\bar{X}=3.66$) และปัญหาต้นทุนในการผลิตสูง ($\bar{X}=3.59$) ส่วนปัญหาในระดับปานกลางมี 4 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ปัญหาขั้นตอนในการจัดทำและเตรียมการยุ่งยากและใช้เวลาน้อย ($\bar{X}=3.20$) ปัญหาขาดแคลนอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตรายการ ($\bar{X}=2.89$) และปัญหาการผลิตรายการที่เผยแพร่ผ่านสื่อมวลชนยังไม่ได้มาตรฐานที่ดีพอ ($\bar{X}=2.78$)

เมื่อจำแนกปัญหาด้านสื่อมวลชนตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐประสบปัญหา 2 ระดับ คือ ระดับมากและระดับปานกลาง ปัญหาที่ประสบในระดับมากมี 2 ปัญหา คือ ปัญหาขาดงบประมาณในการเช่าซื้อเวลาออกอากาศ ($\bar{X}=3.66$) และปัญหาต้นทุนในการผลิตสูง ($\bar{X}=3.57$) ส่วนปัญหาที่ประสบปัญหาในระดับปานกลางมี 4 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ปัญหาขั้นตอนในการจัดทำและเตรียมการยุ่งยากและใช้เวลานาน ($\bar{X}=3.15$) ปัญหาขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ในการผลิตรายการ ($\bar{X}=2.88$) และปัญหาการผลิตรายการที่เผยแพร่ผ่านสื่อมวลชนยังไม่ได้มาตรฐานที่ดีพอ ($\bar{X}=2.84$)

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า ประสบปัญหาในระดับมาก 2 ปัญหา คือ ปัญหาขาดงบประมาณในการเช่าซื้อเวลาออกอากาศ ($\bar{X}=3.67$) และปัญหาต้นทุนในการผลิตสูง ($\bar{X}=3.60$) และประสบปัญหาในระดับปานกลาง 4 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ปัญหาขั้นตอนในการจัดทำและเตรียมการยุ่งยากและใช้เวลานาน ($\bar{X}=3.47$) ปัญหาสื่อมวลชนไม่ให้ความร่วมมือในการเผยแพร่สารนิเทศ และปัญหาขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ในการผลิตรายการ ($\bar{X}=2.92$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 52

ปัญหาด้านสื่อพื้นบ้าน

ได้จำแนกออกเป็น 5 ปัญหาย่อย ปรากฏว่า ปัญหาย่อยแต่ละปัญหาที่มีหน่วยงานตอบว่ามีปัญหาดังแต่ 84 – 88 แห่ง โดยปัญหาที่มีหน่วยงานตอบสูงสุด 88 แห่ง เท่ากัน มี 2 ปัญหาคือ ปัญหาไม่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายบางกลุ่มบางพื้นที่ และไม่ได้รับความนิยม และความสนใจเท่าที่ควร ส่วนปัญหาที่มีหน่วยงานตอบน้อยที่สุด 84 แห่ง คือ ปัญหาเวลาในการกระจายเสียงและการแสดงมีจำกัดทำให้ไม่สามารถเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีนที่มีข้อความยาวมากได้

เมื่อพิจารณาระดับปัญหา พบว่า หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนโดยรวมประสบปัญหาในระดับระดับปานกลางทั้ง 5 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ปัญหาไม่ได้รับความนิยมและความสนใจเท่าที่ควร ($\bar{X}=3.15$) ปัญหาขาดแคลนศิลปินพื้นบ้านที่ทำหน้าที่ในการเผยแพร่ ($\bar{X}=2.84$) และปัญหาสื่อพื้นบ้านไม่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายบางกลุ่มบางพื้นที่ ($\bar{X}=2.77$)

เมื่อจำแนกปัญหาด้านสื่อพื้นบ้านตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐประสบปัญหาในระดับปานกลางทุกปัญหาเช่นเดียวกัน โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ปัญหาไม่ได้รับความนิยม และความสนใจเท่าที่ควร ($\bar{X}=3.14$) ปัญหาเวลาในการกระจายเสียงและการแสดงมีจำกัดทำให้ไม่สามารถเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีนที่มีข้อความยาวมากได้ ($\bar{X}=2.86$) และปัญหาสื่อพื้นบ้านไม่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายบางกลุ่มบางพื้นที่ ($\bar{X}=2.81$)

ส่วนหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า ประสบปัญหา 2 ระดับคือ ระดับปานกลางและระดับน้อย โดยปัญหาในระดับปานกลางมี 3 ปัญหา เรียงตามลำดับเฉลี่ยได้ดังนี้ คือ ปัญหาขาดแคลนศิลปินพื้นบ้านที่ทำหน้าที่ในการเผยแพร่ ($\bar{X}=3.23$) ปัญหาไม่ได้รับความนิยมและความสนใจเท่าที่ควร ($\bar{X}=3.21$) และปัญหาสื่อพื้นบ้านไม่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายบางกลุ่มบางพื้นที่ ($\bar{X}=2.57$) ส่วนปัญหาในระดับน้อยมี 2 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ปัญหาเวลาในการกระจายเสียงและการแสดงมีจำกัดทำให้ไม่สามารถเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีนที่มีข้อความยาวมากได้ ($\bar{X}=2.21$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 53

3.1.2 ปัญหาด้านวิธีการเผยแพร่สารนิเทศ

ปัญหาด้านวิธีการเผยแพร่สารนิเทศ ได้จำแนกออกเป็น 3 วิธี คือ วิธีการเผยแพร่แบบรายบุคคล วิธีการเผยแพร่แบบรายกลุ่ม และวิธีการเผยแพร่แบบมวลชน ปรากฏว่า หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนโดยรวมประสบปัญหาในระดับปานกลางทุกวิธี โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยได้ดังนี้ คือ วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายบุคคล ($\bar{X}=3.10$) วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายกลุ่ม ($\bar{X}=3.08$) และวิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบมวลชน ($\bar{X}=2.97$)

เมื่อพิจารณาตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า ทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนประสบปัญหาในระดับปานกลางทั้ง 3 วิธีเช่นเดียวกัน โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสำหรับหน่วยงานภาครัฐ คือ ปัญหาด้านวิธีการเผยแพร่แบบรายกลุ่ม ($\bar{X}=3.18$) ส่วนหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า ปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากันมี 2 ปัญหา คือ ปัญหาวิธีการเผยแพร่แบบรายบุคคลและแบบมวลชน ($\bar{X}=2.84$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 54

ตารางที่ 54 ปัญหาด้านวิธีการเผยแพร่สารนิเทศ

วิธีการเผยแพร่สารนิเทศ	ภาครัฐ(N=107)			ภาคเอกชน(N=18)			รวม(N=125)		
	$\bar{X}$	SD	แปลความ	$\bar{X}$	SD	แปลความ	$\bar{X}$	SD	แปลความ
แบบรายบุคคล	3.14	1.35	ป	2.84	1.37	ป	3.10	1.38	ป
แบบรายกลุ่ม	3.18	1.31	ป	2.53	1.34	ป	3.08	1.34	ป
แบบมวลชน	2.99	1.31	ป	2.84	1.39	ป	2.97	1.35	ป

เมื่อนำปัญหาในด้านวิธีการเผยแพร่สารนิเทศ ทั้ง 3 วิธี คือวิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายบุคคล วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายกลุ่ม และวิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบมวลชน มาจำแนกรายละเอียดของปัญหาในแต่ละวิธี ปรากฏดังนี้

ปัญหาวิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายบุคคล

ได้จำแนกปัญหาออกเป็น 4 ปัญหาย่อย ปรากฏว่าปัญหาย่อยแต่ละปัญหามีหน่วยงานตอบว่ามีปัญหาตั้งแต่ 103 - 107 แห่ง โดยปัญหาที่มีหน่วยงานตอบสูงสุด 107 แห่ง คือ ปัญหาเสียเวลาในการติดต่อกับบุคคลเป้าหมาย ส่วนปัญหาที่มีหน่วยงานตอบน้อยที่สุด 100 แห่ง คือ เสียค่าใช้จ่ายสูงในการเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีนไปยังบุคคลเป้าหมาย

เมื่อพิจารณาระดับปัญหาของวิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายบุคคล พบว่า หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนโดยรวมประสบปัญหาในระดับปานกลางทั้ง 4 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ปัญหาไม่สามารถใช้ได้เต็มที่กับบุคลากรเป้าหมายที่อยู่ห่างไกล ($\bar{X}=3.31$) ปัญหาต้องใช้บุคลากรจำนวนมากในการเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีนไปยังบุคคลเป้าหมายแต่ละบุคคล ($\bar{X}=3.25$) และปัญหาเสียเวลาในการติดต่อกับบุคคลเป้าหมาย ($\bar{X}=3.00$)

เมื่อจำแนกปัญหาด้านวิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายบุคคลตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐประสบปัญหาในระดับปานกลางทุกปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ปัญหาไม่สามารถใช้ได้เต็มที่กับบุคลากรเป้าหมายที่อยู่ห่างไกล ($\bar{X}=3.30$) ปัญหาต้องใช้บุคลากรจำนวนมากในการเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีนไปยังบุคคลเป้าหมายแต่ละบุคคล ($\bar{X}= 3.28$) และปัญหาเสียเวลาในการติดต่อกับบุคคลเป้าหมาย ($\bar{X}=3.09$)

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า ประสบปัญหา 2
ระดับ คือ ระดับปานกลาง และระดับน้อย โดยปัญหาในระดับปานกลางมี 3 ปัญหา เรียงตาม
ลำดับค่าเฉลี่ยได้ดังนี้ ปัญหาไม่สามารถใช้ได้เต็มที่กับบุคลากรเป้าหมายที่อยู่ห่างไกล
($\bar{X}=3.40$) ปัญหาต้องใช้บุคลากรจำนวนมากในการเผยแพร่สารสนเทศแอมเฟดามีนไปยังบุคคล
เป้าหมายแต่ละบุคคล ($X=3.06$) และปัญหาเสียเวลาในการติดต่อกับบุคคลเป้าหมาย ($X=2.53$)
ส่วนปัญหาในระดับน้อย มี 1 ปัญหา คือ เสียค่าใช้จ่ายสูงในการเผยแพร่สารสนเทศแอมเฟดามีน
ไปยังบุคคลเป้าหมาย ($X=2.44$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 55

ปัญหาวิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายกลุ่ม

ได้จำแนกปัญหาออกเป็น 5 ปัญหาย่อย ปรากฏว่า ปัญหาย่อยแต่ละปัญหามีหน่วยงานตอบว่ามีปัญหาดังแต่ 108 – 117 แห่ง โดยปัญหาที่มีหน่วยงานตอบสูงสุด 117 แห่ง คือ ปัญหาขาดแคลนคู่มือ เอกสาร และสื่อโสตทัศน ที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมกลุ่ม ส่วนปัญหาที่มีหน่วยงานตอบน้อยที่สุด 108 คน คือ ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมไม่เหมาะสม

เมื่อพิจารณาระดับปัญหาของวิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายกลุ่ม พบว่า หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนโดยรวมประสบปัญหาในระดับปานกลางทั้ง 5 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ปัญหาขาดแคลนคู่มือ เอกสาร และสื่อโสตทัศน ที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมกลุ่ม ($\bar{X}=3.38$) ปัญหาขาดการประสานงานการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการอย่างต่อเนื่องแก่บุคคลที่ทำหน้าที่เผยแพร่ ($\bar{X}=3.23$) และปัญหาระยะเวลาที่ใช้ในการเข้ารับการอบรมสั้นทำให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมไม่ได้รับความรู้ ความเข้าใจเต็มที่ ($\bar{X}=3.05$)

เมื่อจำแนกปัญหาด้านวิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายกลุ่มตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐประสบปัญหาในระดับปานกลางทุกปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ปัญหาขาดแคลนคู่มือ เอกสาร และสื่อโสตทัศนที่ที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมกลุ่ม ($\bar{X}=3.42$) ปัญหาขาดการประสานงานการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการอย่างต่อเนื่องแก่บุคคลที่ทำหน้าที่เผยแพร่ ($\bar{X}=3.34$) และปัญหาระยะเวลาที่ใช้ในการเข้ารับการอบรมสั้นทำให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมไม่ได้รับความรู้ ความเข้าใจเต็มที่ ($\bar{X}=3.16$)

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า ประสบปัญหา 2 ระดับ คือ ระดับปานกลางและระดับน้อย โดยปัญหาในระดับปานกลางมี 2 ปัญหา คือ ปัญหาขาดแคลนคู่มือ เอกสาร และสื่อโสตทัศน ที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมกลุ่ม ($\bar{X}=3.12$) และปัญหาขาดการประสานงานการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการอย่างต่อเนื่องแก่บุคคลที่ทำหน้าที่เผยแพร่ ($\bar{X}=2.67$) ส่วนปัญหาที่ประสบในระดับน้อยมี 3 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ปัญหาระยะเวลาในการจัดกิจกรรมไม่เหมาะสม ($\bar{X}=2.06$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 56

ตารางที่ 56 ปัญหาด้านวิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายกลุ่ม

ปัญหาวิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายกลุ่ม	ภาครัฐ(N=107)			ภาคเอกชน(N=18)			รวม(N=125)		
	$\bar{X}$	SD	แปลความ	$\bar{X}$	SD	แปลความ	$\bar{X}$	SD	แปลความ
ขาดการประสานงานการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ อย่างต่อเนื่องแก่บุคคลที่ทำหน้าที่เผยแพร่[112]	3.34	1.40	ป	2.67	1.25	ป	3.23	1.40	ป
ขาดแคลนคู่มือ เอกสาร และสื่อ โสตทัศนที่เหมาะสม ในการจัดกิจกรรม[117]	3.42	1.31	ป	3.12	1.28	ป	3.38	1.31	ป
ขาดการวางแผนทำให้การจัดกิจกรรมกลุ่มไม่ประ- สบความสำเร็จ[112]	2.96	1.28	ป	2.29	1.07	น	2.86	1.27	ป
ระยะเวลาที่ใช้ในการเข้ารับการอบรมสิ่งทำให้ผู้ เข้าร่วมกิจกรรมไม่ได้ความรู้ ความเข้าใจอย่าง เต็มที่[113]	3.16	1.23	ป	2.50	1.50	น	3.05	1.30	ป
ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมไม่เหมาะสม[108]	3.01	1.29	ป	2.06	1.31	น	2.86	1.34	ป
อื่น ๆ		-	-		-	-		-	-

ปัญหาวิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบมวลชน

ได้จำแนกปัญหาออกเป็น 4 ปัญหาย่อย ปรากฏว่า ปัญหาย่อยแต่ละปัญหามีหน่วยงานตอบว่ามีปัญหาดังแต่ 86 – 93 แห่ง โดยปัญหาที่มีหน่วยงานตอบสูงสุด 93 แห่ง มี 2 ปัญหา คือ ปัญหาไม่สามารถติดตามผลของการเผยแพร่สารนิเทศ และปัญหาการเผยแพร่สารนิเทศแบบมวลชนทำได้แบบกลาง ๆ ไม่สามารถนำเสนอเนื้อหาสารนิเทศที่เฉพาะเจาะจงกับกลุ่มเป้าหมายแต่ละกลุ่มได้ ส่วนปัญหาที่หน่วยงานตอบน้อยที่สุด 86 แห่ง คือ ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมไม่เหมาะสม

เมื่อพิจารณาระดับปัญหาของวิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบมวลชน พบว่า หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนโดยรวมประสบปัญหาในระดับปานกลางทั้ง 4 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ปัญหาไม่สามารถติดตามผลของการเผยแพร่สารนิเทศ ($\bar{X}=3.10$) ปัญหาการเผยแพร่สารนิเทศแบบมวลชนทำได้แบบกลาง ๆ ไม่สามารถนำเสนอเนื้อหาที่เฉพาะเจาะจงกับกลุ่มเป้าหมายแต่ละกลุ่มได้ ($\bar{X}=2.99$) และปัญหาเผยแพร่ได้กับกลุ่มเป้าหมายบางกลุ่มเท่านั้น เช่น หนังสือพิมพ์เข้าถึงได้เฉพาะผู้ที่อ่านหนังสือออก เคเบิลทีวี เข้าถึงได้เฉพาะผู้ที่เป็นสมาชิกเท่านั้น ($\bar{X}=2.91$)

เมื่อจำแนกปัญหาด้านวิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบมวลชนตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐประสบปัญหาในระดับปานกลางทุกปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ปัญหาไม่สามารถติดตามผลของการเผยแพร่สารนิเทศ ($\bar{X}=3.16$) ปัญหาการเผยแพร่สารนิเทศแบบมวลชนทำได้แบบกลาง ๆ ไม่สามารถนำเสนอเนื้อหาสารนิเทศที่เฉพาะเจาะจงกับกลุ่มเป้าหมายแต่ละกลุ่มได้ ($\bar{X}=3.01$) และปัญหาไม่สามารถควบคุมการรับสารนิเทศของกลุ่มเป้าหมาย ($\bar{X}=2.92$)

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า ประสบปัญหาในระดับปานกลางทุกปัญหาเช่นเดียวกัน โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ปัญหาเผยแพร่ได้กับกลุ่มเป้าหมายบางกลุ่มเท่านั้น เช่น หนังสือพิมพ์เข้าถึงได้เฉพาะผู้ที่อ่านหนังสือออกเคเบิลทีวี เข้าถึงได้เฉพาะผู้ที่ เป็นสมาชิกเท่านั้น ($\bar{X}=3.06$) ปัญหาการเผยแพร่สารนิเทศแบบมวลชนทำได้แบบกลาง ๆ ไม่สามารถนำเสนอเนื้อหาสารนิเทศที่เฉพาะเจาะจงกับกลุ่มเป้าหมายแต่ละกลุ่มได้ ($\bar{X}=2.85$) และปัญหาไม่สามารถติดตามผลของการเผยแพร่สารนิเทศ ($\bar{X}=2.81$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 57

3.1.3 ปัญหาด้านเนื้อหาสารนิเทศ

สำหรับปัญหาด้านเนื้อหาสารนิเทศ ได้จำแนกเนื้อหาออกเป็น 5 ปัญหาย่อย ปรากฏว่า ปัญหาย่อยแต่ละปัญหามีจำนวนหน่วยงานตอบตั้งแต่ 106 - 109 แห่ง เมื่อพิจารณาระดับปัญหา พบว่า หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนโดยรวมประสบปัญหาในระดับปานกลางทุกปัญหา โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยได้ดังนี้ ปัญหาการนำเสนอเนื้อหาสารนิเทศไม่ดึงดูดและเร้าความสนใจกลุ่มเป้าหมายบางกลุ่ม ($\bar{X}=3.12$) ปัญหาเนื้อหาสารนิเทศไม่ตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ($\bar{X}=2.78$) ปัญหาเนื้อหาสารนิเทศไม่ทันสมัยกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ($\bar{X}=2.64$) ปัญหาเนื้อหาของสารนิเทศยากต่อความเข้าใจของกลุ่มเป้าหมาย ($\bar{X}=2.62$) และปัญหาเนื้อหาของสารนิเทศมีรายละเอียดมากเกินไป ($\bar{X}=2.53$)

เมื่อพิจารณาปัญหาในด้านเนื้อหาสารนิเทศตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐ ประสบปัญหาในด้านเนื้อหาสารนิเทศในระดับปานกลางทั้ง 5 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ปัญหาการนำเสนอเนื้อหาสารนิเทศไม่ดึงดูดและเร้าความสนใจกลุ่มเป้าหมายบางกลุ่ม ($\bar{X}=3.08$) ปัญหาเนื้อหาสารนิเทศไม่ตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ($\bar{X}=2.84$) และปัญหาเนื้อหาสารนิเทศไม่ทันสมัยกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ($\bar{X}=2.72$)

ส่วนหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า ประสบปัญหาในด้านเนื้อหาสารนิเทศ 2 ระดับ คือ ระดับปานกลางและระดับน้อย สำหรับปัญหาที่ประสบในระดับปานกลาง มี 1 ปัญหาคือ ปัญหาการนำเสนอเนื้อหาสารนิเทศไม่ดึงดูดและเร้าความสนใจกลุ่มเป้าหมายบางกลุ่ม ($\bar{X}=3.39$) ส่วนปัญหาที่ประสบในระดับน้อยมี 4 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ปัญหาเนื้อหาของสารนิเทศมีรายละเอียดมากเกินไป ($\bar{X}=1.89$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 58

3.1.4 ปัญหาด้านกลุ่มเป้าหมาย

สำหรับปัญหาด้านกลุ่มเป้าหมาย ได้จำแนกกลุ่มเป้าหมายออกเป็น 5 กลุ่ม คือ กลุ่มสถานศึกษา ชุมชน สถานประกอบการ กลุ่มเป้าหมายเฉพาะ และกลุ่มเป้าหมายอื่น ๆ ปรากฏว่า หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนโดยรวมประสบปัญหาในระดับปานกลาง ทุกกลุ่มเป้าหมาย โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยได้ดังนี้ คือ กลุ่มเป้าหมายเฉพาะ ($\bar{X}=2.76$) กลุ่มเป้าหมายอื่น ๆ ($\bar{X}=2.75$) กลุ่มเป้าหมายในสถานประกอบการ ($\bar{X}=2.69$) กลุ่มเป้าหมายในสถานศึกษา ($\bar{X}=2.61$) และกลุ่มเป้าหมายในชุมชน ($\bar{X}=2.54$)

เมื่อพิจารณาปัญหาในด้านกลุ่มเป้าหมาย ตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐประสบปัญหาในด้านกลุ่มเป้าหมายในระดับปานกลางทุกกลุ่มโดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ กลุ่มเป้าหมายเฉพาะ และกลุ่มเป้าหมายอื่น ๆ ($\bar{X}=2.78$ เท่ากัน) กลุ่มเป้าหมายในสถานประกอบการ ($\bar{X}=2.65$) และกลุ่มเป้าหมายในสถานศึกษา ($\bar{X}=2.65$)

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า ประสบปัญหาด้านกลุ่มเป้าหมาย 2 ระดับ คือ ระดับปานกลางและระดับน้อย โดยปัญหาที่ประสบในระดับปานกลางมี 3 กลุ่มเป้าหมาย โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยได้ดังนี้ คือ กลุ่มเป้าหมายเฉพาะ ($\bar{X}=2.94$) กลุ่มเป้าหมายในสถานประกอบการ ($\bar{X}=2.66$) และกลุ่มเป้าหมายอื่น ๆ ($\bar{X}=2.61$) ส่วนปัญหาที่ประสบปัญหาในระดับน้อยมี 2 กลุ่มเป้าหมาย โดยกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ กลุ่มเป้าหมายในสถานศึกษา ($\bar{X}=2.28$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 59

ตารางที่ 59 ปัญหาด้านกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย	ภาครัฐ(N=107)			ภาคเอกชน(N=18)			รวม(N=125)		
	$\bar{x}$	SD	แปลความ	$\bar{x}$	SD	แปลความ	$\bar{x}$	SD	แปลความ
สถานศึกษา	2.65	1.13	ป	2.28	1.40	น	2.61	1.17	ป
ชุมชน	2.56	1.20	ป	2.42	1.29	น	2.54	1.22	ป
สถานประกอบการ	2.70	1.38	ป	2.66	1.58	ป	2.69	1.37	ป
กลุ่มเป้าหมายเฉพาะ	2.78	1.29	ป	2.94	1.58	ป	2.76	1.35	ป
กลุ่มเป้าหมายอื่นๆ	2.76	1.27	ป	2.61	1.59	ป	2.75	1.34	ป

เมื่อนำปัญหาในด้านกลุ่มเป้าหมายทั้ง 5 กลุ่ม คือ กลุ่มเป้าหมายในสถานศึกษา กลุ่มเป้าหมายในชุมชน กลุ่มเป้าหมายในสถานประกอบการ กลุ่มเป้าหมายเฉพาะ และกลุ่มเป้าหมายอื่น ๆ มาจำแนกรายละเอียดของปัญหาในแต่ละกลุ่ม ปรากฏดังนี้

ปัญหาด้านกลุ่มเป้าหมายในสถานศึกษา

ได้จำแนกออกเป็น 4 ปัญหาย่อย ปรากฏว่า ปัญหาย่อยแต่ละปัญหามีหน่วยงานตอบว่ามีปัญหาดังแต่ 95 - 101 แห่ง โดยปัญหาที่มีหน่วยงานตอบสูงสุด 101 แห่ง คือ ปัญหานักเรียน นักศึกษา ไม่ให้ความร่วมมือกับบุคลากรที่ทำหน้าที่เผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีนในสถานศึกษา ส่วนปัญหาที่มีหน่วยงานตอบน้อยที่สุด 95 แห่ง คือ ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญและไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร

เมื่อพิจารณาระดับปัญหา พบว่ามี 2 ระดับ คือ ระดับปานกลางและระดับน้อย โดยปัญหาในระดับปานกลางมี 2 ปัญหา เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยได้ดังนี้ ปัญหาผู้บริหาร และครู อาจารย์ ขาดความตระหนักและการยอมรับสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของแอมเฟตามีนในสถานศึกษา ($\bar{X}=2.76$) ปัญหาผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญและไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร ($\bar{X}=2.73$) ส่วนปัญหาในระดับน้อยมี 2 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ปัญหานักเรียน นักศึกษา ไม่ให้ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสถานศึกษาจัดขึ้น ($\bar{X}=2.46$)

เมื่อจำแนกปัญหาด้านกลุ่มเป้าหมายในสถานศึกษาตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐประสบปัญหาในระดับปานกลางทั้ง 4 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ปัญหาผู้บริหาร และครู อาจารย์ ขาดความตระหนักและการยอมรับสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของแอมเฟตามีนในสถานศึกษา ($\bar{X}=2.77$) ปัญหาผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญและไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร ($\bar{X}=2.76$) และปัญหานักเรียน นักศึกษา ไม่ให้ความร่วมมือกับบุคลากรที่ทำหน้าที่เผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีนในสถานศึกษา ($\bar{X}=2.55$)

ส่วนหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า ประสบปัญหา 2 ระดับ คือ ระดับปานกลางและระดับน้อยโดยปัญหาในระดับปานกลางมี 1 ปัญหา คือ ปัญหาผู้บริหารและครู อาจารย์ขาดความตระหนักและการยอมรับสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของแอมเฟตามีนในสถานศึกษา ($\bar{X}=2.67$) ส่วนปัญหาในระดับน้อยมี 3 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ปัญหานักเรียน นักศึกษา ไม่ให้ความร่วมมือกับบุคลากรที่ทำหน้าที่เผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีนในสถานศึกษา และปัญหานักเรียน นักศึกษา ไม่ให้ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสถานศึกษาจัดขึ้น ($\bar{X}=2.00$ เท่ากัน) ดังรายละเอียดในตารางที่ 60

ปัญหาด้านกลุ่มเป้าหมายในชุมชน

ได้จำแนกออกเป็น 3 ปัญหาย่อย ปรากฏว่า ปัญหาย่อยแต่ละปัญหามีหน่วยงานตอบว่ามีปัญหาดังแต่ 95 – 101 แห่ง โดยปัญหาที่มีหน่วยงานตอบสูงสุด 101 แห่ง มี 2 ปัญหาเท่ากัน คือ ไม่สามารถกำหนดกิจกรรมที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายในชุมชนได้ และกลุ่มเป้าหมายในชุมชนไม่ให้ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมการเผยแพร่สารนิเทศ ส่วนปัญหาที่มีหน่วยงานตอบน้อยที่สุด 95 แห่ง คือ กลุ่มเป้าหมายในชุมชนขาดความเชื่อมั่นและศรัทธาต่อบุคลากรที่เผยแพร่

เมื่อพิจารณาระดับปัญหา พบว่ามี 2 ระดับ คือ ระดับปานกลางและระดับน้อย โดย ปัญหาในระดับปานกลางมี 2 ปัญหา และมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน คือ ปัญหาไม่สามารถกำหนดกิจกรรมที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายในชุมชนได้ และกลุ่มเป้าหมายในชุมชนไม่ให้ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมการเผยแพร่สารนิเทศ ($\bar{X}=2.60$) ส่วนปัญหาในระดับน้อยมี 1 ปัญหา คือ ปัญหากลุ่มเป้าหมายในชุมชนขาดความเชื่อมั่นและศรัทธาต่อบุคลากรที่เผยแพร่ ($\bar{X}=2.40$)

เมื่อจำแนกปัญหาด้านกลุ่มเป้าหมายในชุมชนตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐประสบปัญหาในระดับปานกลาง 2 ปัญหา โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยได้ดังนี้ ปัญหากลุ่มเป้าหมายในชุมชนไม่ให้ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมการเผยแพร่สารนิเทศ ($\bar{X}=2.68$) และปัญหาไม่สามารถกำหนดกิจกรรมที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายในชุมชนได้ ($\bar{X}=2.67$) ส่วนปัญหาในระดับน้อยมี 1 ปัญหา คือ ปัญหากลุ่มเป้าหมายในชุมชนขาดความเชื่อมั่นและศรัทธาต่อบุคลากรที่เผยแพร่ ($\bar{X}=2.40$)

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า ประสบปัญหาในระดับปานกลาง 1 ปัญหา คือ ไม่สามารถกำหนดกิจกรรมที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายในชุมชนได้ ($\bar{X}=2.56$) ส่วนปัญหาในระดับน้อยมี 2 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ปัญหากลุ่มเป้าหมายในชุมชนไม่ให้ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมการเผยแพร่สารนิเทศ ($\bar{X}=2.28$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 61

ปัญหาด้านกลุ่มเป้าหมายในสถานประกอบการ

ได้จำแนกออกเป็น 5 ปัญหาย่อย ปรากฏว่า ปัญหาย่อยแต่ละปัญหามีหน่วยงานตอบว่ามีปัญหาตั้งแต่ 80 - 86 แห่ง โดยปัญหาที่มีหน่วยงานตอบสูงสุด 86 แห่ง คือ ปัญหาเจ้าของสถานประกอบการไม่เห็นความสำคัญและไม่ให้ความร่วมมือ ส่วนปัญหาที่มีหน่วยงานตอบน้อยที่สุด 80 แห่ง คือ กลุ่มเป้าหมายในสถานประกอบการไม่ให้ความร่วมมือต่อบุคลากรที่เผยแพร่

เมื่อพิจารณาระดับปัญหา พบว่ามี 2 ระดับ คือระดับปานกลางและระดับน้อย โดยปัญหาในระดับปานกลางมี 4 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ปัญหาเจ้าของสถานประกอบการไม่เห็นความสำคัญและไม่ให้ความร่วมมือ ($\bar{X}=2.92$) ปัญหาเจ้าของสถานประกอบการขาดความตระหนักและการยอมรับสภาพปัญหาการแพร่ระบาด ($\bar{X}=2.85$) ปัญหากลุ่มเป้าหมายในสถานประกอบการไม่ให้ความร่วมมือต่อบุคลากรที่เผยแพร่ และกลุ่มเป้าหมายในสถานประกอบการไม่ให้ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมที่เผยแพร่ในสถานประกอบการ ($\bar{X}=2.61$ เท่ากัน) ส่วนปัญหาในระดับน้อยมี 1 ปัญหา คือกลุ่มเป้าหมายในสถานประกอบการขาดความเชื่อมั่นและศรัทธาต่อบุคลากรที่เผยแพร่ ($\bar{X}=2.45$)

เมื่อจำแนกปัญหาด้านกลุ่มเป้าหมายในสถานประกอบการตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐประสบปัญหา 2 ระดับ คือ ระดับปานกลางและระดับน้อย ปัญหาในระดับปานกลางมี 4 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ปัญหาเจ้าของสถานประกอบการไม่เห็นความสำคัญและไม่ให้ความร่วมมือ ($\bar{X}=2.95$) ปัญหาเจ้าของสถานประกอบการขาดความตระหนักการยอมรับสภาพปัญหาการแพร่ระบาด ($\bar{X}=2.90$) และปัญหากลุ่มเป้าหมายในสถานประกอบการไม่ให้ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมที่เผยแพร่ในสถานประกอบการ ($\bar{X}=2.63$) ส่วนปัญหาในระดับน้อยมี 1 ปัญหา คือกลุ่มเป้าหมายในสถานประกอบการขาดความเชื่อมั่นและศรัทธาต่อบุคลากรที่เผยแพร่ ($\bar{X}=2.40$)

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า ประสบปัญหา 2 ระดับ เช่นเดียวกัน คือ ระดับปานกลาง และระดับน้อย ปัญหาในระดับปานกลางมี 4 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ปัญหาเจ้าของสถานประกอบการไม่เห็นความสำคัญ

และไม่ให้ความร่วมมือ ($\bar{X}=2.77$) ปัญหากลุ่มเป้าหมายในสถานประกอบการขาดความเชื่อมั่น และศรัทธาต่อบุคลากรที่เผยแพร่ ($\bar{X}=2.75$) และปัญหากลุ่มเป้าหมายในสถานประกอบการไม่ให้ความร่วมมือต่อบุคลากรที่เผยแพร่ ($\bar{X}=2.70$) ส่วนปัญหาในระดับน้อยมี 1 ปัญหา คือ กลุ่มเป้าหมายในสถานประกอบการไม่ให้ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมที่เผยแพร่ในสถานประกอบการ ($\bar{X}=2.50$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 62

ปัญหาด้านกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ

ได้จำแนกออกเป็น 4 ปัญหาย่อย ปรากฏว่า ปัญหาย่อยแต่ละปัญหามีหน่วยงานตอบว่ามีปัญหาดังแต่ 74 – 81 แห่ง โดยปัญหาที่มีหน่วยงานตอบสูงสุด 81 แห่ง คือ เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายเฉพาะได้ยากหากไม่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบกับกลุ่มโดยตรง ส่วนปัญหาที่มีหน่วยงานตอบน้อยที่สุด 74 แห่ง คือ กลุ่มเป้าหมายเฉพาะไม่ให้ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมที่หน่วยงานทำการเผยแพร่

เมื่อพิจารณาระดับปัญหา พบว่ามี 2 ระดับ คือ ระดับปานกลางและระดับน้อย โดยปัญหาในระดับปานกลางมี 3 ปัญหา เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยได้ดังนี้ คือ ปัญหาเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายเฉพาะได้ยากหากไม่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบกับกลุ่มโดยตรง ($\bar{X}=3.19$) ปัญหากลุ่มเป้าหมายเฉพาะไม่ให้ความร่วมมือต่อบุคลากรที่ทำหน้าที่เผยแพร่สารนิเทศ ($\bar{X}=2.81$) และปัญหากลุ่มเป้าหมายเฉพาะไม่ให้ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมที่หน่วยงานมีการเผยแพร่ ($\bar{X}=2.66$) ส่วนปัญหาในระดับน้อยมี 1 ปัญหา คือ ปัญหากลุ่มเป้าหมายเฉพาะขาดความเชื่อมั่นและศรัทธาต่อบุคลากรที่เผยแพร่ ($\bar{X}=2.35$)

เมื่อจำแนกปัญหาด้านกลุ่มเป้าหมายเฉพาะตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐประสบปัญหาในระดับปานกลาง 3 ปัญหา เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยได้ดังนี้ ปัญหาเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายเฉพาะได้ยากหากไม่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบกับกลุ่มโดยตรง ($\bar{X}=3.18$) ปัญหากลุ่มเป้าหมายเฉพาะไม่ให้ความร่วมมือต่อบุคลากรที่ทำหน้าที่เผยแพร่สารนิเทศ ($\bar{X}=2.83$) และปัญหากลุ่มเป้าหมายเฉพาะไม่ให้ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมที่หน่วยงานทำการเผยแพร่ ($\bar{X}=2.74$) ส่วนปัญหาในระดับน้อยมี 1 ปัญหา คือ ปัญหากลุ่มเป้าหมายเฉพาะขาดความเชื่อมั่นและศรัทธาต่อบุคลากรที่เผยแพร่ ($\bar{X}=2.33$)

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า ประสบปัญหาในระดับปานกลาง 2 ปัญหา โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยได้ดังนี้ ปัญหาเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายเฉพาะได้ยากหากไม่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบกับกลุ่มโดยตรง ($\bar{X}=3.23$) และปัญหากลุ่มเป้าหมายเฉพาะไม่ให้ความร่วมมือต่อบุคลากรที่ทำหน้าที่เผยแพร่สารนิเทศ ($\bar{X}=2.75$) ส่วนปัญหาในระดับน้อยมี 2 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ปัญหากลุ่มเป้าหมายเฉพาะไม่ให้ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมที่หน่วยงานทำการเผยแพร่ ($\bar{X}=2.25$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 63

ปัญหาด้านกลุ่มเป้าหมายอื่น ๆ

ได้จำแนกออกเป็น 4 ปัญหาย่อย ปรากฏว่า ปัญหาย่อยแต่ละปัญหามีหน่วยงานตอบว่ามีปัญหาดังแต่ 70 – 74 แห่ง โดยปัญหาที่มีหน่วยงานตอบสูงสุด 74 แห่ง มี 3 ปัญหา คือ ปัญหาไม่ได้รับความร่วมมือในการเผยแพร่สารนิเทศ ขาดความเชื่อมั่นและศรัทธาต่อบุคลากรที่ทำหน้าที่เผยแพร่สารนิเทศ และไม่ให้ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมที่หน่วยงานได้ทำการเผยแพร่ ส่วนปัญหาที่มีหน่วยงานตอบน้อยที่สุด 70 แห่ง คือ เข้าถึงได้ยากต้องผ่านผู้นำทางศาสนา ผู้นำทางความคิด

เมื่อพิจารณาระดับปัญหา พบว่า หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนโดยรวมประสบปัญหาในระดับปานกลางทั้ง 4 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ปัญหาเข้าถึงได้ยากต้องผ่านผู้นำทางศาสนา ผู้นำทางความคิด ($\bar{X}=2.90$) ปัญหาไม่ได้รับความร่วมมือในการเผยแพร่สารนิเทศ ($\bar{X}=2.76$) และปัญหาขาดความเชื่อมั่นและศรัทธาต่อบุคลากรที่ทำหน้าที่เผยแพร่สารนิเทศ ($\bar{X}=2.76$)

เมื่อจำแนกปัญหาด้านกลุ่มเป้าหมายอื่น ๆ ตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐประสบปัญหาในระดับปานกลางทุกปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ปัญหาเข้าถึงได้ยากต้องผ่านผู้นำทางศาสนา ผู้นำทางความคิด ($\bar{X}=2.89$) ปัญหาไม่ได้รับความร่วมมือในการเผยแพร่สารนิเทศ ($\bar{X}=2.78$) และปัญหาขาดความเชื่อมั่นและศรัทธาต่อบุคลากรที่ทำหน้าที่เผยแพร่สารนิเทศ ($\bar{X}=2.76$)

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า ประสบปัญหา 2 ระดับ คือ ระดับปานกลาง และระดับน้อย โดยปัญหาในระดับปานกลางมี 2 ปัญหา คือ ปัญหาเข้าถึงได้ยากต้องผ่านผู้นำทางศาสนา และผู้นำทางความคิด และปัญหาไม่ได้รับความร่วมมือในการเผยแพร่สารนิเทศ ($\bar{X}=2.64$) ส่วนปัญหาในระดับน้อยมี 2 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ปัญหากลุ่มเป้าหมายไม่ให้ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมที่หน่วยงานได้ทำการเผยแพร่ ($\bar{X}=2.39$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 64

3.1.5 ปัญหาด้านอื่น ๆ

สำหรับปัญหาด้านอื่น ๆ ได้จำแนกออกเป็น 8 ปัญหาย่อย ปรากฏว่า ปัญหาย่อยแต่ละปัญหามีหน่วยงานที่ตอบว่ามีปัญหาดังแต่ 92 – 114 แห่ง โดยปัญหาที่มีหน่วยงานตอบสูงสุดคือ ปัญหาขาดการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและจริงจังในการเผยแพร่สารนิเทศ ส่วนปัญหาที่หน่วยงานตอบน้อยที่สุด คือ ปัญหามีขั้นตอนในการเบิกจ่ายงบประมาณที่ล่าช้า

เมื่อพิจารณาระดับปัญหา พบว่า หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน โดยรวมประสบปัญหา 2 ระดับ คือระดับมากและระดับปานกลาง โดยปัญหาที่ประสบในระดับมากมี 3 ปัญหา เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยได้ดังนี้ คือ ปัญหาบุคลากรไม่มีเวลาเนื่องจากมีงานประจำอยู่แล้ว และปัญหาขาดการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและจริงจังในการเผยแพร่สารนิเทศ ($\bar{X}=3.84$ เท่ากัน) และปัญหาขาดบุคลากรที่รับผิดชอบในการเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตامينโดยตรง ($\bar{X}=3.73$) ส่วนปัญหาในระดับปานกลาง มี 5 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ปัญหางบประมาณที่ได้รับไม่เพียงพอกับการเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตامين ($\bar{X}=3.47$) ปัญหาหน่วยงานไม่เห็นความสำคัญของการเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตامينเนื่องจากคิดว่าไม่ใช้งานในความรับผิดชอบโดยตรง ($\bar{X}=3.39$) และขาดการประสานงานร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X}=3.26$)

เมื่อพิจารณาปัญหาอื่น ๆ ตามประเภทของหน่วยงาน พบว่า หน่วยงานภาครัฐประสบปัญหา 2 ระดับ คือ ระดับมากและระดับปานกลาง เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยได้ดังนี้ คือ ปัญหาบุคลากรไม่มีเวลาเนื่องจากมีงานประจำอยู่แล้ว ปัญหาขาดการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและจริงจังในการเผยแพร่สารนิเทศ ($\bar{X}=3.82$ เท่ากัน) และปัญหาขาดบุคลากรที่รับผิดชอบการเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตامينโดยตรง ($\bar{X}=3.75$) ส่วนปัญหาในระดับปานกลางมี 5 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ปัญหางบประมาณที่ได้รับไม่เพียงพอกับการเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตامين ($\bar{X}=3.49$) ปัญหาขาดการประสานงานร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X}=3.39$) และปัญหาหน่วยงานไม่เห็นความสำคัญของการเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตامينเนื่องจากคิดว่าไม่ใช้งานในความรับผิดชอบโดยตรง ($\bar{X}=3.34$)

สำหรับหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า ประสบปัญหาในระดับมากและระดับปานกลาง โดยปัญหาที่ประสบในระดับมากมี 4 ปัญหา เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยได้ดังนี้ ปัญหาขาดการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและจริงจังในการเผยแพร่สารนิเทศ ($\bar{X}=4.00$) ปัญหาบุคลากรไม่มีเวลาเนื่องจากมีงานประจำอยู่แล้ว ($\bar{X}=3.93$) ปัญหาหน่วยงานไม่เห็นความสำคัญของการเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีนเนื่องจากคิดว่าไม่ใช่งานในความรับผิดชอบโดยตรง ($\bar{X}=3.71$) และขาดบุคลากรที่รับผิดชอบในการเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีนโดยตรง ($\bar{X}=3.64$) ส่วนปัญหาในระดับปานกลางมี 4 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกคือ ปัญหาการขาดการประสานงานร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X}=3.39$) ปัญหางบประมาณที่ได้รับไม่เพียงพอกับการเผยแพร่สารนิเทศ ($\bar{X}=3.25$) และปัญหาไม่มีขั้นตอนในการเบิกจ่ายงบประมาณที่ล่าช้า ($\bar{X}=2.83$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 65

3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุง

ผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบเผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีนของหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนจำนวน 54 แห่ง ได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขและปรับปรุงการเผยแพร่สารนิเทศในแต่ละด้านดังนี้

3.2.1 ประเภทของสื่อสารนิเทศ (ผู้ตอบจำนวน 53 แห่ง) ได้แก่

- ควรมีการประเมินประสิทธิภาพของสื่อแต่ละประเภทที่ใช้เพื่อปรับปรุงให้น่าสนใจมากขึ้น (20 แห่ง)
- ควรผลิตสื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายแต่ละประเภท (18 แห่ง)
- ควรผลิตสื่อแต่ละประเภทให้มีจำนวนเพียงพอ (10 แห่ง)
- ควรผลิตสื่อสารนิเทศในรูปของสื่อมวลชนให้สามารถเผยแพร่ได้อย่างต่อเนื่อง เช่น ละครโทรทัศน์ บทวิทยุ เป็นต้น (5 แห่ง)

3.2.2 วิธีการเผยแพร่สารนิเทศ (ผู้ตอบจำนวน 49 แห่ง) ได้แก่

- ควรใช้วิธีการเผยแพร่แบบรายบุคคล โดยการนำเอกสารไปแจกตามร้านค้า และสถานบริการต่าง ๆ เนื่องจากมีแนวโน้มในการใช้แอมเฟตามีนมากกว่าตามสถานที่ราชการ และหน่วยงาน (17 แห่ง)
- ควรเน้นวิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายกลุ่มเป็นหลัก (15 แห่ง)
- ควรใช้วิธีการเผยแพร่สารนิเทศให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายแต่ละประเภท (9 แห่ง)
- หน่วยงานที่ทำหน้าที่เผยแพร่สารนิเทศแอมเฟตามีนควรใช้วิธีการเผยแพร่สารนิเทศทั้ง 3 วิธี ได้แก่ วิธีการเผยแพร่สารนิเทศแบบรายบุคคล แบบรายกลุ่ม และแบบมวลชน อย่างต่อเนื่องและจริงจัง (8 แห่ง)

3.2.3 เนื้อหาสารนิเทศ (ผู้ตอบจำนวน 54 แห่ง) ได้แก่

- ควรจัดทำเนื้อหาสารนิเทศให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายแต่ละกลุ่มโดยระดับการศึกษา อายุ อาชีพ เป็นต้น (15 แห่ง)
- ควรเป็นเนื้อหาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน โดยมีตัวเลข

ปรากฏเพื่อแสดงให้เห็นถึงผลกระทบต่อกลุ่มเป้าหมายในแต่ละกลุ่ม (10 แห่ง)

- ควรนำเสนอเนื้อหากระตุ้น หรือจูงใจให้มีความหวาดกลัว (8 แห่ง)
- ควรนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวกับโทษของแอมเฟตามีนที่มีต่อด้านต่าง ๆ ให้มาก (8 แห่ง)
- ควรใช้ภาษาที่เรียบง่าย หลีกเลียงภาษาที่ยาก หรือศัพท์ทางวิชาการ (8 แห่ง)
- เนื้อหาที่นำเสนอ ควรเป็นการปลุกกระดม ให้มีการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้มากขึ้น และสามารถปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม (5 แห่ง)

3.2.4 กลุ่มเป้าหมาย (ผู้ตอบจำนวน 26 แห่ง) ได้แก่

- ควรมีการจัดทำแผนในแต่ละปี โดยควรกำหนดกลุ่มเป้าหมายให้ชัดเจน ว่าปีนั้น ๆ เน้นกลุ่มเป้าหมายใด โดยขึ้นอยู่กับสถานการณ์ความรุนแรงของปัญหา (12 แห่ง)
- ควรเน้นการเผยแพร่และให้ความรู้อย่างต่อเนื่องและจริงจังกับกลุ่มเป้าหมายแต่ละประเภท (8 แห่ง)
- ควรดำเนินการเผยแพร่กับกลุ่มเป้าหมายในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่องและจริงจัง โดยเฉพาะกลุ่มนักเรียนระดับอาชีวศึกษา นักเรียนระดับมัธยมศึกษา/นักศึกษา มหาวิทยาลัย (6 แห่ง)

3.2.5 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ผู้ตอบจำนวน 5 แห่ง) ได้แก่

- ควรจัดสรรงบประมาณในการผลิตสื่อสารนิเทศทุกประเภท ให้เพียงพอกับหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง (3 แห่ง)
- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสนับสนุนงบประมาณเพื่อให้สามารถเผยแพร่สารนิเทศไปยังกลุ่มเป้าหมายในแต่ละกลุ่มได้อย่างต่อเนื่อง (2 แห่ง)